

UTCC University of
the Thai Chamber
of Commerce

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

**หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)**

**Bachelor of Arts Program
in
Cruise Business Management
(New Curriculum, Year 2020)**

**คณะกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1. รหัสและชื่อหลักสูตร	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3. วิชาเอก/ความเชี่ยวชาญเฉพาะของหลักสูตร	1
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
5. รูปแบบของหลักสูตร	1
6. สภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	2
7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	2
8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
9. ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	3
10. สถานที่จัดการเรียนการสอน	4
11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	4
12. ผลกระทบจากข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย	5
13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นในมหาวิทยาลัย	6
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	
1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	7
2. แผนพัฒนาปรับปรุง	8
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	
1. ระบบการจัดการศึกษา	9
2. การดำเนินการหลักสูตร	9
3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	11
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (Work-Integrated Learning)	40
5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย	40
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล	
1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา	41
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	41
3. ความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้ และผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล (ต่อ)	
4. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้รายวิชา (Curriculum Mapping)	50
5. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นภาคการศึกษา	56
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	
1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	56
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา	56
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	56
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	
1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	57
2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่อาจารย์	58
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	
1. การกำกับมาตรฐาน	58
2. บัณฑิต	59
3. นักศึกษา	60
4. อาจารย์	61
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	61
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	62
7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicator)	62
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	
1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน	63
2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	64
3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	64
4. การทบทวนผลการประเมิน วางแผนปรับปรุงหลักสูตร และแผนกลยุทธ์การสอน	64

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก. การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาและแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560
- ภาคผนวก ข. ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545
 - ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2557
 - ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2557
 - ว่าด้วย การเทียบโอนหน่วยกิตในการเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548
 - ว่าด้วย การเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากการศึกษานอกระบบและ/หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547
- ภาคผนวก ค. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ภาคผนวก ง. คำสั่งมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา : คณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : T20202124103919
ภาษาไทย : หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ
ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Cruise Business Management

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการธุรกิจเรือสำราญ)
ชื่อย่อ (ไทย) : ศศ.บ. (การจัดการธุรกิจเรือสำราญ)
ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Cruise Business Management)
ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.A. (Cruise Business Management)

3. วิชาเอก / ความเชี่ยวชาญเฉพาะหลักสูตร

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

126 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

เป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

5.2 ประเภทของหลักสูตร

หลักสูตรทางวิชาการ

5.3 ภาษาที่ใช้

การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5.4 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาไทยและนักศึกษาชาวต่างชาติที่สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน และเข้าใจภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

5.5 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

5.6 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563

- คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ ได้ให้ความเห็นชอบหลักสูตรในการประชุม เมื่อวันที่ 4 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2563

- สภาวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พิจารณากลับกรองหลักสูตร และให้ความเห็นชอบ ในการประชุม ครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563

- สภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยอนุมัติหลักสูตร ในการประชุม ครั้งที่ 3/2563 (340) เมื่อวันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563

เปิดสอนภาคต้น ปีการศึกษา 2563

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในปีการศึกษา 2565

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 8.1 พนักงานบริการห้องพักรับรองเรือสำราญ
- 8.2 พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ
- 8.3 พนักงานฝ่ายกิจกรรมบันเทิงบนเรือสำราญ
- 8.4 พนักงานฝ่ายขายและการตลาดบนเรือสำราญ
- 8.5 พนักงานฝ่ายบริหารจัดการบนเรือสำราญ
- 8.6 พนักงานประสานงานประจำท่าเรือสำราญ
- 8.7 พนักงานประสานงานการท่องเที่ยวบนฝั่ง
- 8.8 พนักงานบริการในธุรกิจที่พักแรม
- 8.9 พนักงานในธุรกิจบริการการท่องเที่ยว
- 8.10 นักวิจัยและนักวิชาการในธุรกิจเรือสำราญ

9. ชื่อ นามสกุล และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง ทาง วิชาการ	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชาเอก	สำเร็จการศึกษา จากสถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา
1.	อาจารย์	นาย ภาณุมาศ เกตุแก้ว	กจ.ม.	การจัดการ การท่องเที่ยวและ บริการแบบ บูรณาการ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2561
			ศศ.บ.	การท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	2556
2.	อาจารย์	นางสาวรัศมี อัจฉริยไพศาลกุล	ศศ.ม.	การจัดการ การท่องเที่ยวแบบ บูรณาการ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2557
			บธ.บ. ศศ.บ.	การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์	มหาวิทยาลัยนเรศวร (หลักสูตรปริญญาตรี 2 สาขา)	2552
3.	อาจารย์	นาย ชูธรรม ตั้งใจตรง	บธ.ม.	การตลาด	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	2559
			B.A.	Art	Stephen F. Austin State University, USA	2551
4.	อาจารย์	นางสาววีรญา บริบูรณ์	ศศ.ม.	การจัดการโรงแรม และการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัย นเรศวร	2551
			ศศ.บ.	การท่องเที่ยวและ การโรงแรม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2548
5.	อาจารย์	นายณัฐพล ธัญญาวิรัชกุล	วท.ม.	การจัดการ นันทนาการการ ท่องเที่ยว	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	2554
			นศ.บ.	การโฆษณา	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	2548

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ธุรกิจเรือสำราญถือเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญในการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นแหล่งเงินหมุนเวียนสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งถือได้ว่าธุรกิจเรือสำราญเป็นตัวผลักดันให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยในปี ค.ศ. 2018 ธุรกิจเรือสำราญสามารถสร้างงานให้กับประชากรกว่า 1,108,676 ตำแหน่งงาน และสร้างรายได้โดยตรงกว่า 45.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ ทำให้เกิดเม็ดเงินสะพัดอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง จากการรายงานสถิติของสมาคมเรือสำราญนานาชาติ (Cruise Lines International Association: CLIA) พบว่า ธุรกิจเรือสำราญมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามแนวโน้มการเติบโตของการท่องเที่ยวโลก โดยมีอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ 8.4 ต่อปี และเป็นที่ยอมรับอย่างมากในกลุ่มทวีปยุโรปและอเมริกาโดยข้อมูลสถิติจำนวนผู้โดยสารเรือสำราญตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 ถึง 2018 มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นทุกปีและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 19.1 ล้านคน จนกระทั่งปี ค.ศ. 2018 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึง 28.2 ล้านคน (CLIA, 2018) ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญอย่างรูปธรรมชัดเจนมากขึ้น เช่น มีการกำหนดนโยบายแผนการพัฒนา และกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเรือสำราญผ่านการบูรณาการร่วมกัน รวมทั้งมีการพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญ เช่น โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับท่าเรือ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเพื่อเป็นกระตุกเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังสนับสนุนและผลักดันแรงงานภายในประเทศสู่การทำงานบนเรือสำราญ

นอกจากนี้รัฐบาลของไทยได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญ พ.ศ.2561-2571 โดยผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเรือสำราญด้วยการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเรือสำราญระหว่างภูมิภาค รวมทั้งสนับสนุนและเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทั้งบนเรือสำราญ และบนฝั่ง ซึ่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ บุคลากรประจำอยู่บนเรือสำราญ และบุคลากรที่อยู่บนฝั่ง โดยเฉพาะบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญ ได้แก่ บริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวบนฝั่ง บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ยังขาดความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ และการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยว รวมทั้งบุคลากรที่จะขึ้นไปทำงานบนเรือสำราญยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการธุรกิจเรือสำราญ และขาดการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่ขึ้นไปทำงานบนเรือสำราญที่เข้าสู่มาตรฐานระดับสากล (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาบุคลากรในธุรกิจเรือสำราญให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ในตลาดแรงงานระดับนานาชาติ โดยบุคลากรในธุรกิจเรือสำราญจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ รวมทั้งศักยภาพด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนเรือสำราญให้ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และรองรับตลาดแรงงานเรือสำราญที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ระบุถึงความท้าทายของประเทศไทยที่ต้องปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เช่น การเปิดเสรีทางการค้า ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติ ตลอดจนสมภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน เช่น คุณภาพคนต่ำทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ตลอดจนกฎระเบียบต่างๆ ที่ยังล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง ในประเด็นข้อจำกัดและความท้าทายดังกล่าว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 จึงได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนา โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพ การศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และการยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาว

การเติบโตของธุรกิจเรือสำราญ กลายเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนา และขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อีกทั้งยังมีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสูง ตลอดจนภาครัฐให้ความสำคัญในการสนับสนุนธุรกิจดังกล่าว ทั้งนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญ พ.ศ. 2561-2570 โดยมีวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล มีการกระจายรายได้ ที่สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้กับชุมชนและประเทศชาติ มีเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้ประเทศไทยมีอัตราการเติบโตของการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญ เพิ่มการกระจายรายได้ให้แก่ท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนที่เชื่อมโยงต่อการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญ ส่งเสริมให้เมืองท่าเรือสำราญของประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปและวัฒนธรรม เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเรือสำราญ ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความพร้อมในการให้บริการ และสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายของภาษา และวัฒนธรรม รองรับการเดินทางโดยเรือสำราญบนเรือและบนฝั่ง รวมถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้สำเร็จครบถ้วน

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และผลักดันให้ธุรกิจเรือสำราญของไทยมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวโดยเรือสำราญของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีการบริการที่มีคุณภาพในระดับสากล การพัฒนาบุคลากรในธุรกิจเรือสำราญให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคลากรมีสมรรถนะในวิชาชีพ ยิ่งไปกว่านั้น บุคลากรในธุรกิจเรือสำราญควรเข้าใจถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อให้สามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของลูกค้า สามารถใช้ทักษะการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ลูกค้า ตลอดจนเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม สามารถใช้มรดกวัฒนธรรมมาเป็นฐานผลิตสินค้าและบริการได้ ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจเรือสำราญของไทยมีความก้าวหน้า แข็งแรง เอื้อต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมในระยะยาว

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

12.1 การพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการทอ่งเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ตระหนักถึงสถานการณ์และการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จึงมีเป้าหมายจะผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านธุรกิจเรือสำราญที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น คณะกรรมการทอ่งเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ จึงได้พัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ในระดับชุมชน โดยกำหนดให้มีรายวิชาบังคับทั้งด้านวิชาชีพและวิชาการที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในธุรกิจเรือสำราญ รวมทั้งเน้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะก้าวสู่ตลาดแรงงานเรือสำราญ และมีมาตรฐานการทำงานที่สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการสืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในตลาดแรงงาน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ จึงมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถ มีความรอบรู้ทางวิชาการและทักษะทางวิชาชีพในศาสตร์ธุรกิจเรือสำราญและการบริการ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน การให้บริการ เทียบเท่ากับมาตรฐานสมรรถนะทางวิชาชีพในภูมิภาคอื่นของโลก มีความคิดกว้างไกล มีทักษะในการแก้ปัญหาเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ และมีความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ อีกทั้งยังเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติอีกด้วย

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นในมหาวิทยาลัย

หลักสูตรนี้ มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่น ที่เปิดสอนในคณะ / ภาควิชา อื่นของสถาบัน ดังนี้

13.1 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

รายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรนี้ นักศึกษาสาขาวิชาอื่นภายใน คณะกรรมการทอ่งเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ หรือต่างคณะสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจของแต่ละคน โดยเป็นรายวิชาโท หรือรายวิชาเลือกเสรี

13.2 กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน

รายวิชาที่นักศึกษาต้องไปเรียนในคณะหรือสาขาวิชาอื่นประกอบด้วยวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และวิชาเลือกเสรี

13.3 การบริหารจัดการ

การจัดการเรียนการสอน มีการประสานงานกับคณะ หรือสาขาวิชาต่าง ๆ ที่จัดรายวิชาซึ่ง นักศึกษาในหลักสูตรนี้ต้องไปเรียน โดยมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องตั้งแต่ผู้บริหารและอาจารย์ ผู้สอน เพื่อกำหนดรายวิชาที่เปิดสอนและการจัดตารางสอน เพื่อให้ นักศึกษาบรรลุผลการเรียนตามหลักสูตรนี้

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการครอบคลุมทุกสายงานในธุรกิจเรือสำราญ มีคุณธรรม และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

1.2 ความสำคัญ

1.2.1 พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในธุรกิจเรือสำราญ

1.2.2 พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงานสากลด้านธุรกิจเรือสำราญโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

1.2.3 ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนในการสอน การบริการวิชาการ และการวิจัย

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ มีความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

1.3.2 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการธุรกิจเรือสำราญ สามารถประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม มีความเป็นมืออาชีพ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล

1.3.3 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนสามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างสร้างสรรค์

1.3.4 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการทำงานในธุรกิจเรือสำราญ สามารถทำงานภายใต้ความกดดันได้ มีมนุษยสัมพันธ์ ร่วมงานกับบุคคลอื่นได้ทุกระดับ มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตนตามกฎและข้อบังคับขององค์กรและสังคมได้

1.3.5 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข มีประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับธุรกิจเรือสำราญ

1.3.6 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ สามารถเข้าใจการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน / ตัวบ่งชี้
ปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรอิงฐานสมรรถนะภายในเวลา 5 ปี	สำรวจวิจัยเพื่อวิเคราะห์งาน (Functional Analysis) และนำผลการวิจัยมาปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ	ตัวบ่งชี้ หลักสูตรปรับปรุงแล้วเสร็จ หลักฐาน ผลการวิจัยเพื่อวิเคราะห์งาน (Functional Analysis) เอกสารปรับปรุงหลักสูตร รายงานผลการประเมินหลักสูตร
ปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่สกอ. กำหนดภายในระยะเวลา 5 ปี	ติดตามและประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	ตัวบ่งชี้ หลักสูตรปรับปรุงแล้วเสร็จ หลักฐาน เอกสารปรับปรุงหลักสูตร รายงานผลการประเมินหลักสูตร
ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานภายในระยะเวลา 5 ปี	ปรับปรุงเนื้อหาในแต่ละรายวิชาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน องค์กร และสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา	ตัวบ่งชี้ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตระดับมาก (3.51) หลักฐาน รายงานการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
พัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีความรู้และประสบการณ์นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน	สร้างกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในธุรกิจเรือสำราญ	ตัวบ่งชี้ จำนวนกิจกรรมและจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 หลักฐาน หลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรม
พัฒนาคุณภาพของคณาจารย์ให้มีความรู้และประสบการณ์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้ารับการอบรมทางวิชาการในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	ตัวบ่งชี้ จำนวนคณาจารย์เข้ารับการอบรมปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 หลักฐาน หลักฐานการเข้าอบรมทางวิชาการ

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

จัดการศึกษาในระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ 1 ภาค การศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มีการจัดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน มี 1 ภาค ภาคละ 8 สัปดาห์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการประจำหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

-

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคต้น เดือนสิงหาคม - เดือนธันวาคม

ภาคปลาย เดือนมกราคม - เดือนพฤษภาคม

ภาคฤดูร้อน เดือนมิถุนายน - เดือนกรกฎาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.2.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ม.6) หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือ

2.2.2 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยใดหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือ ต่างประเทศ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองและสมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

2.3.1 นักศึกษามีปัญหาการปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจเรือสำราญและการบริการ

2.3.2 นักศึกษามีปัญหาด้านความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์และไม่มีทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์

2.3.3 นักศึกษามีพื้นฐานภาษาต่างประเทศน้อย โดยเฉพาะคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในธุรกิจเรือสำราญและการบริการ

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

2.4.1 จัดให้มีการดูแลอย่างใกล้ชิดโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษารุ่นพี่ พร้อมทั้งได้มีการจัดโครงการเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมให้กับนักศึกษา

2.4.2 จัดให้นักศึกษาเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์เฉพาะทาง และจัดให้มีการสอนเสริมทักษะทางด้านคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์

2.4.3 มีการสอดแทรกเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นตามลำดับชั้นปีของนักศึกษา และมีการฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติเพื่อให้นักศึกษาฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกห้องเรียน

2.5 แผนการรับนักศึกษาและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา 5 ปี

จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)				
	2563	2564	2565	2566	2567
ชั้นปีที่ 1	50	50	50	50	50
ชั้นปีที่ 2	-	45	45	45	45
ชั้นปีที่ 3	-	-	45	45	45
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	45	45
รวม	50	95	140	185	185
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	-	-	45	45

2.6 งบประมาณ

2.6.1 งบประมาณตามแผน

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2563	2564	2565	2566	2567
เงินเดือน (อัตราใหม่)	540,000	540,000	607,500	607,500	607,500
ค่าตอบแทน	175,000	175,000	275,000	275,000	275,000
ค่าใช้สอย	4,560	9,480	14,220	16,800	17,040
ค่าวัสดุ	1,000	1,500	2,000	2,500	3,000
รวมงบดำเนินการ	720,560	720,980	898,720	901,800	902,540

2.6.2 ค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อปี

73,000 บาท

2.7 ระบบการศึกษา

แบบชั้นเรียน ตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิต
ชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 (ภาคผนวก ข.)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาและการลงทะเบียนข้ามมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน เมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการเทียบโอนหน่วยกิตในการเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 (ภาคผนวก ข.) และระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ จากการศึกษาจากระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัย เข้าสู่การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547 (ภาคผนวก ข.)

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

ตลอดหลักสูตร 126 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน	30	หน่วยกิต
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป-บังคับ	จำนวน	21	หน่วยกิต
(1) กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร	จำนวน	(15)	หน่วยกิต
(2) กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ	จำนวน	(3)	หน่วยกิต
(3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	(3)	หน่วยกิต
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป-เลือก	จำนวน	9	หน่วยกิต
(1) กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร			
(2) กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ			
(3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
(4) กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม			
(5) กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน			

หมายเหตุ เป็นไปตามหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย)

2) หมวดวิชาเฉพาะ	จำนวน	90	หน่วยกิต
(1) กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	จำนวน	27	หน่วยกิต
(2) กลุ่มวิชาเฉพาะ	จำนวน	63	หน่วยกิต
ก. วิชาเฉพาะบังคับ	จำนวน	(36)	หน่วยกิต
ข. วิชาเฉพาะเลือก	จำนวน	(12)	หน่วยกิต
ค. วิชาภาษาต่างประเทศเพื่องานอาชีพ	จำนวน	(15)	หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวน	6	หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชา

ความหมายของรหัสวิชา

รายวิชาในหลักสูตรมีหลักเกณฑ์การใช้รหัสวิชา โดยแทนด้วยตัวอักษร 2 ตัว และตัวเลข 3 หลัก นำหน้าทุกรายวิชาในหลักสูตร ดังต่อไปนี้

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

รายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจะมีรหัสนำหน้าชื่อวิชา ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

ตัวอักษรสองตัว คือ GE หมายถึง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ตัวเลขหลักร้อย 0-4 หมายถึงกลุ่มวิชา ประกอบด้วย

เลข 0 หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร

เลข 1 หมายถึง กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ

เลข 2 หมายถึง กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เลข 3 หมายถึง กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม

เลข 4 หมายถึง กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน

2) หมวดวิชาเฉพาะ

หมวดวิชาเฉพาะประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และกลุ่มวิชาเฉพาะ จะมีรหัสนำหน้าชื่อวิชา ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

TS หมายถึง คณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ

เลขหลักร้อย คือ ชั้นปีที่ ประกอบด้วย

เลข 1 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 1

เลข 2 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 2

เลข 3 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 3

เลข 4 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 4

เลขหลักสิบและหลักหน่วย หมายถึง ลำดับวิชาตั้งแต่ 01-99

2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะ

อักษรแรกและตัวที่สอง คือ TC หมายถึง คณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ

เลขหลักร้อย คือ ชั้นปีที่ ประกอบด้วย

เลข 1 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 1

เลข 2 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 2

เลข 3 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 3

เลข 4 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 4

เลขหลักสิบและหลักหน่วย หมายถึง ลำดับวิชาตั้งแต่ 01-99

4) วิชาโทการจัดการธุรกิจเรือสำราญ

อักษรแรกและตัวที่สอง คือ TX หมายถึง คณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม

บริการ

เลขหลักร้อย คือ ชั้นปีที่ ประกอบด้วย

เลข 1 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 1

เลข 2 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 2

เลข 3 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 3

เลข 4 หมายถึง จัดสอนในชั้นปีที่ 4

เลขหลักสิบ คือ สาขาวิชา ประกอบด้วย

เลข 1 หมายถึง สาขาวิชาการท่องเที่ยว

เลข 2 หมายถึง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสายการบิน

เลข 3 หมายถึง สาขาวิชาการจัดการอีเว้นท์

เลข 4 หมายถึง สาขาวิชาการจัดการการโรงแรม

เลข 5 หมายถึง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจบริการ

เลข 6 หมายถึง สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ

เลขหลักหน่วย คือ ลำดับวิชาตั้งแต่ 01-09

รายวิชา

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 30 หน่วยกิต

อ้างอิง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี หลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ผ่านการอนุมัติเรียบร้อยแล้ว (ภาคผนวก ก.)

2) หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน 90 หน่วยกิต

ประกอบด้วย 2 กลุ่มวิชา ได้แก่

(1) กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ จำนวน 27 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TS106	อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว (Tourism and Hospitality Industry)	3(3-0-6)	-
TS107	จิตวิทยาการบริการและการพัฒนา บุคลิกภาพ (Service Psychology and Personality Development)	3(3-0-6)	-
TS108	อุตสาหกรรมเรือสำราญ (Cruise Industry)	3(3-0-6)	-
TS109	พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรมสำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Tourist Behavior and Cross- Cultural Communication for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TS110	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Innovation and Information Technology for Cruise Business)	3(2-2-5)	-
TS111	กฎหมายธุรกิจเรือสำราญ และจรรยาบรรณวิชาชีพ (Law Cruise Business and Professional Ethics)	3(3-0-6)	-

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TS203	การจัดการและการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Human Resource Management and Development for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TS303	การบัญชีและการจัดการทางการเงิน สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Accounting and Financial Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TS401	การตลาดดิจิทัลสำหรับธุรกิจ เรือสำราญ (Digital Marketing for Cruise Business)	3(3-0-6)	-

(2) กลุ่มวิชาเฉพาะ จำนวน 63 หน่วยกิต ประกอบด้วย

ก. วิชาเฉพาะบังคับ จำนวน 36 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC201	การดำเนินงานและการจัดการ งานบริการห้องพักรบนเรือสำราญ (Room Division Service Operation and Management on Cruise)	3(3-0-6)	-
TC202	การจัดการท่าเรือสำราญ (Cruise Port Management)	3(3-0-6)	-
TC203	การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Logistic and Supply Chain Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC301	การดำเนินงานและการจัดการ งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม บนเรือสำราญ (Food and Beverage Service Operation and Management on Cruise)	3(3-0-6)	-
TC302	การจัดการงานครัวและการประกอบ อาหารบนเรือสำราญ (Kitchen and Culinary Management on Cruise)	3(2-2-5)	-
TC303	การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Venues and Facility Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TC304	ความรู้พื้นฐานสำหรับคนประจำเรือ และกฎหมายแรงงานทางทะเล (Fundamentals for Seafarer, STCW and Maritime Labor Convention)	3(2-2-5)	-
TC401	การจัดการสุขอนามัยและความปลอดภัย สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Hygiene and Safety Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TC402	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยสำหรับธุรกิจ เรือสำราญ (Seminar on Current Issues for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TC299	ประสบการณ์วิชาชีพ 1 (Professional Internship I)	3(ฝึกงาน 600 ชั่วโมง)	-
TC399	ประสบการณ์วิชาชีพ 2 (Professional Internship II)	3(ฝึกงาน 600 ชั่วโมง)	สอบผ่าน TC299

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC499	ประสบการณ์วิชาชีพ 3 (Professional Internship III)	3 (ฝึกงาน 600 ชั่วโมง)	สอบผ่าน TC399

ข. วิชาเฉพาะเลือก จำนวน 12 หน่วยกิต ให้นักศึกษาเลือกเรียนจากรายวิชาดังต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC101	การจัดการภัตตาคารและงานบริการ จัดเลี้ยงบนเรือสำราญ (Restaurant and Catering Service Management on Cruise)	3(3-0-6)	-
TC102	การจัดกิจกรรมพิเศษและความบันเทิง สำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Special Event and Entertainment Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TC103	การจัดการการท่องเที่ยวทางทะเล (Marine Tourism Management)	3(3-0-6)	-
TC204	การวางแผนและการจัดนำเที่ยวบนฝั่ง สำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญ (Shore Excursion Planning and Conducting for Cruise Tourism)	3(3-0-6)	-
TC205	การบริการสปาและความงาม (Spa and Aesthetic Service)	3(3-0-6)	-
TC305	การผสมเครื่องดื่มและไวน์ (Mixology and Wine)	3(2-2-5)	-
TC306	ศิลปะการทำกาแฟ (Barista)	3(2-2-5)	-
TC307	การผลิตเบเกอรี่ (Bakery Production)	3(2-2-5)	-

	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC308	การประกอบอาหารไทย (Thai Culinary)	3(2-2-5)	-
TC309	การประกอบอาหารนานาชาติ (International Culinary)	3(2-2-5)	-
TC403	การจัดการความเสี่ยงและวิกฤตสำหรับ ธุรกิจเรือสำราญ (Risk and Crisis Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-
TC404	การสำรวจและวิจัยสำหรับธุรกิจ เรือสำราญ (Survey and Research for Cruise Business)	3(3-0-6)	-

ค. กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศสำหรับงานอาชีพ จำนวน 15 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC104	ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจเรือสำราญ (English for Cruise Business)	3(2-2-5)	-
TC206	ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงาน บริการห้องพักบนเรือสำราญ (English for Room Division Service Operation on Cruise)	3(2-2-5)	-
TC310	ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงาน บริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ (English for Food and Beverage Service Operation on Cruise)	3(2-2-5)	-
TC311	ภาษาอังกฤษทางทะเล (Maritime English)	3(2-2-5)	-

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด້วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC405	ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพในธุรกิจเรือสำราญ (English for Career Preparation in Cruise Business)	3(2-2-5)	-

3) หมวดเลือกเสรี จำนวน 6 หน่วยกิต

นักศึกษาอาจเลือกเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาอื่นในระดับปริญญาตรี ในคณะกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ หรือคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัย และรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศที่มีข้อตกลง/ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหรือได้รับรองจากสำนักงาน ก.พ.

4) วิชาโทการจัดการธุรกิจเรือสำราญ จำนวน 15 หน่วยกิต

สำหรับนักศึกษาต่างสาขาวิชาในคณะกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ และคณะอื่นๆ เลือกเรียน

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด້วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TX261	อุตสาหกรรมเรือสำราญ (Cruise Industry)	3(3-0-6)	-
TX262	การดำเนินงานและการจัดการงานบริการห้องพักรบนเรือสำราญ (Room Division Service Operation and Management on Cruise)	3(3-0-6)	-
TX363	การดำเนินงานและการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ (Food and Beverage Service Operation and Management on Cruise)	3(3-0-6)	-
TX364	การจัดการท่าเรือสำราญ (Cruise Port Management)	3(3-0-6)	-

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TX465	การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ (Venues and Facility Management for Cruise Business)	3(3-0-6)	-

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

ปีที่ 1 ภาคต้น

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
GE002	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3(3-0-6)	-
GEXXX	วิชาศึกษาทั่วไป-เลือก	3(3-0-6)	-
GEXXX	วิชาศึกษาทั่วไป-เลือก	3(3-0-6)	-
GEXXX	วิชาศึกษาทั่วไป-เลือก	3(3-0-6)	-
TS106	อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	3(3-0-6)	-
TS107	จิตวิทยาการบริการและการพัฒนาบุคลิกภาพ	3(3-0-6)	-
รวม		18	

ปีที่ 1 ภาคปลาย

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
GE001	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	3(3-0-6)	-
GE003	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	3(3-0-6)	ศึกษาก่อน GE002 หรือ คะแนน TOEIC 350 หรือเทียบเท่า
GE101	การประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม	3(3-0-6)	-
GE201	การคิดเชิงนวัตกรรมทางดิจิทัลและการโค้ด	3(3-0-6)	-
TS108	อุตสาหกรรมเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TS109	พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรมสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC104	ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	3(2-2-5)	-
รวม		21	

ปีที่ 1 ภาคฤดูร้อน

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TS110	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับ ธุรกิจเรือสำราญ	3(2-2-5)	-
TS111	กฎหมายธุรกิจเรือสำราญและจรรยาบรรณ วิชาชีพ	3(3-0-6)	-
TC000	วิชาเฉพาะเลือก (1)	3(3-0-6)	-
รวม		9	

ปีที่ 2 ภาคต้น

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
GE004	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 1	3(3-0-6)	ศึกษาก่อน GE003 หรือคะแนน TOEIC 450 หรือเทียบเท่า
TS203	การจัดการและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สำหรับธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC201	การดำเนินงานและการจัดการงานบริการ ห้องพักรับนเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC202	การจัดการท่าเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC203	การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนสำหรับ ธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC000	วิชาเฉพาะเลือก (2)	3(3-0-6)	-
TC206	ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงานบริการ ห้องพักรับนเรือสำราญ	3(2-2-5)	-
รวม		21	

ปีที่ 2 ภาคปลาย

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC299	ประสบการณ์วิชาชีพ 1	3(ฝึกงาน 600 ชม.)	-
รวม		3	

ปีที่ 3 ภาคต้น

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
GE005	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 2	3(3-0-6)	ศึกษาก่อน GE004 หรือ คะแนน TOEIC 550 หรือเทียบเท่า
TS303	การบัญชีและการจัดการทางการเงินสำหรับ ธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC301	การดำเนินงานและการจัดการงานบริการอาหาร และเครื่องดื่มบนเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC302	การจัดการงานครัวและการประกอบอาหาร บนเรือสำราญ	3(2-2-5)	-
TC303	การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC000	วิชาเฉพาะเลือก (3)	3(3-0-6)	-
TC310	ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงานการบริการ อาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ	3(2-2-5)	-
รวม		21	

ปีที่ 3 ภาคปลาย

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC399	ประสบการณ์วิชาชีพ 2	3(ฝึกงาน 600 ชม.)	TC299
รวม		3	

ปีที่ 3 ภาคฤดูร้อน

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC304	ความรู้พื้นฐานสำหรับคนประจำเรือและ กฎหมายแรงงานทางทะเล	3(2-2-5)	-
TC311	ภาษาอังกฤษทางทะเล	3(2-2-5)	-
รวม		6	

ปีที่ 4 ภาคต้น

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TS401	การตลาดดิจิทัลสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC401	การจัดการสุขอนามัยและความปลอดภัยสำหรับ ธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC402	สัมมนาประเด็นร่วมสมัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	3(3-0-6)	-
TC000	วิชาเฉพาะเลือก (4)	3(3-0-6)	-
XX000	วิชาเลือกเสรี (1)	3(3-0-6)	-
XX000	วิชาเลือกเสรี (2)	3(3-0-6)	-
TC405	ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมความพร้อม ด้านอาชีพในธุรกิจเรือสำราญ	3(2-2-5)	-
รวม		21	

ปีที่ 4 ภาคปลาย

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)	เงื่อนไขก่อนเรียน
TC499	ประสบการณ์วิชาชีพ 3	3(ฝึกงาน 600 ชม.)	TC399
รวม		3	

TS109 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับธุรกิจเรือสำราญ 3(3-0-6)
(Tourist Behavior and Cross-Cultural Communication for Cruise Business)

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเรือสำราญ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวเรือสำราญ กระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการสำหรับธุรกิจเรือสำราญ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเรือสำราญชาวไทยและชาวต่างชาติ ความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างวัฒนธรรม การเข้าใจวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว แนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเรือสำราญ

TS110 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับธุรกิจเรือสำราญ 3(2-2-5)
(Innovation and Information Technology for Cruise Business)

บทบาทและความสำคัญของนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศต่อธุรกิจเรือสำราญ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสื่อสังคมออนไลน์ การบริหารจัดการระบบสารสนเทศ เทคโนโลยีสำหรับการจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เทคโนโลยีเว็บและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลและมัลติมีเดีย เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อการบริหารบนเรือสำราญ การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับธุรกิจเรือสำราญ การฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการทำงานในธุรกิจเรือสำราญ

TS111 กฎหมายธุรกิจเรือสำราญและจรรยาบรรณวิชาชีพ 3(3-0-6)
(Law Cruise Business and Professional Ethics)

กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญ พระราชบัญญัติการเดินทางในน่านน้ำไทย บทบาทและความรับผิดชอบของธุรกิจเรือสำราญที่มีต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และผู้บริโภค แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ปัญหาทางจริยธรรมของธุรกิจเรือสำราญ จรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับบุคลากรในธุรกิจเรือสำราญ แนวทางการแก้ไขและการพัฒนา กรณีศึกษากฎหมายธุรกิจเรือสำราญและจรรยาบรรณวิชาชีพ

TS203 การจัดการและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับธุรกิจเรือสำราญ 3(3-0-6)
(Human Resource Management and Development for Cruise Business)

ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจเรือสำราญ กระบวนการจัดการทรัพยากรมนุษย์ การวิเคราะห์งาน การวางแผน การสรรหาและการคัดเลือก การฝึกอบรมและการพัฒนา การบริหารค่าตอบแทน การประเมินผลการปฏิบัติงาน ความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน การจัดการแรงงานสัมพันธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

TS303 **การบัญชีและการจัดการทางการเงินสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**

(Accounting and Financial Management for Cruise Business)

ลักษณะและแนวคิดขั้นพื้นฐานของการบัญชี กระบวนการบันทึกบัญชี การปรับปรุงรายการบัญชี การปิดบัญชี การจัดทำรายงานทางการเงิน การวิเคราะห์ต้นทุนและผลกำไร การบริหารจัดการรายได้สำหรับธุรกิจเรือสำราญ การจัดทำงบประมาณทางการเงิน การวางแผนและการตัดสินใจทางการเงิน การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลประกอบการ การวางระบบตรวจสอบภายในสำหรับธุรกิจเรือสำราญ

TS401 **การตลาดดิจิทัลสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**

(Digital Marketing for Cruise Business)

ความหมาย ความสำคัญ ลักษณะเฉพาะของการตลาดในธุรกิจเรือสำราญ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การตลาด การแบ่งส่วนตลาด การกำหนดตลาดเป้าหมาย การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์ส่วนประสมทาง การตลาด ความหมายของการตลาดดิจิทัล บทบาทและความสำคัญของการตลาดดิจิทัลต่อธุรกิจเรือสำราญ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเรือสำราญในสังคมยุคดิจิทัล ช่องทางการสื่อสารการตลาดดิจิทัล การประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของเครื่องมือการตลาดดิจิทัล ฐานข้อมูลของลูกค้าสำหรับการตลาดดิจิทัล

(2) **กลุ่มวิชาเฉพาะ** จำนวน 63 หน่วยกิต ประกอบด้วย

ก. **วิชาเฉพาะบังคับ** จำนวน 36 หน่วยกิต

TC201 **การดำเนินงานและการจัดการงานบริการห้องพักบนเรือสำราญ** **3(3-0-6)**

(Room Division Service Operation and Management on Cruise)

โครงสร้างการบริหารงานบริการห้องพักบนเรือสำราญ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่างๆ ขั้นตอนการปฏิบัติงานของแผนกต้อนรับส่วนหน้า การสำรองห้องพัก การต้อนรับส่วนหน้า การลงทะเบียน เข้าพัก การรับคืนห้องพัก การบริการด้านสัมภาระ การบริการข้อมูลข่าวสาร การบริการทางการเงินส่วนหน้า การอำนวยความสะดวกต่างๆ ในระหว่างเข้าพัก การจัดการปัญหาและข้อร้องเรียนของผู้โดยสารเรือสำราญ คุณลักษณะของพนักงานแม่บ้าน การทำความสะอาดห้องพักและพื้นที่สาธารณะ งานซักรีด งานห้อง ดอกไม้ และงานอื่นๆ ในแผนกแม่บ้าน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับแผนกแม่บ้าน เอกสารและการเขียนรายงานของแผนกแม่บ้าน ตลอดจนการประสานงานกับแผนกอื่นๆ

TC202 **การจัดการท่าเรือเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Cruise Port Management)

ลักษณะ ประเภท และความสำคัญของท่าเรือเรือสำราญ ภูมิศาสตร์และเส้นทางการเดินเรือสำราญ องค์ประกอบของการจัดการท่าเรือสำราญ การดำเนินงานและการบริการของท่าเรือสำราญ กระบวนการขนถ่ายผู้โดยสารเรือสำราญ คุณภาพและมาตรฐานของท่าเรือสำราญ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท่าเรือสำราญ นโยบายการพัฒนาท่าเรือสำราญในประเทศไทยและต่างประเทศ กรณีศึกษาและรูปแบบการจัดการท่าเรือสำราญที่มีประสิทธิภาพ มีการฝึกปฏิบัติหรือการศึกษานอกสถานที่

TC203 **การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Logistic and Supply Chain Management for Cruise Business)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ความสำคัญของโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของธุรกิจเรือสำราญ ประเภทและองค์ประกอบของของโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ในธุรกิจเรือสำราญ ห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจเรือสำราญ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการโลจิสติกส์ การเคลื่อนที่ทางกายภาพ การเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร และการเคลื่อนที่ทางการเงิน ระบบการจัดการและการขนถ่ายผู้โดยสารเรือสำราญ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบโลจิสติกส์และการขนส่งในธุรกิจเรือสำราญ

TC301 **การดำเนินงานและการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Food and Beverage Service Operation and Management on Cruise)

โครงสร้างการบริหารงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของตำแหน่งงานต่างๆ ในแผนกอาหารและเครื่องดื่ม คุณสมบัติของพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลักการ ประเภท และรูปแบบการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เทคนิคและขั้นตอนการจัดโต๊ะอาหาร การรับคำสั่งรายการอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อการบริหารอาหารและเครื่องดื่ม หลักในการบริการอาหารและเครื่องดื่มประเภทต่างๆ มารยาทและการปฏิบัติสำหรับพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ตลอดจนการประสานงานกับแผนกอื่นๆ

TC302 **การจัดการงานครัวและการประกอบอาหารบนเรือสำราญ** **3(2-2-5)**
(Kitchen and Culinary Management on Cruise)

ประเภทของครัว หน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานในแผนกครัว ความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ครัว การจัดการวัตถุดิบและการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร องค์ประกอบและคุณสมบัติของอาหารแต่ละประเภท การควบคุมต้นทุนอาหาร การประกอบอาหารตามหลักโภชนาการและการเก็บรักษาอาหาร ศิลปะการประกอบอาหาร การพัฒนาและประยุกต์รายการอาหาร การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของอาหาร สุขอนามัยและสุขาภิบาลอาหารสำหรับครัวมาตรฐานบนเรือสำราญ การบำรุงรักษาและทำความสะอาดภาชนะและอุปกรณ์ครัว

TC303 **การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Venues and Facility Management for Cruise Business)

ความหมาย ความสำคัญ ประเภท และรูปแบบของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกบนเรือสำราญ การบริหารจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเรือสำราญ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานและความปลอดภัยของสถานที่ที่การจัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ

TC304 **ความรู้พื้นฐานสำหรับคนประจำเรือและกฎหมายแรงงานทางทะเล** **3(2-2-5)**
(Fundamentals of Seafarer: STCW and Maritime Labor Convention)

ความรู้พื้นฐานและข้อกำหนดของคนประจำเรือ เงื่อนไขในการว่าจ้าง สภาพความเป็นอยู่ ความปลอดภัยและสุขอนามัย สวัสดิการและค่าตอบแทน การปกป้องสถานภาพทางสังคมบนเรือ การฝึกปฏิบัติตามมาตรฐานการฝึกอบรม การออกประกาศนียบัตรและการเข้ายามสำหรับคนประจำเรือตามอนุสัญญา (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarer: STCW 2010) การดำรงชีพในทะเล การป้องกันและการดับไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ความปลอดภัยและความรับผิดชอบบนเรือ การป้องกันมลพิษทางทะเล กฎหมายแรงงานทะเลภายในประเทศและระหว่างประเทศ พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล กรณีศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทางทะเล

TC401 **การจัดการสุขอนามัยและความปลอดภัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Hygiene and Safety Management for Cruise Business)

ความหมายและความสำคัญของสุขอนามัย การจัดการสุขาภิบาลและสุขอนามัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญตามโปรแกรมการตรวจสอบสุขอนามัยของเรือ การสร้างสภาพแวดล้อมและการส่งเสริมสุขอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการ ความหมาย และความสำคัญของความปลอดภัย การตรวจสอบความปลอดภัย เครื่องหมายและความปลอดภัยที่ใช้บนเรือสำราญ การจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความปลอดภัยของชีวิตในทะเล และการรักษาความปลอดภัยบนเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับท่าเรือ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยและความปลอดภัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ

TC402 **สัมมนาประเด็นร่วมสมัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**

(Seminar on Current Issues for Cruise Business)

สถานการณ์และแนวโน้มของธุรกิจเรือสำราญ การนำเสนอ การอภิปราย และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นหรือหัวข้อร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญ การวิเคราะห์ปัญหา แนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาในธุรกิจเรือสำราญ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้มีประสบการณ์ในวิชาชีพที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการสัมมนา

TC299 **ประสบการณ์วิชาชีพ 1** **3(ฝึกงาน 600 ชม.)**

(Professional Internship I)

การปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับลักษณะวิชาเฉพาะ โดยได้รับความเห็นชอบจากสาขาวิชา และต้องมีชั่วโมงการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 600 ชั่วโมง ทั้งนี้ผู้ศึกษาต้องเสนอรายงานการฝึกปฏิบัติงานตามที่สาขาวิชากำหนด

TC399 **ประสบการณ์วิชาชีพ 2** **3(ฝึกงาน 600 ชม.)**

(Professional Internship II)

สอบผ่าน TC299 ประสบการณ์วิชาชีพ 1

การปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับลักษณะวิชาเฉพาะ โดยได้รับความเห็นชอบจากสาขาวิชา และต้องมีชั่วโมงการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 600 ชั่วโมง ทั้งนี้ผู้ศึกษาต้องเสนอรายงานการฝึกปฏิบัติงานตามที่สาขาวิชากำหนด

TC499 **ประสบการณ์วิชาชีพ 3** **3(ฝึกงาน 600 ชม.)**

(Professional Internship III)

สอบผ่าน TC399 ประสบการณ์วิชาชีพ 2

การปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับลักษณะวิชาเฉพาะ โดยได้รับความเห็นชอบจากสาขาวิชา และต้องมีชั่วโมงการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 600 ชั่วโมง ทั้งนี้ผู้ศึกษาต้องเสนอรายงานการฝึกปฏิบัติงานตามที่สาขาวิชากำหนด

TC204 **การวางแผนและการจัดนำเที่ยวบนฝั่งสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Shore Excursion Planning and Conducting for Cruise Tourism)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวบนฝั่ง ประเภทและรูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวบนฝั่งสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญ การจัดเส้นทางท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว การเลือกสถานที่ท่องเที่ยวและธุรกิจผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว หลักการและเทคนิคการเขียนรายการนำเที่ยว การติดต่อประสานงานกับสายการเดินทางเรือและบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวบนฝั่ง ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในกระบวนการวางแผนและการจัดนำเที่ยวบนฝั่งสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญ

TC205 **การบริการสปาและความงาม** **3(3-0-6)**
(Spa and Aesthetic Service)

ประวัติ ความเป็นมา และองค์ประกอบของสปา ประเภทของการให้บริการสปาในรูปแบบต่างๆ การเลือกสรรอุปกรณ์ เครื่องมือ และผลิตภัณฑ์ในการบริการสปา การดำเนินงานและการบริหารจัดการธุรกิจสปา กฎหมายและองค์การที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจสปา ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและความงาม การปรนนิบัติดูแลความงามเกี่ยวกับผิวหนัง และเส้นผม การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อบำบัดสุขภาพและความงาม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านความงาม โภชนาการอาหารสำหรับการบำรุงรักษาสุขภาพและความงาม

TC305 **การผสมเครื่องดื่มและไวน์** **3(2-2-5)**
(Mixology and Wine)

องค์ประกอบ และประเภทของเครื่องดื่ม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้สำหรับการผสมเครื่องดื่ม การผสมเครื่องดื่มประเภทต่างๆ การจัดเตรียมการให้บริการเครื่องดื่ม ประวัติและความเป็นมาของไวน์ ประเภทของไวน์ชนิดต่างๆ กระบวนการผลิตและการเก็บรักษาไวน์ การอ่านฉลากไวน์ การทดสอบไวน์ วิธีการเสนอและการให้บริการไวน์ต่อลูกค้า การบริการไวน์กับอาหาร ประเภทต่างๆ การฝึกปฏิบัติผสมเครื่องดื่มและการบริการไวน์

TC306 **ศิลปะการทำกาแฟ** **3(2-2-5)**
(Barista)

ประวัติ ประเภท และชนิดของสายพันธุ์กาแฟ การเลือกเมล็ดกาแฟและการเก็บรักษา อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้สำหรับการทำกาแฟ รายการเครื่องดื่มกาแฟ การเตรียมวัตถุดิบและส่วนผสมกาแฟ ศิลปะการทำกาแฟทั้งแบบร้อนและแบบเย็น เทคนิคการตีฟองนม การตกแต่งหน้ากาแฟ การคำนวณต้นทุนและกำหนดราคาขาย การทำความสะอาดและการดูแลรักษาอุปกรณ์การทำกาแฟ การฝึกปฏิบัติศิลปะการทำกาแฟ

- TC307** **การผลิตเบเกอรี่** **3(2-2-5)**
(Bakery Production)
 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการผลิตเบเกอรี่ วัตถุดิบ การเก็บรักษา และอุปกรณ์ในการผลิตเบเกอรี่
 ขั้นตอนและเทคนิคการผลิตเบเกอรี่แต่ละชนิด การควบคุมต้นทุนการผลิตเบเกอรี่และการตั้งราคาขาย
 สุขอนามัยและความปลอดภัยในการผลิตเบเกอรี่ การฝึกปฏิบัติการผลิตเบเกอรี่
- TC308** **การประกอบอาหารไทย** **3(2-2-5)**
(Thai Culinary)
 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาหารไทย ประเภทของอาหารไทย การเลือกสรรวัตถุดิบและเครื่องปรุง
 เครื่องมือและอุปกรณ์ในการประกอบอาหารไทย หลักการและเทคนิคการประกอบอาหารไทย การออกแบบและ
 ตกแต่งจานอาหาร รูปแบบการบริการอาหารไทย การวางแผนการจัดรายการอาหารและการควบคุมต้นทุน
 อาหาร สุขภาพอาหารและความปลอดภัยในการประกอบอาหารไทย การบรรจุภัณฑ์และการเก็บรักษา
 อาหาร การฝึกปฏิบัติการประกอบอาหารไทย
- TC309** **การประกอบอาหารนานาชาติ** **3(2-2-5)**
(International Culinary)
 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาหารนานาชาติ ลักษณะเฉพาะของอาหารชาติต่างๆ การเลือกสรร
 วัตถุดิบและเครื่องปรุง เครื่องมือและอุปกรณ์ในการประกอบอาหารนานาชาติ หลักการและเทคนิคการประกอบ
 อาหารตะวันตกและตะวันออก การออกแบบและตกแต่งจานอาหาร รูปแบบการบริการอาหารนานาชาติ
 การวางแผนการจัดรายการอาหารและการควบคุมต้นทุนอาหาร สุขภาพอาหารและความปลอดภัยในการ
 ประกอบอาหารนานาชาติ การบรรจุภัณฑ์และการเก็บรักษาอาหาร การฝึกปฏิบัติการประกอบอาหารนานาชาติ
- TC403** **การจัดการความเสี่ยงและวิกฤตสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Risk and Crisis Management for Cruise Business)
 แนวคิด หลักการ และความจำเป็นในการบริหารความเสี่ยง ประเภทของความเสี่ยง การบริหาร
 ความเสี่ยงในธุรกิจเรือสำราญ การประเมินความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง การตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง
 วิธีในการจัดการความเสี่ยง การป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในธุรกิจเรือสำราญ แนวคิด และหลักการของ
 วิกฤตการณ์ ประเภทของวิกฤต การรับรู้วิกฤต การควบคุมขอบเขตของวิกฤต การเตรียมความพร้อมในภาวะ
 วิกฤต กลยุทธ์การบริหารภาวะวิกฤต การแก้ไขภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นในธุรกิจเรือสำราญ กรณีศึกษา

TC404 **การสำรวจและวิจัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(3-0-6)**

(Survey and Research for Cruise Business)

แนวคิดเกี่ยวกับการสำรวจและวิจัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ รูปแบบ กระบวนการและขั้นตอน การวิจัย การกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การกำหนดวัตถุประสงค์ของ กรอบแนวคิด การออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายและสรุปผลการวิจัย ตลอดจนการเขียนรายงานการวิจัย และการนำเสนอผลงานการวิจัย

- วิชาภาษาต่างประเทศเพื่องานอาชีพ จำนวน 15 หน่วยกิต

TC104 **ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจเรือสำราญ** **3(2-2-5)**

(English for Cruise Business)

ทักษะภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับการสนทนาและการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ เรือสำราญ คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวกับธุรกิจเรือสำราญ การทักทาย การแนะนำตัว การนัดหมาย การต้อนรับ การตอบข้อซักถาม การติดต่อประสานงานกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน โดยเน้นภาษาที่เป็นทางการสำหรับพนักงานผู้ให้บริการในทุกขั้นตอนการปฏิบัติงานในธุรกิจเรือสำราญ

TC206 **ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงานบริการห้องพักบนเรือสำราญ** **3(2-2-5)**

(English for Room Division Service Operation on Cruise)

ทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในการดำเนินงานฝ่ายห้องพักบนเรือสำราญ การสนทนาและการสื่อสาร ที่ใช้ในการดำเนินงานบริการส่วนหน้า คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรองห้องพัก การลงทะเบียน การต้อนรับ การจัดห้องพัก การบริการด้านสัมภาระ การให้บริการข้อมูลข่าวสารให้ผู้รับบริการ การเขียนและการอ่าน เอกสารและแบบฟอร์มต่างๆ การสนทนาและการสื่อสารที่ใช้ในการดำเนินงานแม่บ้าน งานทำความสะอาด ห้องพักและพื้นที่สาธารณะ งานซักรีด งานห้องผ้า งานดอกไม้ และงานอื่นๆ ในแผนกแม่บ้าน คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ และเครื่องใช้ในการทำความสะอาดและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก เอกสารและ รายงานของแผนกแม่บ้าน รวมถึงการติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ

TC310 **ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ** **3(2-2-5)**

(English for Food and Beverage Service Operation on Cruise)

ทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในการดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ คำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้บนโต๊ะอาหาร การสนทนาและการสื่อสารที่ใช้ในบริการอาหารและ เครื่องดื่ม การต้อนรับลูกค้า การแนะนำรายการอาหารและเครื่องดื่ม การรับคำสั่งอาหารและเครื่องดื่ม การอ่าน และการเขียนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม การติดต่อประสานงานกับบุคคลและแผนก อื่นๆ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

TC311 **ภาษาอังกฤษทางทะเล** **3(2-2-5)**
(Maritime English)

ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษทางทะเล โดยเน้นคำศัพท์และโครงสร้างเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือและแรงงานทางทะเล การอ่านแผนที่ทางเรือ บรรณสาร การเดินเรือ อนุสัญญาวิชายาทะเล ความปลอดภัยในการเดินเรือ การเตรียมตัวสำหรับการทดสอบวัดระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษสำหรับคนประจำเรือ (Marlins Test)

TC405 **ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพในธุรกิจเรือสำราญ** **3(2-2-5)**
(English for Career Preparation in Cruise Business)

ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจเรือสำราญ การสร้างบทบาทในสถานการณ์จำลองในฐานะพนักงานบริการในธุรกิจเรือสำราญ การเขียนโครงการ การนำเสนอโครงการด้วยวาจา และการอภิปราย การเตรียมตัวสำหรับการทดสอบวัดระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในธุรกิจเรือสำราญ

4) วิชาโทการจัดการธุรกิจเรือสำราญ จำนวน 15 หน่วยกิต

สำหรับนักศึกษาต่างสาขาวิชาในคณะกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ และคณะอื่นๆ เลือกเรียน

TX261 **อุตสาหกรรมเรือสำราญ** **3(3-0-6)**
(Cruise Industry)

ความหมาย ความสำคัญ และวิวัฒนาการของการขนส่งทางเรือและอุตสาหกรรมเรือสำราญ ประเภทและโครงสร้างทางกายภาพของเรือสำราญ ลักษณะและองค์ประกอบของอุตสาหกรรมเรือสำราญ ภูมิศาสตร์และเส้นทางการเดินเรือสำราญ กระบวนการจัดการทำเรือสำราญ ตำแหน่งงานธุรกิจสายการเดินเรือ การดำเนินงานและการบริการบนเรือสำราญและบนฝั่ง กฎหมาย ความปลอดภัย และสุขอนามัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเรือสำราญ หน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเรือสำราญ แนวโน้มและทิศทางของอุตสาหกรรมเรือสำราญในพลวัตโลก

TX262 การดำเนินงานและการจัดการงานบริการห้องพักรบนเรือสำราญ 3(3-0-6)
(Room Division Service Operation and Management on Cruise)

โครงสร้างการบริหารงานบริการห้องพักรบนเรือสำราญ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่างๆ ขั้นตอนการปฏิบัติงานของแผนกต้อนรับส่วนหน้า การสำรองห้องพัก การต้อนรับส่วนหน้า การลงทะเบียนเข้าพัก การรับคืนห้องพัก การบริการด้านสัมภาระ การบริการข้อมูลข่าวสาร การบริการทางการเงินส่วนหน้า การอำนวยความสะดวกต่างๆ ในระหว่างเข้าพัก การจัดการปัญหาและข้อร้องเรียนของผู้โดยสารเรือสำราญ คุณลักษณะของพนักงานแม่บ้าน การทำความสะอาดห้องพักและพื้นที่สาธารณะ งานซักรีด งานห้องดอกไม้ และงานอื่นๆ ในแผนกแม่บ้าน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับแผนกแม่บ้าน เอกสารและการเขียนรายงานของแผนกแม่บ้าน ตลอดจนการประสานงานกับแผนกอื่นๆ

TX363 การดำเนินงานและการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ 3(3-0-6)
(Food and Beverage Service Operation and Management on Cruise)

โครงสร้างการบริหารงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของตำแหน่งงานต่างๆ ในแผนกอาหารและเครื่องดื่ม คุณสมบัติของพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลักการ ประเภท และรูปแบบการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เทคนิคและขั้นตอนการจัดโต๊ะอาหาร การรับคำสั่งรายการอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อการบริการอาหารและเครื่องดื่ม หลักในการบริการอาหารและเครื่องดื่มประเภทต่างๆ มารยาทและการปฏิบัติสำหรับพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ตลอดจนการประสานงานกับแผนกอื่นๆ

TX364 การจัดการท่าเรือเรือสำราญ 3(3-0-6)
(Cruise Port Management)

ลักษณะ ประเภท และความสำคัญของท่าเรือเรือสำราญ ภูมิศาสตร์และเส้นทางการเดินเรือสำราญ องค์ประกอบของการจัดการท่าเรือสำราญ การดำเนินงานและการบริการของท่าเรือสำราญ กระบวนการขนถ่ายผู้โดยสารเรือสำราญ คุณภาพและมาตรฐานของท่าเรือสำราญ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท่าเรือสำราญ นโยบายการพัฒนาท่าเรือสำราญในประเทศไทยและต่างประเทศ กรณีศึกษาและรูปแบบการจัดการท่าเรือสำราญที่มีประสิทธิภาพ

TX465 การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ 3(3-0-6)
(Venues and Facility Management for Cruise Business)

ความหมาย ความสำคัญ ประเภท และรูปแบบของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกบนเรือสำราญ การบริหารจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเรือสำราญ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานและความปลอดภัยของสถานที่การจัดงานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ

3.2 ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง ทาง วิชาการ	ชื่อ-นามสกุล	คุณวุฒิ	สาขาวิชาเอก	สำเร็จการศึกษา จากสถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา
1.	อาจารย์	นาย ภาณุมาศ เกตุแก้ว	กจ.ม.	การจัดการ การท่องเที่ยวและ บริการแบบ บูรณาการ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2561
			ศศ.บ.	การท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	2556
2.	อาจารย์	นางสาวรัศมี อัจฉริยไพศาลกุล	ศศ.ม.	การจัดการ การท่องเที่ยวแบบ บูรณาการ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์	2557
			บธ.บ. ศศ.บ.	การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์	มหาวิทยาลัยนเรศวร (หลักสูตรปริญญาตรี 2 สาขา)	2552
3.	อาจารย์	นาย ชูธรรม ตั้งใจตรง	บธ.ม.	การตลาด	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	2559
			B.A.	Art	Stephen F. Austin State University, USA	2551
4.	อาจารย์	นางสาววีรญา บริบูรณ์	ศศ.ม.	การจัดการโรงแรม และการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัย นเรศวร	2551
			ศศ.บ.	การท่องเที่ยวและ การโรงแรม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2548
5.	อาจารย์	นายณัฐพล ธัญญาวิเศษกุล	วท.ม.	การจัดการ นันทนาการการ ท่องเที่ยว	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	2554
			นศ.บ.	การโฆษณา	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	2548

3.2.2 ผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง ทาง วิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือ การแต่งตำรา)	ประสบการณ์ และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่ แล้ว	ที่มีใน หลักสูตร ที่จะเปิด ใหม่
1	อาจารย์	นายภาณุมาศ เกตุแก้ว	ไพฑูริย์ มนต์พานทอง, นงเยาว์ ประสมทอง, สันนุ ชัย เกียรติทรงชัย, ไพโร สณฑ์ พร้อมพงศ์, กิตติ พงษ์ ครุฑทอง, สุรพร มุลกุณี และภาณุมาศ เกตุแก้ว(2561). การศึกษาประเด็น เร่งด่วนในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเรือสำราญของ ประเทศไทย (รายงาน การวิจัย).กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย. 432 หน้า		9	9
2	อาจารย์	นางสาวรัศมี อัจฉริยไพศาลกุล	รัศมี อัจฉริยไพศาลกุล, นิภา วธานีชกุล และอรทัย มูลคำ (2562). แนวทางการพัฒนา เพื่อการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำ บางน้ำผึ้ง จังหวัด สมุทรปราการ. การประชุม วิชาการระดับชาติ การ ศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3. (31 พฤษภาคม 2562). หน้า 452-462		9	9

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง ทาง วิชาการ	ชื่อ-สกุล	ผลงานทางวิชาการ (การค้นคว้าวิจัยหรือ การแต่งตำรา)	ประสบการณ์ และการฝึกอบรม	ภาระงานสอน (คาบ/สัปดาห์)	
					ที่มีอยู่ แล้ว	ที่มีใน หลักสูตร ที่จะเปิด ใหม่
3	อาจารย์	นาย ชูธรรม ตั้งใจตรง	Chootham Tangjaitrong, Krittika Kunupakan and Rujipas Boonsamrej. (2018). <i>The Rise of Artificial Intelligence and the Fall of Employment in the Event Industry</i> . Proceeding of 1st International MICE Conference and Forum Coference, Amari Watergate, Bangkok, 29-30 August 2018. pp.187-198		9	9
4	อาจารย์	นางสาววีรญา บริบูรณ์	จันทร์จิตต์ ฐนะศิริ, สุชาติ บุญ มาจรินนท์, วีรญา บริบูรณ์ และณัฐพล ธัญญาวิณิชกุล. (2563). การพัฒนาคุณภาพ การบริการของสายการบิน ต้นทุนต่ำในประเทศไทย. การ ประชุมวิชาการนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับ บัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 12. (28 มีนาคม 2563). หน้า 585 - 594			
5	อาจารย์	นายณัฐพล ธัญญาวิณิชกุล	จันทร์จิตต์ ฐนะศิริ, สุชาติ บุญ มาจรินนท์, วีรญา บริบูรณ์ และณัฐพล ธัญญาวิณิชกุล. (2563). การพัฒนาคุณภาพ การบริการของสายการบิน ต้นทุนต่ำในประเทศไทย. การ ประชุมวิชาการนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับ บัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 12. (28 มีนาคม 2563). หน้า 585 - 594			

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (Work-Integrated Learning)

การฝึกประสบการณ์ภาคสนามในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา โดยเป็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการหรือหน่วยงานด้านธุรกิจที่พักรวมเพื่อเตรียมตัวการทำงานบนเรือสำราญ

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

ความคาดหวังในผลการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม มีดังนี้

4.1.1 ประยุกต์ใช้หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเข้าไปเพิ่มความชำนาญในวิชาชีพ สามารถคิดวิเคราะห์ ค้นคว้า และวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

4.1.2 ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เพิ่มภาวะผู้นำในการทำงาน รู้จักการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

4.1.3 แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการทำงาน และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อลดปัญหาการทำงานและเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในแผนกต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1.4 ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขร่วมกันกับผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้

4.1.5 สื่อสารกับผู้มาใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับระดับการทำงาน

4.2 ช่วงเวลา

วิชาประสบการณ์วิชาชีพ 1 ชั้นปีที่ 2 ภาคปลาย

วิชาประสบการณ์วิชาชีพ 2 ชั้นปีที่ 3 ภาคปลาย

วิชาประสบการณ์วิชาชีพ 3 ชั้นปีที่ 4 ภาคปลาย

4.3 การจัดเวลาและตารางสอน

วิชาประสบการณ์วิชาชีพ จัดเต็มเวลา 3 ภาคการศึกษาปกติ

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

-

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้และกลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
(1) ด้านบุคลิกภาพ	- มีการสอดแทรกเรื่องการแต่งกาย การเข้าสังคม เทคนิคการนำเสนอ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในรายวิชาการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับงานบริการ และกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ
(2) ด้านภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ	- กำหนดให้มีรายวิชาที่นักศึกษาต้องทำงานเป็นกลุ่ม และมีการกำหนดหัวหน้ากลุ่มในการทำรายงาน ตลอดจนกำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอรายงาน เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้สร้างภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกภายในกลุ่มที่ดี - มีกิจกรรมนักศึกษาที่มอบหมายให้นักศึกษาหมุนเวียนเป็นหัวหน้าในการดำเนินกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ
(3) ด้านการมีวินัยในตนเองและการเคารพกฎระเบียบ	- มีกติกาสีที่สร้างวินัยในตนเอง เช่น การเข้าเรียนตรงต่อเวลา การเข้าเรียนอย่าสม่ำเสมอ เป็นต้น - การตรวจเครื่องแต่งกายของนักศึกษาให้ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
(4) ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	- มีการให้ความรู้ถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากธุรกิจเรือสำราญและการบริการต่อสังคม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการอาชีพด้านธุรกิจเรือสำราญและการบริการ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) มีความซื่อสัตย์ สุจริต และสามารถจัดการปัญหาด้านจริยธรรม และความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับกับจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

(2) มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ

(3) มีความรับผิดชอบในหน้าที่ เป็นสมาชิกที่ดี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนา มีภาวะผู้นำ และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น

(4) มีวินัยในการทำงาน และปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กรและสังคม

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) กำหนดให้มีวิชาจรรยาบรรณโดยเฉพาะ และทำรายงาน

(2) สอนคุณธรรม จริยธรรมสอดแทรกในบทเรียนวิชาเฉพาะ

(3) สอนโดยใช้กรณีศึกษาและอภิปรายร่วมกัน

(4) สอนโดยการอ้างอิงประมวลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ

(5) การบรรยายพิเศษโดยผู้มีประสบการณ์หรือพระในศาสนาต่างๆ

(6) การแสดงออกอันเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน

2.1.3 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) ผลการสอบในวิชาคุณธรรม จริยธรรมโดยตรง จรรยาบรรณวิชาชีพ และกฎหมาย

(2) สังเกตการแสดงพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนร่วมกันและกับผู้สอนทุกคน

(3) ทำงานเป็นกลุ่ม และรายงานผลงาน

(4) กำหนดหัวข้อทางคุณธรรม จริยธรรมให้พูดแสดงออก

(5) ผลการประเมินจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยองค์กรที่ผู้เรียนเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

(1) มีความรู้ในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อย่างกว้างขวาง เป็นระบบ เป็นสากล และทันสมัยต่อสถานการณ์โลก

(2) มีความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(3) มีความรู้ในกระบวนการ และเทคนิคการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและต่อยอดองค์ความรู้ในงานอาชีพ

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

(1) การบรรยายภายในชั้นเรียน และการถาม-ตอบ

(2) มอบหัวข้อเรื่องให้ค้นคว้าและทำรายงานทั้งเดี่ยวและกลุ่ม

(3) ทำรายงานเปรียบเทียบความรู้จากห้องเรียนกับการทำงานจริง ภาคปฏิบัติ

(4) อภิปรายเป็นกลุ่ม โดยให้ผู้สอนตั้งคำถามตามระบบการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

- (5) การศึกษานอกสถานที่และทำรายงาน
- (6) สอนโดยการสาธิตและฝึกภายในห้องปฏิบัติการ
- (7) สอนโดยการติว (Tutorial Group)

2.2.3 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) ทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ โดยการสอบย่อย และให้คะแนน
- (2) ทดสอบโดยการสอบข้อเขียนกลางภาคและปลายภาค
- (3) ประเมินผลจากการทำงานที่ได้รับมอบหมายและรายงาน
- (4) ประเมินจากรายงานที่ให้คั่นคว่ำ

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(1) สามารถประมวล และศึกษาข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ข้อโต้แย้ง และสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องตามหลักการ และตามขั้นตอนเชิงวิทยาศาสตร์ รวมทั้งหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมทั้งเชิงกว้างและเชิงลึก

(2) สามารถสาธิตทักษะในการแก้ปัญหาที่ใช้เหตุผลเชิงวิเคราะห์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

(3) สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ไปสู่การฝึกประสบการณ์ภาคสนาม และการปฏิบัติงานจริงตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

(4) สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภาคธุรกิจ และจากศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาทักษะการทำงานให้เกิดประสิทธิผล

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) กรณีศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจเรือสำราญ และการวิจัย
- (2) การอภิปรายเป็นกลุ่ม
- (3) การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้คั่นคว่ำหรืองานเกี่ยวกับการพัฒนา
- (4) การบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จในอาชีพ
- (5) กำหนดให้มีรายวิชาที่ต้องใช้ทักษะการคำนวณ

2.3.3 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) ประเมินผลจากผลงานที่มอบหมายให้ทำ
- (2) การสอบข้อเขียน
- (3) การเขียนรายงาน

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) สามารถปฏิบัติและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายตามหน้าที่และบทบาทของตนในกลุ่มงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ร่วมงานและแก้ไขปัญหากลุ่ม

(2) สามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง และตรงตามมาตรฐานสากล

(3) สามารถจัดการกับทรัพยากรเพื่อการทำงานและการบริหาร

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) บรรจุนโยบายความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในรายวิชาชีพ
(2) มอบหมายงานเป็นกลุ่มย่อย และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยหมุนเวียนกัน
ในกลุ่ม

(3) สอนโดยใช้กรณีศึกษา

2.4.3 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) ประเมินจากผลงานของกลุ่มและผลงานของผู้เรียนในกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้
ทำงาน

(2) ประเมินตนเอง และประเมินซึ่งกันและกัน (peer)

(3) ใช้ประวัติสะสมงาน (portfolio) ในการประเมิน

(4) สังเกตพฤติกรรมในการเรียน

(5) ใช้ผลการประเมินจากการฝึกงาน

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสรุปประเด็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และวัฒนธรรม

(3) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร รู้จักเลือกรูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับเรื่อง และผู้ฟังที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสถิติในการประมวล การแปล ความหมาย และการวิเคราะห์ข้อมูล

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) ทดสอบระดับความสามารถทางภาษาในการติดต่อกับคนไทยและต่างชาติโดยการสอบข้อเขียนและการสัมภาษณ์

(2) จัดห้องปฏิบัติการ ฝึกให้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการท่องเที่ยว การโรงแรม หรือธุรกิจสายการบิน ฯลฯ

(3) ฝึกให้นำเสนอผลงานที่ค้นคว้าด้วยตนเองในห้องเรียน

(4) บูรณาการการใช้คอมพิวเตอร์ เครือข่าย และโปรแกรมสำเร็จรูป หรือสื่อต่างๆ ในทุกรายวิชาที่สามารถทำได้

(5) ฝึกแก้ปัญหาหรือโจทย์ที่จำเป็นต้องใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์หรือสถิติ

2.5.3 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) ประเมินผลโดยการสอบข้อเขียนและปากเปล่า
- (2) ประเมินผลจากการนำเสนอผลงาน
- (3) ประเมินผลจากการใช้คอมพิวเตอร์
- (4) ประเมินผลจากการสรุปหัวข้อที่มอบหมายให้ค้นคว้า
- (5) ตั้งคำถามแล้วสังเกตวิธีการตอบ (โดยการจับเวลา)
- (6) ประเมินผลจากการย่อเรื่องที่ให้อ่านในห้องเรียน

3. ความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้ และ ผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา ไว้ 5 ด้าน โดยด้านที่ 1 ได้แก่ ผลลัพธ์ผู้เรียน มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.2 เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการ บูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

3.3 เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษาความเป็นไทย ร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้ และผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ด้าน	ผลการเรียนรู้	ผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการอุดมศึกษา		
		เป็นบุคคลที่มีความสามารถ ๗	เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ๗	เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ๗
1. คุณธรรม จริยธรรม	1) มีความซื่อสัตย์ สุจริต และสามารถจัดการปัญหา ด้านจริยธรรม และความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับกับจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	✓		✓
	2) มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ และแสดงออกซึ่ง คุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ			✓
	3) มีความรับผิดชอบในหน้าที่ เป็นสมาชิกที่ดี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนา มีภาวะผู้นำ และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น			✓
	4) มีวินัยในการทำงาน และปฏิบัติตามกฎระเบียบ และข้อบังคับขององค์กรและสังคม			✓
2. ความรู้	1) มีความรู้ในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างกว้างขวาง เป็นระบบ เป็นสากล และทันสมัยต่อสถานการณ์โลก	✓		
	2) มีความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ใน ศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	✓		
	3) มีความรู้ในกระบวนการ และเทคนิคการวิจัยเพื่อ แก้ไขปัญหาและต่อยอดองค์ความรู้ในงานอาชีพ	✓	✓	

ด้าน	ผลการเรียนรู้	ผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐาน การอุดมศึกษา		
		เป็นบุคคล ที่มีความรู้ ความ สามารถ ฯ	เป็นผู้ร่วม สร้างสรรค์ นวัตกรรม ฯ	เป็น พลเมืองที่ เข้มแข็ง ฯ
3. ทักษะทาง ปัญญา	1) สามารถประมวล และศึกษาข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ข้อโต้แย้ง และสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องตามหลักการ และตามขั้นตอนเชิงวิทยาศาสตร์ รวมทั้งหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมทั้งเชิงกว้างและเชิงลึก	✓	✓	
	2) สามารถสาธิตทักษะในการแก้ปัญหาที่ใช้เหตุผลเชิงวิเคราะห์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้	✓		
	3) สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาคทฤษฎีภาคปฏิบัติ ไปสู่การฝึกประสบการณ์ภาคสนาม และการปฏิบัติงานจริงตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม	✓		
	4) สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภาคธุรกิจและจากศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาทักษะการทำงานให้เกิดประสิทธิผล		✓	
4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคคลและ ความ รับผิดชอบ	1) สามารถปฏิบัติและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายตามหน้าที่และบทบาทของตนในกลุ่มงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ร่วมงานและแก้ไขปัญหากลุ่ม	✓		✓
	2) สามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง และตรงตามมาตรฐานสากล	✓		
	3) สามารถจัดการกับทรัพยากรเพื่อการทำงานและการบริหาร	✓		

ด้าน	ผลการเรียนรู้	ผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐาน การอุดมศึกษา		
		เป็นบุคคล ที่มีความรู้ ความ สามารถ ฯ	เป็นผู้ร่วม สร้างสรรค์ นวัตกรรม ฯ	เป็น พลเมืองที่ เข้มแข็ง ฯ
5. ทักษะใน การวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ เทคโนโลยี สารสนเทศ	1) สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศใน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสรุป ประเด็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		
	2) สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่าง เหมาะสมตามสถานการณ์และวัฒนธรรม	✓		
	3) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ ติดต่อสื่อสาร รู้จักเลือกรูปแบบของการนำเสนอที่ เหมาะสมสำหรับเรื่อง และผู้ฟังที่แตกต่างกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		
	4) สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และ สถิติในการประมวล การแปลความหมาย และการ วิเคราะห์ข้อมูล	✓		

4. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

4.1 คุณธรรม จริยธรรม

4.1.1 มีความซื่อสัตย์ สุจริต และสามารถจัดการปัญหาด้านจริยธรรม และความขัดแย้ง
ระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับกับจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

4.1.2 มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ และแสดงออกซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และ
การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ

4.1.3 มีความรับผิดชอบในหน้าที่ เป็นสมาชิกที่ดี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อการพัฒนา มี
ภาวะผู้นำ และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น

4.1.4 มีวินัยในการทำงาน และปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กรและสังคม

4.2 ความรู้

4.2.1 มีความรู้ในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่าง
กว้างขวาง เป็นระบบ เป็นสากล และทันสมัยต่อสถานการณ์โลก

4.2.2 มีความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2.3 มีความรู้ในกระบวนการ และเทคนิคการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและต่อยอดองค์ความรู้ในงานอาชีพ

4.3 ทักษะทางปัญญา

4.3.1 สามารถประมวล และศึกษาข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ข้อโต้แย้ง และสังเคราะห์ได้อย่างถูกต้องตามหลักการ และตามขั้นตอนเชิงวิทยาศาสตร์ รวมทั้งหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมทั้งเชิงกว้างและเชิงลึก

4.3.2 สามารถสาคิตทักษะในการแก้ปัญหาที่ใช้เหตุผลเชิงวิเคราะห์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

4.3.3 สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ ไปสู่การฝึกประสบการณ์ภาคสนาม และการปฏิบัติงานจริงตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

4.3.4 สามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภาคธุรกิจ และจากศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาทักษะการทำงานให้เกิดประสิทธิผล

4.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.4.1 สามารถปฏิบัติและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายตามหน้าที่และบทบาทของตนในกลุ่มงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ร่วมงานและแก้ไขปัญหาในกลุ่ม

4.4.2 สามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง และตรงตามมาตรฐานสากล

4.4.3 สามารถจัดการกับทรัพยากรเพื่อการทำงานและการบริหาร

4.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4.5.1 สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสรุปประเด็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5.2 สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และวัฒนธรรม

4.5.3 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร รู้จักเลือกรูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับเรื่อง และผู้ฟังที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5.4 สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสถิติในการประมวล การแปลความหมาย และการวิเคราะห์ข้อมูล

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้			ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
2) หมวดวิชาเฉพาะ																		
(1) กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ																		
TS106 อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	●
TS107 จิตวิทยาการบริการและการพัฒนา บุคลิกภาพ	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○
TS108 อุตสาหกรรมเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TS109 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรมสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	●	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○
TS110 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	●	○
TS111 กฎหมายธุรกิจเรือสำราญและ จรรยาบรรณวิชาชีพ	●	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้			ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
TS203 การจัดการและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	●	●	●	○	○	●	○
TS303 การบัญชีและการจัดการทางการเงินสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	●			●	○	●		●				●	○					●
TS401 การตลาดดิจิทัลสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●			●	●			○	●	○	○	●	○	○		●	
(2) กลุ่มวิชาเฉพาะ ก. วิชาเฉพาะบังคับ																		
TC201 การดำเนินงานและการจัดการงานบริการห้องพักรบนเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TC202 การจัดการท่าเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TC203 การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	●
TC301 การดำเนินงานและการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้			ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
TC302 การจัดการงานครัวและการประกอบอาหารบนเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TC303 การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TC304 ความรู้พื้นฐานสำหรับคนประจำเรือและกฎหมายแรงงานทางทะเล			●	●	●			○		●		●			○	○		
TC401 การจัดการสุขอนามัยและความปลอดภัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TC402 สัมมนาประเด็นร่วมสมัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	○
TC299 ประสพการณ์วิชาชีพ 1	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
TC399 ประสพการณ์วิชาชีพ 2	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
TC499 ประสพการณ์วิชาชีพ 3	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
ข. วิชาเฉพาะเลือก																		
TC101 การจัดการภัตตาคารและงานบริการจัดเลี้ยงบนเรือสำราญ	●		●	●	●	○			●	○		●	○	○	○	○	○	
TC102 การจัดการกิจกรรมพิเศษและความบันเทิงสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	●	●	○	○	●	○				●	○	●	○		○	○	●	

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้			ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
TC103 การจัดการการท่องเที่ยวทางทะเล	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○
TC204 การวางแผนและการจัดนำเที่ยวบนฝั่งสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	●
TC205 การบริการสปาและความงาม	●		●	●	●				●	○	○	○	●	○	○	○		
TC305 การผสมเครื่องดื่มและไวน์	●		●	●	●				●	○	○	○	●	○	○	○		
TC306 ศิลปะการทำกาแฟ	●		●	●	●				●	○	○	○	●	○	○	○		
TC307 การผลิตเบเกอรี่	●		●	●	●				●	○	○	○	●	○	○	○		
TC308 การประกอบอาหารไทย	●		●	●	●				●	○	○	○	●	○	○	○		
TC309 การประกอบอาหารนานาชาติ	●		●	●	●				●	○	○	○	●	○	○	○		
TC403 การจัดการความเสี่ยงและวิกฤตสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	●
TC404 การสำรวจและวิจัยสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	●

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้			ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	
ค. กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ																			
สำหรับงานอาชีพ																			
TC104 ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจเรือสำราญ		●	○		●	○					●	○	●	●		●	●	○	
TC206 ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงานบริการห้องพักรับรองเรือสำราญ		●	○		●	○					●	○	●	●		●	●	○	
TC310 ภาษาอังกฤษสำหรับการดำเนินงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ		●	○		●	○					●	○	●	●		●	●	○	
TC311 ภาษาอังกฤษทางทะเล		●	○		●	○					●	○	●	●		●	●	○	
TC405 ภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพในธุรกิจเรือสำราญ		●	○		●	○					●	○	●	●		●	●	○	
4) วิชาโทการจัดการธุรกิจเรือสำราญ																			
TX261 อุตสาหกรรมเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●				○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TX262 การดำเนินงานและการจัดการงานบริการห้องพักรับรองเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●				○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TX363 การดำเนินงานและการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มบนเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●				○	●	○	○	●	○	○	○	●	
TX364 การจัดการท่าเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●				○	●	○	○	●	○	○	○	●	

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้			ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4
TX465 การจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกสำหรับธุรกิจเรือสำราญ	○	●	○	○	●	●			○	●	○	○	●	○	○	○	●	

5. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา

ปีที่	รายละเอียด
1	ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านอุตสาหกรรมเรือสำราญ และมีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการเป็นบุคลากรในธุรกิจเรือสำราญ
2	ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการปฏิบัติงานในธุรกิจเรือสำราญในระดับปฏิบัติการ
3	ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติงานในธุรกิจเรือสำราญในระดับปฏิบัติการที่เชี่ยวชาญมากขึ้น ประกอบกับมีความรู้ในการบริหารจัดการระดับต้นในองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเรือสำราญ
4	ผู้เรียนมีความสามารถในการวางแผนและพัฒนาธุรกิจเรือสำราญ และสามารถปฏิบัติงานเสมือนพนักงานขององค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมในการก้าวสู่การทำงานในธุรกิจเรือสำราญในอนาคต

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิต ชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 (ภาคผนวก ข.)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 จัดทำข้อสอบให้มีมาตรฐานตามวัตถุประสงค์ในรายวิชาและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบแต่ละข้อ เพื่อให้ผู้สอนมีมาตรฐานการให้คะแนน โดยเฉพาะรายวิชาที่มีผู้สอนมากกว่า 1 คน

2.2 มีคณะกรรมการประเมินผลการศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน 3 คน พิจารณามาตรฐานของข้อสอบและการให้คะแนนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหลักเกณฑ์การประเมินผลในรายวิชา

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 นักศึกษาที่มีสิทธิ์ได้รับอนุปริญญา ปริญญา ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังต่อไปนี้

3.1.1 การให้อนุปริญญา

นักศึกษาศึกษาได้หน่วยกิตครบถ้วนตามหลักสูตรชั้นปริญญา ได้แต่มีเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 2.00 แต่ไม่ต่ำกว่า 1.75 หรือสอบได้หน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชาของหลักสูตร แต่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา มีสิทธิ์ขอรับอนุปริญญาได้

3.1.2 การอนุมัติปริญญา

3.1.2.1 นักศึกษาที่จะได้รับอนุมัติปริญญาจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(1) สอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 (ภาคผนวก ข.)

(2) ได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

(3) มีความประพฤติดี

(4) ไม่มีพันธะติดค้างหนี้สินใดๆ กับมหาวิทยาลัย

(5) เข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตอุดมคติไทยรวม 60 ชั่วโมงตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ภาคผนวก ข.)

(6) สอบผ่านข้อสอบวัดมาตรฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านบริหารธุรกิจ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ภาคผนวก ข.)

3.1.2.2 นักศึกษาที่สอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร แต่แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 2.00 จะได้รับอนุมัติปริญญาเมื่อ

(1) ลงทะเบียนศึกษาวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรต่อไปอีกจนกว่าจะทำแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ภายในระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 (ภาคผนวก ข.) ว่าด้วยเรื่องระยะเวลาการศึกษา

(2) ลงทะเบียนศึกษาซ้ำเฉพาะวิชาซึ่งนักศึกษาเคยสอบได้ลำดับชั้น D+ D หรือ F จนกว่าจะทำแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 (ภาคผนวก ข.) ว่าด้วยเรื่องระยะเวลาการศึกษา

3.1.2.3 ในกรณีที่ได้รับร้องเรียนหรือปรากฏแก่มหาวิทยาลัยว่า นักศึกษาผู้ใดมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง สภามหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะชะลอการอนุมัติปริญญาเอาไว้ก่อน เพื่อสอบสวนพฤติกรรมและหาความจริง ในกรณีที่ผลของการสอบสวนเป็นที่ปรากฏชัดว่านักศึกษาผู้นั้นมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรงจริง สภามหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะไม่อนุมัติปริญญา

หมวดที่ 6 การพัฒนาอาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

1.1 การให้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตร “การพัฒนาอาจารย์ใหม่” ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ให้อาจารย์ใหม่ทุกคนต้องเข้ารับการอบรม ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัย บทบาทหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัยและจรรยาบรรณครู และให้มีทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม และการสอนโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.2 การมอบหมายให้มีอาจารย์พี่เลี้ยงทำหน้าที่ให้คำแนะนำและเป็นพี่ปรึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอน

1.3 การชี้แจงและแนะนำหลักสูตร รายวิชาในหลักสูตร

1.4 การมอบหมายให้อาจารย์ใหม่ศึกษาค้นคว้า จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอน ในหัวข้อหนึ่งหรือหลายหัวข้อที่อาจารย์ใหม่มีความรู้และถนัด เพื่อทดลองทำการสอนภายใต้คำแนะนำของอาจารย์พี่เลี้ยงหรือหัวหน้าหลักสูตร

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่อาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 กำหนดให้อาจารย์ต้องเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ตามความต้องการของอาจารย์ และเป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการเปิดหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาอาจารย์ในหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การผลิตผลงานทางวิชาการ เป็นประจำทุกปี

2.1.2 การจัดให้มีการสอนแบบเป็นทีม ซึ่งจะส่งเสริมโอกาสให้อาจารย์ได้มีประสบการณ์การสอนร่วมกับคนอื่น รวมถึงการมีโอกาสได้เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชา ผู้ประสานงาน และผู้ร่วมทีมการสอน

2.1.3 การส่งเสริมหรือสร้างโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์ในหลักสูตร หรือทำวิจัยการเรียนการสอนที่สามารถนำไปเผยแพร่ในการประชุมวิชาการที่มีการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเดียวกันของหลายๆ สถาบัน

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

2.2.1 การส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมการอบรม การประชุมสัมมนาในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่จัดทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.2.2 การส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ และการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ อย่างน้อยให้มีผลงานการเขียนหรือการนำเสนอปีละ 1 เรื่อง

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

การบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ประกาศใช้และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1.1 การแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยแต่งตั้งจากอาจารย์ประจำหลักสูตร และมีการหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน อาจารย์ผู้รับผิดชอบจำนวน 5 คน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้คือ มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชา และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

1.2 การวางแผน การพัฒนา และการประเมินหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยมีการวางแผน มีการประเมินและรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรทุกปีการศึกษา (มคอ.7) และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยๆ รอบ 5 ปี โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา

1.3 การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาข้อ 1-5 ดังนี้

1.3.1 กำหนดให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

1.3.2 มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ. 2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและ/หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา

1.3.3 มีรายละเอียดของรายวิชา และ/หรือรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.3 และ/หรือ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกวิชา

1.3.4 มีการรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและ/หรือรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ. 5 และ/หรือ มคอ. 6 ภายใน 30 วันหลังจากสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

1.3.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบมคอ.7 ภายใน 60 วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา

2. บัณฑิต

มีการประเมินคุณภาพของบัณฑิตว่ามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร โดยบัณฑิตที่พึงประสงค์ต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตบริการและความรับผิดชอบต่อสังคมตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

2.2 มีความรอบรู้ทางวิชาการ และทักษะทางวิชาชีพในศาสตร์ทางการจัดการธุรกิจบริการ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน การให้บริการ และบริหารจัดการเทียบเท่ากับมาตรฐานสมรรถนะทางวิชาชีพในภูมิภาคอื่นของโลก

2.3 มีทักษะการวิเคราะห์สถานการณ์ โดยประยุกต์ใช้ความรู้ เหตุผลและวิจารณญาณอย่างเหมาะสมเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ

2.4 มีบุคลิกภาพดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในทุกๆระดับได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้และทักษะวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.5 มีประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อย 2 ภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ รวมทั้งสามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

2.6 มีความรู้และความสามารถในการใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผน การจัดการ และการพัฒนา

3. นักศึกษา

มีกระบวนการรับนักศึกษา และการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนว การคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนนักศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 กระบวนการรับนักศึกษา

สาขาวิชามีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรไว้ คือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ม.6) หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา (3 ปี) หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยใดหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือ ต่างประเทศ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองและสมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น

3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

สาขาวิชา มีระบบและกลไกเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานโดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในการประชุมวางแผนในการดำเนินการเพื่อการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษา ก่อนเข้าศึกษา และมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้แก่อาจารย์ประจำในสาขาวิชา

3.3 การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนว การคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา

สาขาวิชา มีระบบและกลไกเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา เพื่อให้มีแนวโน้มอัตราการคงอยู่ และอัตราการสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูง โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการประชุมเพื่อกำหนดระบบและกลไกการดูแลให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลนักศึกษา โดยมีอาจารย์ในสาขาวิชาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งจะเป็นผู้นัดหมายนักศึกษาในความดูแลเพื่อมาพบ 4-5 ครั้งต่อหนึ่งภาคการศึกษา เพื่อให้คำปรึกษาในเรื่อง เกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือช่วยแก้ไขปัญหาในเรื่องอื่นๆ ของนักศึกษาต่อไป ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาในความดูแล อาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นผู้กำหนดวันเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ นอกจากวันเวลาที่อาจารย์กำหนดนักศึกษาสามารถนัดหมายวันเวลากับอาจารย์ที่ปรึกษาและเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาได้

3.4 ความพึงพอใจและการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

นักศึกษาสามารถยื่นข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนต่อหัวหน้าสาขาวิชา และหัวหน้าสาขาวิชา นำเข้าสู่การประชุมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและหาทางแก้ไข หากที่ประชุมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแก้ไขไม่ได้ให้พิจารณาส่งต่อคณบดีเพื่อหาวิธีการแก้ไขในระดับคณะวิชา

4. อาจารย์

4.1 ระบบและกลไกการรับอาจารย์ใหม่

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนและตรวจสอบคุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 จากนั้นจึงสำรวจจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่คงอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่จะเกษียณหรือลาออก เพื่อวางแผนอัตรากำลังในอนาคต หากอัตรากำลังไม่เพียงพอ สาขาวิชาเสนอขออนุมัติรับอาจารย์เพิ่มต่อคณะวิชา และมหาวิทยาลัยตามระเบียบของมหาวิทยาลัย มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่โดยพิจารณาคุณสมบัติให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และมีการสอบคัดเลือก โดยสอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ และสาธิตการสอน นอกจากนี้สาขาวิชายังได้มอบหมายให้อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีประสบการณ์เป็นผู้เลี้ยงให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอน

4.2 ระบบและกลไกการบริหารและการพัฒนาอาจารย์

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการประชุมร่วมกัน เพื่อวางแผนส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมอบรมด้านการวิจัย การทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ประจำให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีศักยภาพที่สูงขึ้น เพื่อส่งผลกระทบต่อคุณภาพของหลักสูตร หากเป็นอาจารย์ใหม่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ใหม่เข้าอบรมเพื่อให้มีความรู้ในด้านเทคนิควิธีการสอน การวัดผลประเมินผล ตลอดจนจรรยาบรรณและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 กระบวนการออกแบบหลักสูตร

กระบวนการประกอบไปด้วย การสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและภาวะการมีงานทำของบัณฑิต และการสำรวจความพึงพอใจของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันต่อหลักสูตร เพื่อนำผลมาใช้ในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรตลอดจนถึงการจัดทำรายวิชาให้ทันสมัย

5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการเรียนการสอนของหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะพิจารณาแผนการศึกษาของนักศึกษาแต่ละกลุ่มแต่ละชั้นปีเพื่อวางแผนกำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอน เวลาเรียน-เวลาสอบ และผู้สอน ทั้งรายวิชาบังคับ และวิชาเลือกซึ่งรายวิชาเลือกที่จะเปิดสอนนี้ สาขาวิชาได้ให้นักศึกษาเป็นผู้เสนอให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณา หลังจากรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาที่จะเปิดสอนแล้ว อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนจะประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยการจัดผู้สอนในแต่ละภาคการศึกษานั้นได้พิจารณาทั้งจากความรู้ ความสามารถในเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ในการสอน ซึ่งถือว่ามีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ รวมถึงพิจารณาเรื่องเวลาเรียนและเวลาสอบที่ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาในสาขาอื่นๆ ที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตารางเวลาที่เหมาะสมทั้งกับผู้เรียนและผู้สอน

5.3 การประเมินผู้เรียน

มีระบบและกลไกในการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติโดยมีระบบ/ขั้นตอนการประเมินผู้เรียนซึ่งปรากฏอยู่ในคู่มือแนวทางการประเมินผู้เรียนตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ และมีกลไก คือ คู่มือแนวทางการประเมินผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ และ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีหน้าที่กำกับดูแลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ สาขาวิชามีการนำระบบและกลไกการประเมินผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน โดยมีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อกำกับดูแลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและ ประเมินหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินซึ่งระบุไว้ใน มคอ.3 ของรายวิชา ที่เปิดสอนอย่างชัดเจน ภายใน 30 วัน ก่อนเปิดภาคการศึกษา

ในส่วนของผู้สอนอาจารย์ผู้รับผิดชอบในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในปีการศึกษานั้นๆ ของ หลักสูตรจะดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของนักศึกษาในแต่ละรายวิชา ตามกล ยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนการสอน และเมื่อประเมินผล การเรียนรู้ของนักศึกษาแล้ว อาจารย์ผู้รับผิดชอบในแต่ละรายวิชาจะดำเนินการจัดทำรายงานผลการจัดการ เรียนการสอน (มคอ. 5) ของรายวิชา ภายใน 30 วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษา ภายใต้การกำกับ ติดตาม และ ตรวจสอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

สาขาวิชาจัดให้มีการประชุมเพื่อให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกท่าน กำหนดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน และสาขาวิชาจะนำเสนอต่อคณะวิชาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ปรับตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิให้เหมาะสมโดยเป็นไปตามหนังสือที่ ศธ.0506 (1) / ว1639 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2558 และได้รับการอนุมัติ/เห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยในการ ประชุมครั้งที่ 3/2599 เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2559)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการ ประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิ สาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	✓	✓	✓	✓	✓
3. มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการ เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดการสอบ วันสุดท้ายของภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ก่อนการตรวจประเมินหลักสูตรแต่ไม่เกิน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	
9. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	
10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	
11. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00				✓	✓
12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00					✓

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

1.1.1 อาจารย์ประจำวิชาประชุมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะการใช้กลยุทธ์การสอนในรายวิชา

1.1.2 ประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาจากพฤติกรรมกรรมการแสดงออก การอภิปรายโต้ตอบ การตอบคำถามในชั้นเรียน การทำกิจกรรม และผลการสอบ

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในรายวิชา นักศึกษาประเมินการสอนอาจารย์ประจำวิชา โดยใช้แบบประเมินการสอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1.2.2 ทดสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยเทียบเคียงกับนักศึกษาในกลุ่มอื่นในวิชาเดียวกัน

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 ประเมินจากนักศึกษาปีสุดท้ายหรือบัณฑิต

2.2 ประเมินจากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2.3 ประเมินจากรายงานสรุปผลการวิพากษ์หลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

3.1 การประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามดัชนีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน ระดับสาขาวิชา

3.2 ผ่านการประเมินการประกันคุณภาพภายในของสาขาวิชา

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนของภาคการศึกษา อาจารย์ประจำวิชาทบทวนผลประเมินการสอน โดยนักศึกษา และดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอน

4.2 หัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ประชุมร่วมกัน พิจารณาทบทวนผลการดำเนินงานของหลักสูตรประจำปีการศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลผลการประเมินการสอนโดยนักศึกษา ผลการประเมินการปฏิบัติงานในสถานประกอบการของนักศึกษาในรายวิชาสหกิจศึกษา ผลการพิจารณาข้อสอบและคะแนนสอบปลายภาคของคณะกรรมการประเมินผลการศึกษา รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตรของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้ใช้บัณฑิต และศิษย์เก่า ตลอดจนรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน เพื่อวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก.** การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาและแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบ
มาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2560
- ภาคผนวก ข.** ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545
 - ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2557
 - ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2557
 - ว่าด้วย การเทียบโอนหน่วยกิตในการเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548
 - ว่าด้วย การเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ จากการศึกษาในระบบและ/
หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี
และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547
- ภาคผนวก ค.** ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ภาคผนวก ง.** คำสั่งมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและ
มาตรฐานการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)

ภาคผนวก ก

การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาและแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการ
เรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560

UTCC University of
the Thai Chamber
of Commerce

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย)

เริ่มภาคปลาย ปีการศึกษา 2562

General Education Courses for Bachelor's Degree Program

Revised Edition, Year 2017

ฝ่ายวิชาการ

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560

1. ชื่อหมวดวิชา

- 1.1 ชื่อภาษาไทย: หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
- 1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ: General Education Courses

2. สถานภาพและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

2.1 สถานภาพหลักสูตร

2) สภาวิชาการ พิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ในการประชุมครั้งที่ 3/2560 เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2560

3) สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ในการประชุมครั้งที่ 3/2560 (322) เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2560
เริ่มภาคต้น ปีการศึกษา 2560

หมายเหตุ ปรับปรุงเล็กน้อย

ครั้งที่ 1

1) สภาวิชาการ พิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย) ในการประชุมครั้งที่ 1/2561 เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2561

2) สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย) ในการประชุมครั้งที่ 1/2561 (326) เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2561
เริ่มภาคปลาย ปีการศึกษา 2560

ครั้งที่ 2

1) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย)

2) สภาวิชาการ พิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ในการประชุมครั้งที่ 7/2561 เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2561

3) สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย) ในการประชุมครั้งที่ 6/2561 (331) เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2561

เริ่มภาคปลาย ปีการศึกษา 2561

ครั้งที่ 3

- 1) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย)
 - 2) สภาวิชาการ พิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ในการประชุมครั้งที่ 3/2562 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2562
 - 3) สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย) ในการประชุมครั้งที่ 4/2562 (335) เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2562
- เริ่มภาคต้น ปีการศึกษา 2562

ครั้งที่ 4

- 1) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย)
 - 2) สภาวิชาการ พิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ในการประชุมครั้งที่ 5/2562 เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2562
 - 3) สภามหาวิทยาลัย พิจารณาอนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (ปรับปรุงเล็กน้อย) ในการประชุมครั้งที่ 6/2562 (337) เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2562
- เริ่มภาคปลาย ปีการศึกษา 2562

2.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

3. วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- 1) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ ทักษะทางปัญญา และคุณธรรม จริยธรรมในการพัฒนาตนเองให้เป็นคนดีและการพัฒนาสังคมให้อยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน
- 2) เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ ในการแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล
- 3) เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความรับผิดชอบ อดทน ใจกว้างในการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย
- 4) เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร ธุรกิจและการประกอบการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการริเริ่มเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

4. กำหนดการสอน

ใช้กับทุกหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ตั้งแต่ภาคปลาย ปีการศึกษา 2562 เป็นต้นไป

5. นักศึกษา

เป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในทุกหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ตั้งแต่ภาคปลาย ปีการศึกษา 2562 เป็นต้นไป

6. อาจารย์ผู้สอน

เป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่ได้รับมอบหมายให้สอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหรืออาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยเชิญให้เป็นผู้สอนตามความเหมาะสม

7. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ทุกหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ให้มีการเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวม 30 หน่วยกิต ดังนี้

7.1 โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิต 30 หน่วยกิต

7.1 General Education Courses: 30 credits

- 7.1.1 กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร (Language and Communication Skills)
- 7.1.2 กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ (Business and Entrepreneurship)
- 7.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)
- 7.1.4 กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม (Aesthetics and Culture)
- 7.1.5 กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน (Quality of Life and Sustainable Society)

7.2 รายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ส่วนที่ 1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป-บังคับ นักศึกษาทุกคนต้องเรียน จำนวน 21 หน่วยกิต ดังนี้

1. กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร (Language and Communication Skills Courses)

กลุ่มภาษา จำนวน 15 หน่วยกิต (Language Courses: 15 credits)

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE001	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (Thai for Careers)	3(3-0-6)	
GE002	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1* (English for Communication 1*)	3(3-0-6)	
GE003	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2* (English for Communication 2*)	3(3-0-6)	ศึกษาก่อน GE002* หรือ คะแนน TOEIC หรือ เทียบเท่าตามเกณฑ์ที่ กำหนด
GE004	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 1*	3(3-0-6)	ศึกษาก่อนGE003* หรือ คะแนน TOEIC หรือ

	(English for Communication in Careers 1*)		เทียบเท่าตามเกณฑ์ที่กำหนด
GE005	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 2* (English for Communication in Careers 2*)	3(3-0-6)	ศึกษาก่อนGE004* หรือคะแนน TOEIC หรือเทียบเท่าตามเกณฑ์ที่กำหนด
GE067	ทักษะการนำเสนอและการพูดในที่สาธารณะ** (Presentation and Public Speaking Skills**)	3(3-0-6)	1) วิชาศึกษาทั่วไป-บังคับของหลักสูตรกำหนด** 2) เป็นวิชาศึกษาทั่วไป-เลือก หรือ วิชาเลือกเสรีสำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่นๆ

*** หมายเหตุ**

1. นักศึกษาชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง (Native English Speaker) และ/หรือ นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเต็มเวลามาไม่น้อยกว่า 6 ปี ต้องลงทะเบียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 วิชาคือ GE002 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 GE003 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 GE004 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 1 และ GE005 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 2 และต้องผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการประจำหลักสูตรเห็นชอบ

1. Foreign students who are native English speakers and/or students who have studied in a full-time English program at least six years. Registration for all four English language courses are required: GE002 English for Communication 1, GE003 English for Communication 2, GE004 English for Communication in Careers 1, and GE005 English for Communication in Careers 2. All students must pass the required course evaluation by the curriculum committee.

2. นักศึกษาที่ยื่นผลคะแนนสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ TOEIC หรือเทียบเท่า จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 2 ที่เข้าศึกษา โดยผลคะแนนภาษาอังกฤษต้องมีอายุไม่เกิน 2 ปี นับจากวันที่ผลสอบประกาศและต้องเป็นไปตามเกณฑ์การเทียบผลคะแนนมาตรฐานภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

2. Students who submit standardized test scores of TOEIC or equivalent. All submissions must be completed within the second semester of the second academic year of study. The English test scores must be valid for no more than two years from the date of the announcement and must be in line with the English language proficiency criteria as follows:

เกณฑ์ ก. หลักสูตรนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเท่านั้น Criterion A. International programs using English as the medium of instruction only	เกณฑ์ ข. หลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยและ/หรือภาษาอื่น ๆ ในการเรียนการสอน Criterion B. Programs using Thai and/or other languages as a medium of instruction
1) ผลคะแนนสอบ TOEIC 550 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002	1) ผลคะแนนสอบ TOEIC 250 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002
2) ผลคะแนนสอบ TOEIC 600 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002 และ GE003	2) ผลคะแนนสอบ TOEIC 350 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002 และ GE003
3) ผลคะแนนสอบ TOEIC 650 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002, GE003 และ GE004	3) ผลคะแนนสอบ TOEIC 450 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002, GE003 และ GE004

<p>4) ผลคะแนนสอบ TOEIC 700 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002, GE003, GE004 และ GE005</p> <p>1) Substitution of TOEIC score 550 or higher for GE002</p> <p>2) Substitution of TOEIC score 600 or higher for GE002 and GE003</p> <p>3) Substitution of TOEIC score 650 or higher for GE002, GE003 and GE004</p> <p>4) Substitution of TOEIC score 700 or higher for GE002, GE003, GE004 and GE005</p>	<p>4) ผลคะแนนสอบ TOEIC 550 ขึ้นไป ใช้ทดแทนรายวิชา GE002, GE003, GE004 และ GE005</p> <p>1) Substitution of TOEIC score 250 or higher for GE002</p> <p>2) Substitution of TOEIC score 350 or higher for GE002 and GE003.</p> <p>3) Substitution of TOEIC score 450 or higher for GE002, GE003 and GE004</p> <p>4) Substitution of TOEIC score 550 or higher for GE002, GE003, GE004 and GE005</p>
--	---

2.1 สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเท่านั้น เมื่อขอยกเว้นรายวิชาภาษาอังกฤษโดยยื่นผลคะแนนมาตรฐานภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ ก. จะต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ๆ และต้องผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการประจำหลักสูตรเห็นชอบ

2.1 For students in the International programs using English as the medium of instruction only. When submitting the standardized test score of English in agreement with the Criterion A, they are required to register for the English courses and must pass the required course evaluation by the curriculum committee.

2.2 สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาไทยและ/หรือภาษาอื่น ๆ ในการเรียนการสอน

2.2 For students in the programs using Thai and/or other languages as a medium of instruction.

2.2.1 เมื่อขอยกเว้นรายวิชาภาษาอังกฤษโดยยื่นผลคะแนนสอบมาตรฐานตามเกณฑ์ ข. นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยทดแทนให้ครบ/ไม่น้อยกว่าจำนวนหน่วยกิต ที่ได้รับการยกเว้น เพื่อให้มีจำนวนหน่วยกิตครบตามที่หลักสูตรกำหนด

2.2.1 When requesting the exempt of English courses by submitting the standardized test score of English on the basis of criterion B, students must enroll in other courses offered at the university as equivalent to or more than the number of credits exempted in order to fulfill the program requirement.

2.2.2 นักศึกษาที่ขอยกเว้นรายวิชาภาษาอังกฤษโดยยื่นผลคะแนนสอบมาตรฐานสูงกว่าที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ ข. ให้เป็นไปตามเกณฑ์ ก. โดยจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ๆ และต้องผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการประจำหลักสูตรเห็นชอบ

2.2.2 Students who request for the exempt of English courses by submitting a standardized test score higher than Criterion B shall follow the criterion A. All students must register for all English courses and must pass the required course evaluation by the curriculum committee.

**** หมายเหตุ**

เฉพาะนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการเทคโนโลยีขั้นสูง (หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรนานาชาติ) ให้เรียนรายวิชา GE067 ทักษะการนำเสนอและการพูดในที่สาธารณะ (Presentation and Public Speaking Skills) แทนรายวิชา GE001 ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (Thai for Careers)

สำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่น สามารถลงเรียนรายวิชานี้เป็นวิชาเลือกได้

Remark:

Bachelor of Business Administration Program in Innovation Driven Entrepreneurship (International Program) and Bachelor of Science Program in Computer Science (International Program) are require to enroll to study GE067 Presentation and Public Speaking Skills instead to enroll to GE001 Thai for Careers.

For students in the other programs, this course can be registered as Elective.

2. กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ (Business and Entrepreneurship Course) จำนวน 3 หน่วยกิต

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE101	การประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation – Driven Entrepreneurship)	3(3-0-6)	
GE120	จากศูนย์สู่การเป็นฮีโร่ *** (From Zero to Hero***)	3(3-0-6)	1) วิชาศึกษาทั่วไป- บังคับของหลักสูตร กำหนด** 2) เป็นวิชาศึกษา ทั่วไป-เลือก หรือ วิชาเลือกเสรี สำหรับนักศึกษา หลักสูตรอื่นา

*** หมายเหตุ

เฉพาะนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการเทคโนโลยีชั้นสูง (หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรนานาชาติ) ให้เรียนรายวิชา GE120 จากศูนย์สู่การเป็นฮีโร่ (From Zero to
Hero) แทนรายวิชา GE101 การประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation – Driven Entrepreneurship)

สำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่น สามารถลงเรียนรายวิชานี้เป็นวิชาเลือกได้

Remark:

Bachelor of Business Administration Program in Innovation Driven Entrepreneurship (International Program)
and Bachelor of Science Program in Computer Science (International Program) are require to enroll to GE120 From
Zero to Hero instead to enroll to GE101 Innovation-Driven Entrepreneurship.

For students in the other programs, this course can be registered as Elective.

3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Course) จำนวน 3 หน่วยกิต

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วย ตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE201	การคิดเชิงนวัตกรรมทางดิจิทัลและการโค้ด (Digital Innovative Thinking and Coding)	3(3-0-6)	
GE210	พื้นฐานการเขียนโปรแกรม**** (Foundation of Programming****)	3(2-2-5)	1) วิชาศึกษาทั่วไป- บังคับของหลักสูตร กำหนด** 2) เป็นวิชาศึกษา ทั่วไป-เลือก หรือ

**** หมายเหตุ

เฉพาะนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการเทคโนโลยีขั้นสูง (หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรนานาชาติ) ให้เรียนรายวิชา GE210 พื้นฐานการเขียนโปรแกรม (Foundation of Programming) แทนรายวิชา GE201การคิดเชิงนวัตกรรมทางดิจิทัลและการโค้ด (Digital Innovative Thinking and Coding)

สำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่น สามารถลงเรียนรายวิชานี้เป็นวิชาเลือกได้

Remark:

Bachelor of Business Administration Program in Innovation Driven Entrepreneurship (International Program) and Bachelor of Science Program in Computer Science (International Program) are require to enroll to study GE210 Foundation of Programming instead to enroll to GE201 Digital Innovative Thinking and Coding.

For students in the other programs, this course can be registered as Elective.

ส่วนที่ 2 หมวดวิชาศึกษาทั่วไปเลือก นักศึกษาเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิตจากกลุ่มวิชาต่อไปนี้

Section 2: General Education Courses - Elective. Students can choose to study no less than 9 credits from the following course groups:

กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร (Language and Communication Skills)

กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ (Business and Entrepreneurship)

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม (Aesthetics and Culture)

กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน (Quality of Life and Sustainable Society)

1. กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร (Language and Communication Skills)

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
	1) กลุ่มภาษา		
GE006	ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร (Malay for Communication)	3(3-0-6)	
GE007	ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร (Vietnamese for Communication)	3(3-0-6)	
GE008	ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร (Burmese for Communication)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE009	ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 1 (Chinese for Conversation and Communication 1)	3(2-2-5)	
GE010	ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 2 (Chinese for Conversation and Communication 2)	3(2-2-5)	
GE011	ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 3 (Chinese for Conversation and Communication 3)	3(2-2-5)	
GE012	พัฒนาการฟังและการพูดภาษาจีน (Chinese Listening and Speaking Enhancement)	3(2-2-5)	
GE013	การอ่านและรายงานภาษาจีน (Chinese Reading and Report)	3(2-2-5)	
GE014	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 (Korean for Communication 1)	3(2-2-5)	
GE015	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 2 (Korean for Communication 2)	3(2-2-5)	
2) กลุ่มทักษะการสื่อสาร			
GE051	มิติแห่งศัพท์ (Aspects of Vocabulary)	3(3-0-6)	
GE052	การเขียนโครงการทางวิชาการและวิจัย (Research and Academic Project Writing)	3(3-0-6)	
GE053	การอ่านและการเขียนทางธุรกิจ (Business Reading and Writing)	3(3-0-6)	
GE054	การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต (Reading for Life Development)	3(3-0-6)	
GE055	ทักษะการพูดและการนำเสนองาน (Speaking and Presentation Skills)	3(3-0-6)	
GE056	การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication)	3(3-0-6)	
GE057	นักข่าวพลเมือง (Citizen Reporter)	3(3-0-6)	
GE058	การเล่าเรื่องข้ามสื่อ (Transmedia Storytelling)	3(3-0-6)	
GE059	การอ่านภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai Reading)	3(2-2-5)	
GE060	การเขียนภาษาไทยเบื้องต้น	3(2-2-5)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
	(Basic Thai Writing)		
GE061	การอ่านและการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ (Academic Thai Reading and Writing)	3(2-2-5)	
GE062	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Thai for Communication)	3(2-2-5)	
GE063	การฟังและการพูดภาษาไทย (Thai Listening and Speaking)	3(2-2-5)	
GE064	การออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation)	3(2-2-5)	
GE065	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอผลงาน (Presentation in English)	3(2-2-5)	
GE066	การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Academic English Reading and Writing)	3(2-2-5)	
GE068	การเขียนและการนำเสนอเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Writing and Presenting)	3(3-0-6)	
GE069	การเขียนการเล่าเรื่องและการปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ (Creative Writing, Storytelling, and Performing)	3(3-0-6)	
GE070	การตีความ การสื่อสารและการออกแบบ (Interpretation, Communication, and Design)	3(3-0-6)	

2. กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ (Business and Entrepreneurship)

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE102	จริยธรรมธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม (Business Ethics and Social Responsibility)	3(3-0-6)	
GE103	การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking)	3(3-0-6)	
GE104	ธุรกิจออนไลน์ (Online Business)	3(3-0-6)	
GE105	กฎหมายเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการ (Law for Entrepreneurs)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE106	กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce Law)	3(3-0-6)	
GE107	การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (Trading and Investment)	3(3-0-6)	
GE108	การบริหารความมั่งคั่ง (Wealth Management)	3(3-0-6)	
GE109	ธุรกิจอาหารเพื่อสุขภาพและความงาม (Food Business for Wellness and Beauty)	3(3-0-6)	
GE110	สัมมนาทฤษฎีเพื่อการประกอบการ (Right View Entrepreneurship)	3(3-0-6)	
GE111	โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยผู้ประกอบการ 1 (Entrepreneurial Driven Innovation Project 1)	3(3-0-6)	
GE112	โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยผู้ประกอบการ 2 (Entrepreneurial Driven Innovation Project 2)	3(3-0-6)	
GE113	โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยผู้ประกอบการ 3 (Entrepreneurial Driven Innovation Project 3)	3(3-0-6)	
GE114	โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 1 (Innovation Drive Entrepreneurial Project 1)	3(3-0-6)	
GE115	โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 2 (Innovation Drive Entrepreneurial Project 2)	3(3-0-6)	
GE116	การบัญชีสำหรับผู้ประกอบการ (Accounting for Entrepreneur)	3(3-0-6)	
GE117	เศรษฐกิจของประเทศในเอเชีย (Economies of Asian Countries)	3(3-0-6)	
GE118	วิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)	3(3-0-6)	
GE119	เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค (Consumer Economics)	3(3-0-6)	
GE121	พื้นฐานการบริหารจัดการตนเอง (Fundamentals of self-management)	3(3-0-6)	
GE122	การนำเสนอธุรกิจเพื่อระดมทุน (Intensive Pitching Workshop)	3(3-0-6)	
GE123	พื้นฐานการเงิน (Basics of Finance)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE124	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น (Introduction to E-Commerce)	3(3-0-6)	
GE125	การออกแบบชีวิต (Design Your Life)	3(3-0-6)	ประเมินผล การเรียนเป็น แบบ S/U Grading are S or U
GE126	ธุรกิจและการค้าในออสเตรเลีย (Business and Commerce in Australia)	3(3-0-6)	
GE127	การจัดการนวัตกรรมในสภาวะโลกและเครือข่าย (Global and Networked Innovation Management)	3(3-0-6)	
GE128	นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และการประกอบการ (Innovation Creativity and Entrepreneurship)	3(3-0-6)	
GE129	ความเป็นผู้นำและจริยธรรม (Leadership and Ethics)	3(3-0-6)	
GE130	การภาษีอากรสำหรับประเทศออสเตรเลีย (Australian Taxation)	3(3-0-6)	
GE131	กฎหมายธุรกิจประเทศออสเตรเลีย (Australian Business Law)	3(3-0-6)	
GE132	กฎหมายธุรกิจประเทศพม่า (Myanmar Business Law)	3(3-0-6)	
GE133	การภาษีอากรสำหรับประเทศพม่า (Myanmar Taxation)	3(3-0-6)	
GE134	ธุรกิจและวัฒนธรรมยุโรป (European Business and Cultures)	3(3-0-6)	
GE135	ธุรกิจและวัฒนธรรมเอเชีย (Asian Business and Cultures)	3(3-0-6)	
GE136	ธุรกิจและวัฒนธรรมจีน (China Business and Cultures)	3(3-0-6)	

3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE202	นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Modern Innovation Technology)	3(3-0-6)	
GE203	การคิดเชิงวิเคราะห์สำหรับธุรกิจ (Analytical Thinking for Business)	3(3-0-6)	
GE204	เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming)	3(3-0-6)	
GE205	ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางเพื่อสุขภาพและความงาม (Cosmetic Products for Health and Beauty)	3(3-0-6)	
GE206	ภูมิปัญญาสมุนไพรไทย (Thai Herbs Wisdom)	3(3-0-6)	
GE207	เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)	3(3-0-6)	
GE208	เกมดิจิทัล (Digital Games)	3(3-0-6)	
GE209	ธุรกิจขยะรีไซเคิล (Recycling Business)	3(3-0-6)	
GE211	การนับจำนวนและความน่าจะเป็นเบื้องต้น (Counting and Elementary Probability)	3(3-0-6)	
GE212	พื้นฐานสถิติ (Basics of Statistics)	3(3-0-6)	
GE213	พื้นฐานคอมพิวเตอร์ (Basic of Computers)	3(3-0-6)	
GE214	ตรรกะทางคณิตศาสตร์ (Foundations of Mathematical Logic)	3(3-0-6)	
GE215	พื้นฐานคณิตศาสตร์เชิงคอมพิวเตอร์ (Mathematical Foundations of Computing)	3(3-0-6)	
GE216	พีชคณิตเชิงเส้น (Linear Algebra)	3(3-0-6)	
GE217	การฟื้นฟูสุขภาพเบื้องต้น (Basic of Health Rehabilitation)	3(3-0-6)	
GE218	การสื่อสารเชิงสุขภาพ (Health Communication)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE219	การสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ (Health Promotion in Older Persons)	3(3-0-6)	
GE220	สรีรวิทยาการออกกำลังกายเบื้องต้น (Basic of Physiology for Exercises)	3(3-0-6)	
GE221	การปฐมพยาบาลและการดูแลขั้นพื้นฐาน (Basic of First Aid and caring)	3(3-0-6)	
GE222	การส่งเสริมวิทยาศาสตร์สุขภาพ (Health Science Promotion)	3(3-0-6)	

4. กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม (Aesthetics and Culture)

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
1) กลุ่มสุนทรียศาสตร์			
GE301	ปรัชญาความรัก (Philosophy of Love)	3(3-0-6)	
GE302	ปรัชญาศิลปะ (Philosophy of Art)	3(3-0-6)	
GE303	รูปรสกลิ่นสีเสียง (Shape, Taste, Smell, Color, Sound)	3(3-0-6)	
GE304	เรื่องเล่าในโลกสมัยใหม่ (Narratives in the Modern World)	3(3-0-6)	
GE305	การตีความละครและภาพยนตร์ (Interpretation of Drama and Film)	3(3-0-6)	
GE306	นิทานของโลก (Tales of the World)	3(3-0-6)	
GE307	พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรี สิรินคร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี (HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn's Writing)	3(3-0-6)	
GE308	วรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (Southeast Asian Writers Award)	3(3-0-6)	
GE309	การอ่านร้อยกรองไทย (Thai Poetry Recitation)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE310	นาฏศิลป์ไทย (Thai Classical Dance)	3(2-2-5)	
GE311	แดนซ์ (Dance)	3(2-2-5)	
GE312	การขับร้อง (Singing)	3(2-2-5)	
GE313	ดนตรีวิจักษณ์ (Music Appreciation)	3(3-0-6)	
GE314	การจัดดอกไม้ (Flower Decoration)	3(2-2-5)	
GE315	พัสดราภรณ์ (Costume and Garment)	3(3-0-6)	
GE316	การออกแบบเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า (Costume and Make-Up Design)	3(2-2-5)	
GE317	ศิลปะวิจักษณ์ (Art Appreciation)	3(3-0-6)	
GE318	การละเล่นและเพลงพื้นบ้านไทย (Thai Folk Games and Songs)	3(3-0-6)	
2) กลุ่มวัฒนธรรม			
GE351	วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)	3(3-0-6)	
GE352	สื่อบันเทิงอาเซียน (ASEAN Entertainment Media)	3(3-0-6)	
GE353	ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Cultures)	3(3-0-6)	
GE354	อิทธิพลวัฒนธรรมต่างชาติในศิลปะไทย (Foreign Culture Influence on Thai Arts)	3(3-0-6)	
GE355	ประวัติศาสตร์สังคมไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (History of Thailand's Society after Revolution)	3(3-0-6)	
GE356	อุดมการณ์สร้างชาติของจีน (China's National Ideology)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE357	เหตุการณ์ปัจจุบันของโลก (Current World Events)	3(3-0-6)	
GE358	ภาวะหลายภาษา (Multilingualism)	3(3-0-6)	
GE359	การจัดการพิพิธภัณฑ์ (Museum Management)	3(3-0-6)	
GE360	ปรัชญาตะวันตก (Western Philosophy)	3(3-0-6)	
GE361	ปรัชญาตะวันออก (Eastern Philosophy)	3(3-0-6)	
GE362	วัฒนธรรมชา (Tea Culture)	3(3-0-6)	
GE363	วัฒนธรรมข้าว (Rice Culture)	3(3-0-6)	
GE364	วัฒนธรรมน้ำ (Water Culture)	3(3-0-6)	
GE365	ศาลเจ้าและการไหว้เจ้าของชาวจีนในประเทศไทย (Chinese Shrine and Oblation in Thailand)	3(3-0-6)	
GE366	ความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทย (Ethnic Diversity in Thai Society)	3(3-0-6)	
GE367	ความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย (Gender Diversity in Thai Society)	3(3-0-6)	
GE368	คติชนสร้างสรรค์ (Creative Folklore)	3(3-0-6)	
GE369	โบราณคดีของไทยและประเทศใกล้เคียง (Archaeology in Thailand and Neighboring Countries)	3(3-0-6)	
GE370	ท้องถิ่นกับการสร้างสรรค์สินค้าทางวัฒนธรรม (Local and Creative Cultural Products)	3(3-0-6)	
GE371	ราชประเพณีและพระราชพิธีในสังคมไทย (Royal Tradition and Ceremony in Thailand)	3(3-0-6)	
GE372	ประเพณีประดิษฐ์ (Invented Tradition)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE373	ประเพณีและเทศกาลในสังคมไทย (Tradition and Festival in Thailand)	3(3-0-6)	
GE374	ประวัติศาสตร์ของภาพถ่าย (History of Photography)	3(3-0-6)	
GE375	ประวัติศาสตร์แอนิเมชัน (Animation History)	3(3-0-6)	
GE376	ความเชื่อในสังคมไทย (Faiths in Thai Society)	3(3-0-6)	
GE377	โหราศาสตร์และการพยากรณ์ (Astrology and Forecasting)	3(3-0-6)	
GE378	ศาสนาของโลก (World Religions)	3(3-0-6)	
GE379	หมากล้อม (Go)	3(2-2-5)	
GE380	หมากรุกไทยและสากล (Thai and International Chess)	3(2-2-5)	
GE381	วัฒนธรรมและประเพณีไทย (Thai Culture and Traditions)	3(3-0-6)	

5. กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน (Quality of Life and Sustainable Society)

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
1) กลุ่มคุณภาพชีวิต			
GE401	ทักษะการรู้สารสนเทศในสังคมดิจิทัล (Information Literacy Skills in Digital Society)	3(3-0-6)	
GE402	เปิดโลกกว้างสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (Discovery of Learning Society)	3(3-0-6)	
GE403	ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy Skill)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE404	จิตวิทยาวัยรุ่น (Adolescent Psychology)	3(3-0-6)	
GE405	จิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychology)	3(3-0-6)	
GE406	จิตวิทยากับการบริหารตนเอง (Psychology for Self-Management)	3(3-0-6)	
GE407	จิตวิทยาการทำงานเป็นทีม (Psychology for Teamwork)	3(3-0-6)	
GE408	การพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำ (Personality Development for Leaders)	3(3-0-6)	
GE409	แฟชั่น (Fashion)	3(3-0-6)	
GE410	การทำอาหาร (Cooking)	3(2-2-5)	
GE411	การดูแลสุขภาพและความงาม (Health and Beauty Care)	3(3-0-6)	
GE412	ศาสตร์แห่งความสุข (Science of Happiness)	3(3-0-6)	
GE413	การคิดเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิพากษ์ (Applied Creative and Critical Thinking)	3(3-0-6)	
GE414	ระบบและสังคม (Systems and Society)	3(3-0-6)	
2) กลุ่มสังคมยั่งยืน			
GE451	ศาสตร์ของพระราชา (Knowledge of the King)	3(3-0-6)	
GE452	หอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยของเรา (TCC and Our UTCC)	3(3-0-6)	
GE453	สังคมศึกษาเพื่อสังคมที่ยั่งยืน (Social Studies for Sustainable Society)	3(3-0-6)	
GE454	กฎหมายสำหรับชีวิตประจำวัน (Law for Everyday Life)	3(3-0-6)	

รหัสวิชา Course Code	ชื่อวิชา Course Title	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง) Credits (Lecture-tutorial-self study)	เงื่อนไข Prerequisite
GE455	ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property)	3(3-0-6)	
GE456	การท่องเที่ยวเชิงภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม (Geography and Cultural Tourism)	3(3-0-6)	
GE457	ภูมิ-ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (Geography and History for Thai Tourism)	3(3-0-6)	
GE458	มโนทัศน์เรื่องความตาย (Concept of Death)	3(3-0-6)	
GE459	พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาชีวิต (Buddhist Principles and Life Solutions)	3(3-0-6)	
GE460	นิเวศสำนึก (Ecological Consciousness)	3(3-0-6)	
GE461	สิ่งแวดล้อมในอาเซียน (ASEAN Environment)	3(3-0-6)	
GE462	วัฒนธรรมต้านทุจริต (Anti-Corruption Culture)	3(3-0-6)	
GE463	การรู้เท่าทันการคอร์รัปชัน (Understanding Corruption)	3(3-0-6)	
GE464	กิจกรรมเพื่อสังคมที่สร้างสรรค์ (Creative Corporate Social Responsibilities)	3(3-0-6)	
GE465	การบริการชุมชน (Community Service)	3(3-0-6)	
GE466	การท่องเที่ยวและการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยไมตรีจิต (Tourism and Hospitality)	3(3-0-6)	

7.3 คำอธิบายรายวิชา

7.3.1 ส่วนที่ 1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป-บังคับ นักศึกษาทุกคนต้องเรียนจำนวน 21 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

7.3.1.1 กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร

1) กลุ่มวิชาภาษา

GE001	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (Thai for Careers)	3(3-0-6)
-------	---	----------

พัฒนาทักษะภาษาไทยมาตรฐานในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดและอาชีพการงาน ฝึกปฏิบัติทักษะการใช้ภาษาไทยโดยใช้บทเรียน บทอ่าน และแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับอาชีพตามสาขาของผู้เรียน

Development of standard Thai language skills: listening, speaking, reading, and writing; use of Thai language to develop thinking process and careers; practice of Thai language skills through lessons, reading passages, and exercises relating to students' future careers

GE002	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 (English for Communication 1)	3(3-0-6)
-------	--	----------

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเน้นทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ และรายละเอียดจากข้อความหรือบทสนทนาสั้น ๆ การพูดทักทาย เริ่มต้นบทสนทนา แนะนำตนเอง ต้อนรับ ถามและตอบข้อมูลอย่างง่าย การอ่านข้อความระดับย่อหน้าอย่างง่าย ๆ เพื่อจับใจความสำคัญและแสดงความคิดเห็น การเขียนข้อความสั้น ๆ ในรูปแบบทั่วไปและผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

Development of English communication skills in everyday life focusing on listening to short passages or conversations for main ideas and details, greeting, taking part in small talks, introducing oneself, welcoming, asking and giving basic information, reading short passages for main ideas and expressing opinions towards what is being read, and writing short passages in both general and electronic forms.

GE003	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (English for Communication 2)	3(3-0-6)
-------	--	----------

ศึกษาก่อน GE002 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 หรือคะแนน TOEIC หรือเทียบเท่าตามเกณฑ์ที่กำหนด

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเน้นทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดจากข้อความหรือบทสนทนาที่

ซับซ้อนขึ้น การมีส่วนร่วมในการสนทนาโดยการถามตอบ และแสดงความคิดเห็น การพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการนำเสนอและเปรียบเทียบข้อมูลทางธุรกิจอย่างง่าย การอ่านข้อความในหัวข้อที่หลากหลายทั้งในรูปแบบทั่วไปและผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

Development of English communication skills in everyday life focusing on listening to more complicated passages or conversations for main ideas and details, taking part in conversations by asking, responding, and expressing opinions, speaking in various situations in everyday life as well as presenting and comparing basic business information, reading more complicated passages on diverse topics

GE004 **ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 1** 3(3-0-6)

(English for Communication in Careers 1)

ศึกษาก่อน GE003 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 หรือคะแนน TOEIC หรือเทียบเท่าตามเกณฑ์ที่กำหนด

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจที่สอดคล้องกับสาขาวิชา บูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์ นำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ เขียนบันทึกภายในและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ อ่านข่าวหรือบทความเพื่อศึกษารายละเอียดและสรุปใจความสำคัญ กำหนดให้มีการอ่านนอกเวลาและการศึกษาด้วยตนเอง

Development of English for business communication skills relating to students' fields of study by integrating the four skills: listening, speaking, reading, and writing, including telephone conversation; presenting, comparing, and analyzing business information; reading news or articles for details and summarizing main ideas; external readings and self-study lessons

GE005 **ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 2** 3(3-0-6)

(English for Communication in Careers 2)

ศึกษาก่อน GE004 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 1 หรือคะแนน TOEIC หรือเทียบเท่าตามเกณฑ์ที่กำหนด

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจที่สอดคล้องกับสาขาวิชา บูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ฝึกเสนอและอภิปรายข้อคิดเห็น สัมภาษณ์งาน เขียนประวัติส่วนตัวและจดหมายสมัครงาน อ่านข่าวหรือ

บทความเพื่อศึกษารายละเอียดและสรุปใจความสำคัญ กำหนดให้มีการอ่านนอกเวลา และการศึกษาด້วยตนเอง

Development of English for business communication skills relating to students' fields of study by integrating the four skills: listening, speaking, reading, and writing, including presentation and discussion skills, job interview, writing resumes and application letters, reading news or articles for details and summarizing main ideas, external readings and self-study lessons

GE067 ทักษะการนำเสนอและการพูดในที่สาธารณะ **3(3-0-6)**
(Presentation and Public Speaking Skills)

เงื่อนไข

1) วิชาศึกษาทั่วไป-บังคับของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ เทคโนโลยีชั้นสูง (หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรนานาชาติ)

2) เป็นวิชาศึกษาทั่วไป-เลือก หรือ วิชาเลือกเสรีสำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่นๆ

การนำเสนอแนวคิดด้านงานเทคโนโลยี การนำเสนอภายในเวลาที่กำหนด การพูดในที่สาธารณะเพื่อโน้มน้าวนักลงทุน ทักษะการนำเสนอส่วนบุคคล เรียนรู้เกี่ยวกับภาษากาย การใช้สไลด์เพื่อการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีการใช้คำพูดให้เป็นสิ่งที่มีค่าน่าฟัง

Pitching technology concepts within the time limit, public speaking that attends the capital venture, personal presentation skills, body language, using slides effectively, and how to hack the spoken word into something worth listening to.

7.3.1.2) กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ (Business and Entrepreneurship)

GE101 การประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม **3(3-0-6)**
(Innovation-Driven Entrepreneurship)

กระบวนการประกอบการเพื่อเสริมสร้างและผสมผสาน ทฤษฎี แนวคิด ทักษะ ทักษะคิด และความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ โดยการตระหนักถึงปัญหาและโอกาส เพื่อค้นหาแนวคิดและหนทางเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาและสร้างคุณค่า รวมไปถึงการพัฒนาต่อยอดให้เกิดการปฏิบัติในเชิงธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม

Entrepreneurial process to develop and integrate theories, ideas, skills, mindsets, and entrepreneurial capabilities in order to explore and

generate ideas for solving problems and creating value, as well as development for business practice

GE120 จากศูนย์สู่การเป็นฮีโร่ (From Zero to Hero) 3(3-0-6)

เงื่อนไข

1) วิชาศึกษาทั่วไป-บังคับของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ เทคโนโลยีขั้นสูง (หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรนานาชาติ)

2) เป็นวิชาศึกษาทั่วไป-เลือก หรือ วิชาเลือกเสรีสำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่นๆ

กรอบแนวคิดการสร้างสตาร์ทอัพ กระบวนการ แนวคิด เครื่องมือและความท้าทายของการสร้างธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ โครงสร้างและแนวคิดตลาดที่สำคัญ กระบวนการการนำไอเดียมาสู่ตลาดโดยใช้กรอบแนวคิดและวิธีการตรวจสอบไอเดียที่เป็นที่นิยม การออกแบบโมเดลธุรกิจและกลยุทธ์แรงยึดเหนี่ยวสำหรับสตาร์ทอัพ ความสามารถและความน่าสนใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Frameworks of creating startups. The process, concepts, tools, and challenges of creating a successful new venture. Key market structures and concepts. Process of bringing ideas to market using popular idea validation frameworks and methodologies. Business model design and cohesive strategy for startups. Capabilities and interest in being an entrepreneur.

7.3.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

GE201 การคิดเชิงนวัตกรรมทางดิจิทัลและการโค้ด (Digital Innovative Thinking and Coding) 3(3-0-6)

แนวคิด มุมมอง และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ และการแก้ปัญหาในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ฝึกทักษะพื้นฐานการใช้แอปพลิเคชัน และการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์สมัยใหม่ผ่านกระบวนการค้นคว้า วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล จนเกิดนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคม

Concepts, points of view and applications of information technology to support learning and problem solving in the digital economy era, as well as practice in fundamental skills for application usage and modern application program development through

researching, analyzing and assessing data leading to innovation responding to people's needs

GE210	พื้นฐานการเขียนโปรแกรม (Foundation of Programming) เจื่อนไซ 1) วิชาศึกษาทั่วไป-บังคับของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการเทคโนโลยีขั้นสูง (หลักสูตรนานาชาติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรนานาชาติ) 2) เป็นวิชาศึกษาทั่วไป-เลือก หรือ วิชาเลือกเสรีสำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่นๆ การเขียนโปรแกรมเบื้องต้น ประเภทของตัวแปร นิพจน์ การกำหนดค่า โครงสร้างพื้นฐานของการเขียนโปรแกรม การเขียนฟังก์ชัน Introduction to building blocks of programming, primitives, expressions, assignments, and functions	3(2-2-5)
-------	--	----------

7.3.2 ส่วนที่ 2 นักศึกษาสามารถเลือกเรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต จากกลุ่มวิชาดังต่อไปนี้

7.3.2.1 กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร

GE006	1) กลุ่มภาษา - ภาษาต่างประเทศ ภาษามลายูเพื่อการสื่อสาร (Malay for Communication) ทักษะการใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวันโดยเน้นการฟังและการสนทนา บทพูดพื้นฐานที่จำเป็นต่อการใช้สื่อสาร รวมทั้งการจับใจความสำคัญและการเขียนแสดงความคิดเห็นขั้นพื้นฐานในระดับย่อหน้า Malay language skills in everyday life focusing on listening and speaking, basic dialogues needed in communication, listening for main ideas, and basic paragraph writing	3(3-0-6)
GE007	ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร (Vietnamese for Communication) ทักษะการใช้ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวันโดยเน้นการฟังและการสนทนา บทพูดพื้นฐานที่จำเป็นต่อการใช้สื่อสาร รวมทั้งการจับใจความสำคัญและการเขียนแสดงความคิดเห็นขั้นพื้นฐานในระดับย่อหน้า	3(3-0-6)

Vietnamese language skills in everyday life focusing on listening and speaking, basic dialogues needed in communication, listening for main ideas, and basic paragraph writing

- GE008** **ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร** 3(3-0-6)
(Burmese for Communication)
ทักษะการใช้ภาษาพม่าในชีวิตประจำวันโดยเน้นการฟังและการสนทนา บทพูดพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสื่อสาร รวมทั้งการจับใจความสำคัญและการเขียนแสดงความคิดเห็นขั้นพื้นฐานในระดับย่อหน้า
Burmese language skills in everyday life focusing on listening and speaking, basic dialogues needed in communication, listening for main ideas, and basic paragraph writing
- GE009** **ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 1** 3(2-2-5)
(Chinese for Conversation and Communication 1)
ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีน โดยเน้นศัพท์และโครงสร้างระดับพื้นฐาน เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
Pre-sessional course for fundamental Chinese listening, speaking, reading and writing skills. The course emphasizes on basic vocabulary for daily communication and efficient professional use.
- GE010** **ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 2** 3(2-2-5)
(Chinese for Conversation and Communication 2)
ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีน โดยเน้นศัพท์และโครงสร้างระดับกลาง เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
Intermediate course for Chinese listening, speaking, reading and writing skills. The course emphasizes on intermediate level vocabulary for daily communication and efficient professional use.

GE011	<p>ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 3 (Chinese for Conversation and Communication 3)</p> <p>ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น โดยเน้นโครงสร้างประโยคและโครงสร้างระดับถ้อยความการเล่าเรื่อง เพื่อใช้สื่อสารในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>Proficiency course for advanced Chinese listening, speaking, reading and writing skills. The course emphasizes on sentence structure and narrative discourse for efficient professional use.</p>	3(2-2-5)
GE012	<p>พัฒนาการฟังและการพูดภาษาจีน (Chinese Listening and Speaking Enhancement)</p> <p>พัฒนาทักษะการฟังและการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ และการฝึกปฏิบัติโดยใช้สถานการณ์จำลอง</p> <p>Course for Chinese listening and speaking skills improvement for daily usage under simulated events.</p>	3(2-2-5)
GE013	<p>การอ่านและรายงานภาษาจีน (Chinese Reading and Report)</p> <p>ทักษะการอ่านเรื่องสั้น บทความสั้น เพื่อจับใจความพร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญของภาษาพูดและเขียน</p> <p>Course for interpretation and key summarization of short story and passage.</p>	3(2-2-5)
GE014	<p>ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 (Korean for Communication I)</p> <p>การอ่านพยัญชนะ สระ ตัวสะกดในภาษาเกาหลีเบื้องต้น วิธีการอ่าน การออกเสียง คำศัพท์พื้นฐานเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ในวงคำศัพท์ประมาณ 200 คำ โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐาน ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับเบื้องต้น</p> <p>Be able to read basic alphabets and vowels in Korean. How to read and pronounce the words or sentences. Basic 200 vocabulary and basic grammars will be taught in this course. Moreover, the learners will also practice the core skill to communicate confidently such as listening speaking reading and writing skills.</p>	3(2-2-5)

GE015	<p>ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 2 (Korean for Communication II)</p> <p>เงื่อนไขก่อนเรียน สอบผ่าน วิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1</p> <p>การสร้างประโยคจากไวยากรณ์พื้นฐานและโครงสร้างประโยคในภาษาเกาหลี เพื่อการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การแนะนำตัว การซื้อของ การเดินทาง การอธิบายสิ่งของ บอกลักษณะของสิ่งของและสถานที่ได้ ในวงคำศัพท์ประมาณ 400 คำ ฟังทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับเบื้องต้นกลาง</p> <p>To be able to build sentences following the Korean language structure to communicate in daily life, for example, introducing, shopping, traveling, describing and explaining things or places. 400 vocabulary will be taught and the intermediate level of 4 core main skills; Listening, speaking, reading, and writing.</p>	3(2-2-5)
GE051	<p>2) กลุ่มทักษะการสื่อสาร</p> <p>มิติแห่งศัพท์ (Aspects of Vocabulary)</p> <p>ศัพท์กับการเรียนภาษา โครงสร้างศัพท์ ตัวสะกดกับการออกเสียง ความหมายของศัพท์ ประวัติคำศัพท์ วิธีใช้คำ การบัญญัติศัพท์ ทักษะการใช้พจนานุกรม การศึกษาคำเปรียบเทียบต่างศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ</p> <p>Vocabulary and language learning, word structures, spelling and pronunciation, word meaning, history of words, word usage, neologism (coining new words), dictionary usage skills, comparative study of English and Thai words</p>	
GE052	<p>การเขียนโครงการทางวิชาการและวิจัย (Research and Academic Project Writing)</p> <p>โครงสร้างโครงการแบบต่าง ๆ เช่น โครงการนำเสนอกิจกรรม โครงการทางวิชาการ และโครงการวิจัยโดยใช้ภาษาที่ชัดเจนและเหมาะสม</p> <p>Structures of various types of projects, such as projects proposing campaigns or activities, academic projects, and research projects with precise and appropriate expressions</p>	3(3-0-6)

GE053	<p>การอ่านและการเขียนทางธุรกิจ</p> <p>(Business Reading and Writing)</p> <p>หลักการและความสำคัญของการอ่านและการเขียนในธุรกิจ ศัพท์และสำนวนธุรกิจในด้านความหมายและการใช้ในบริบทต่าง ๆ วิเคราะห์และตีความบทความทางธุรกิจในสื่อสิ่งพิมพ์ร่วมสมัยและสื่อใหม่ พัฒนาทักษะการเขียนทางธุรกิจรูปแบบต่าง ๆ และฝึกปฏิบัติ</p> <p>Principles and importance of business reading and writing, study of business terminology and expressions relating to meaning and appropriate use in various contexts, analyzing and interpreting business articles in contemporary and new media forms, development of business writing skills in various types through writing practice</p>	3(3-0-6)
GE054	<p>การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต</p> <p>(Reading for Life Development)</p> <p>ความหมาย ความสำคัญและคุณค่าของการอ่าน ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการพัฒนาชีวิต พัฒนาทักษะการอ่าน อ่านจับใจความสำคัญ อ่านวิเคราะห์และตีความ ฝึกปฏิบัติโดยเลือกบทความที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชีวิตและการปรับตัวในโลกสมัยใหม่อย่างมีคุณค่า</p> <p>Meaning, importance, and value of reading, relationship between reading and life development, development of reading skills, reading for main ideas, analytical and interpretative reading, reading practice of articles relating to life development and self-adjustment in the modern world</p>	3(3-0-6)
GE055	<p>ทักษะการพูดและการนำเสนองาน</p> <p>(Speaking and Presentation Skills)</p> <p>แนวคิด หลักการพูดและการนำเสนองานเชิงธุรกิจ การวางแผนการพูดและการใช้สื่อเพื่อประกอบการพูดและนำเสนองาน เทคนิคการใช้วงจภาษา อวจนภาษาและเทคโนโลยีสื่อในการพูดและนำเสนองาน ฝึกพูดและนำเสนองานเชิงธุรกิจในลักษณะต่าง ๆ ครอบคลุมการบรรยายสรุปเพื่อรายงาน การเสนองานเพื่อการแข่งขันทางธุรกิจ การแถลงข่าว และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>Concepts, principles, and business presentation, speech planning and use of various forms of media in speaking and oral presentation, techniques in the use of verbal and nonverbal communication, media technology in speaking and oral presentation, various types of speaking</p>	3(3-0-6)

and business presentation practice including briefings, presentations aimed at business competition, press conferences, etc.

GE056 การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม 3(3-0-6)

(Intercultural Communication)

ปรัชญา และแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม โลกาภิวัตน์ มิติทางวัฒนธรรม และความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมในสังคมโลก องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ ค่านิยมทางวัฒนธรรม ภาษา และอัตลักษณ์ บทบาทและความสำคัญของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีต่อปัจเจกบุคคลและองค์กร การปรับตัวเพื่อกลมกลืนกับวัฒนธรรม แนวทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อลดความขัดแย้งและสร้างการยอมรับทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร

Philosophy and concepts relating to culture, globalization, cultural dimensions, and differences among cultural groups in global society, factors relating to cultural values, languages, and identity, roles and importance of intercultural communication for individuals and organizations, cultural adjustment and blending, intercultural communication as a tool to minimize conflicts and build up acceptance at both individual and organizational levels

GE057 นักข่าวพลเมือง 3(3-0-6)

(Citizen Reporter)

หลักการ คุณธรรมและจริยธรรมของการรายงานข่าวโดยนักข่าวพลเมือง เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลภาพ แสง และเสียง การเรียบเรียงข่าวสารและผลิตเนื้อหาด้วยอุปกรณ์การสื่อสารเคลื่อนที่

Principles and ethics of citizen reporting, techniques for gathering data, images, light and sound, as well as news writing and content production using mobile devices

GE058 การเล่าเรื่องข้ามสื่อ 3(3-0-6)

(Transmedia Storytelling)

ความสำคัญและความสัมพันธ์ของประสาทสัมผัสทั้งห้ากับการเล่าเรื่อง หลักการเล่าเรื่องบนพื้นฐานของความเป็นของแท้ ความไวใจ และความตั้งใจ เพื่อกระตุ้นการตอบสนองเชิงบวกและกระตุ้นจรรยาบรรณจากผู้รับสารฝึกการเล่าเรื่องข้ามสื่อหลากหลายรูปแบบ ทั้งในสื่อดั้งเดิมและสื่อดิจิทัล เพื่อจุดมุ่งหมายในการให้ความบันเทิงและเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาเชิงธุรกิจและสังคม

Significance and relationship of five sensory receptors to storytelling. Principles of storytelling techniques based on authenticity, trustworthiness, and compelling elements to trigger audiences' positive and enthusiastic responses. Practice of storytelling across media, both in traditional and digital platforms, for entertaining and developing creativity in solving business and social problems.

GE059	<p>การอ่านภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai Reading)</p> <p>หลักการอ่านที่ถูกต้อง การกำหนดสายตา ความเร็วในการอ่าน การฝึกอ่าน ข้อความประเภท ต่าง ๆ ทั้งเรื่องทั่วไปและเรื่องวิชาการ เพื่อความรู้ ความเพลิดเพลิน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน</p> <p>Accurate principles of reading, eye movement, and speed reading. Practice of reading a variety of general texts and academic texts for enhancing knowledge, pleasure, and positive attitudes towards reading.</p>	3(2-2-5)
GE061	<p>การอ่านและการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ (Academic Thai Reading and Writing)</p> <p>หลักและการฝึกเขียนข้อความประเภทต่าง ๆ ทั้งแบบควบคุมรูปแบบและแบบเขียนโดยอิสระ โดยเน้นความถูกต้องในเรื่องภาษาและการสื่อความหมาย</p> <p>Principles and practice of writing various types of texts for both free writing and controlled writing, emphasising accuracy of language and meaning-making.</p>	3(2-2-5)
GE062	<p>ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Thai for Communication)</p> <p>การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน หลักการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การใช้ภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบและสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>Development of using standard Thai, principles of listening, speaking, reading and writing; using language to deliver thoughts systematically and communicate effectively.</p>	3(2-2-5)

GE063	<p>การฟังและการพูดภาษาไทย (Thai Listening and Speaking)</p> <p>หลักการฟัง การฝึกฟังเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดที่จำเป็นจากบทฟังประเภทต่าง ๆ หลักการพูด มารยาทการพูดและการฝึกพูดหัวข้อต่างๆ</p> <p>Principles of listening: listening for main ideas and for supporting details from different types of listening. Principles of speaking: manner of speaking and speaking practice for different topics</p>	3(2-2-5)
GE064	<p>การออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation)</p> <p>ระบบการออกเสียงการฝึกออกเสียงพยัญชนะสระและประโยคภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆโดยเน้นเรื่องการออกเสียงสูงต่ำและเสียงหนักเบาในคำและประโยคเพื่อประโยชน์ในการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษการฝึกออกเสียงด้วยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อการฝึกฝนด้วยตนเอง</p> <p>English pronunciation system, pronouncing consonants, vowels, and sentences in English from various media. The emphasis of the pitch of voice used, word stress, and sentence stress for their speaking and reading skills. Self-practice with the pronunciation via provided electronic media.</p>	3(2-2-5)
GE065	<p>ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอผลงาน (Presentation in English)</p> <p>การสรุปเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอเทคนิคและวิธีการผลิตสื่อนำเสนอภาษาอังกฤษตลอดจนการนำเสนองานปากเปล่าด้วยภาษาอังกฤษ</p> <p>Summarising information to be presented, techniques in giving a presentation, and the production of presentation media together with giving the oral presentation.</p>	3(2-2-5)
GE066	<p>การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Academic English Reading and Writing)</p> <p>การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิชาการจากสื่อประเภทตำราบทความ และรายงาน ทักษะการอ่านประกอบด้วย การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การเข้าใจคำศัพท์เฉพาะทาง และการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิพากษ์ ทักษะการเขียนประกอบด้วยโครงสร้างการเขียนบทความและรายงานการ</p>	3(2-2-5)

วาง โครงร่างก่อนเขียน การเขียนฉบับร่าง การปรับปรุงและแก้ไขฉบับร่าง การใช้คำเชื่อมในงานเขียน ทักษะการอ้างอิงข้อมูล

Development of academic reading and writing skills from academic texts, articles, and reports. Reading skills include reading comprehension, reading for specific information, dealing with technical terms, and analytical and critical reading. Writing skills encompasses writing organization of a report and an article, outlining ideas, writing first drafts, editing, revising, using cohesive devices, and referencing.

GE068 การเขียนและการนำเสนอเชิงวิทยาศาสตร์ 3(3-0-6)
(Scientific Writing and Presenting)

พื้นฐานของการเขียนและการนำเสนอทางเทคนิคที่มีประสิทธิภาพ รูปแบบการสื่อสาร สำหรับข้อกำหนดของซอฟต์แวร์และ API เพื่อการนำเสนอทางเทคนิค การศึกษาความต้องการของผู้ชม เครื่องมือการเขียนและการนำเสนอ การสร้างสื่อภาพรวมและแผนภูมิ

Fundamentals of writing and effective technical presentation, technical presentation and communication style for software and API requirements, study of audience needs, writing and presentation tools, creating media including diagram and charts.

GE069 การเขียนการเล่าเรื่องและการปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ 3(3-0-6)
(Creative Writing, Storytelling, and Performing)

แนวคิดและความคิดร่วมสมัยของการเล่าเรื่องและการปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์สำหรับสตาร์ทอัพ เทคนิคการเขียนและการนำเสนอมุมมองของการสร้างทีมเพื่อการพัฒนาการนำเสนอเรื่องราวอย่างมีนวัตกรรมต่อนักลงทุนที่มีศักยภาพ

The contemporary ideas and concepts of creative storytelling write-up and performance for startups. Techniques of writing a fiction and presentation. Viewpoints of establish team for developing innovative storytelling presentation to the potential investors.

GE070 การตีความ การสื่อสารและการออกแบบ 3(3-0-6)
(Interpretation, Communication, and Design)

การสื่อสารที่มีประสิทธิผลและเชิงจูงใจเพื่อสื่อความคิดของตนเองถึงผู้อื่นได้อย่างน่าสนใจและโน้มน้าวผู้อื่นให้มีความเห็นตามได้ การตีความและสื่อสารจาก

บทความและการนำเสนอตามหลักการออกแบบการนำเสนอทางวาจาและอวัจนภาษา

Effective and persuasive communication to convey the result of one's thinking to others in a compelling manner, and to persuade them to adopt the same or similar views. Interpreting and creating communications from written essays to presentations based on the principles of verbal and nonverbal expressive design.

7.3.2.2 กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ (Business and Entrepreneurship)

GE102 จริยธรรมธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม (Business Ethics and Social Responsibility) 3(3-0-6)

จริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ การศึกษากรณีศึกษาด้านจริยธรรมธุรกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจที่พึงมีต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ลูกค้า พนักงาน และผู้ลงทุน

Ethics for doing business, case studies in business ethics, business responsibility to society, environment, customers, employees, and investors

GE103 การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) 3(3-0-6)

หลักการของกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เพื่อทำความเข้าใจปัญหาต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผู้ที่มีปัญหาเป็นหลัก การทดสอบและพัฒนาทางออกของปัญหาแบบวนซ้ำอย่างมีระบบ เพื่อสร้างสรรค์แนวทางและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ที่มีปัญหา คุณค่าของกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่สร้างความแตกต่าง เพื่อเป็นช่องทางเฉพาะในการสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ โดยการรวบรวมมุมมองทางทฤษฎีและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

Principles of design thinking to understand real-world problems with emphasis on problem elements, finding answers from different perspectives as well as iteratively prototyping and testing results to acquire innovative solutions to problems, incorporating values of design thinking for business differentiations and new business opportunities using theories and real-world practices

GE104	<p>ธุรกิจออนไลน์</p> <p>(Online Business)</p> <p>ประเภทของธุรกิจออนไลน์ พฤติกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและแผนธุรกิจออนไลน์ การเริ่มต้นทำธุรกิจ และการสร้างเว็บไซต์ธุรกิจออนไลน์ กลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจออนไลน์ เทคนิคการประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ การตลาดบนสื่อสังคมสำหรับธุรกิจออนไลน์ และจรรยาบรรณของธุรกิจออนไลน์</p> <p>Types of e-commerce, online shopping behavior, online business environment analysis and online business plan, and how to start and create online business website, create marketing strategies for online business, website promotion techniques, social media marketing for online business, and online business ethics.</p>	3(3-0-6)
GE105	<p>กฎหมายเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการ</p> <p>(Law for Entrepreneurs)</p> <p>กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ การเลือกประเภทองค์กรธุรกิจ การร่างสัญญาทางธุรกิจ สัญญาเช่า สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ สัญญาจ้างงาน และสัญญาทางธุรกิจอื่น ๆ การเจรจาต่อรองทางกฎหมาย การขอใบอนุญาตประกอบกิจการ การวางแผนภาษีสำหรับผู้ประกอบการ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ</p> <p>Law and regulation relating to entrepreneurial or startup business; business organization selection, business contract drafting, for example, rent contracts, licensing agreements, employment contracts and other related contracts; acquiring business licenses, business tax planning and current issues about law for entrepreneurs</p>	3(3-0-6)
GE106	<p>กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>(E-Commerce Law)</p> <p>กฎหมายเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สัญญาซื้อขายสินค้าและกฎหมายการโอนเงินและการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายแลกเปลี่ยน ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายลายเซ็นอิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลและกฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์</p> <p>Electronic Transactions Law, sales contracts, payment and electronic funds transfer. Electronic Data Interchange Law, Electronic</p>	3(3-0-6)

Signature Law and Data Protection Law. Computer Related Crime, online dispute resolution and case studies relating to electronic transactions

GE107 การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 3(3-0-6)

(Trading and Investment)

รู้จักเศรษฐกิจไทยและธุรกิจไทย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ข้อมูลสำคัญที่ควรพิจารณาในการซื้อขายหลักทรัพย์ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจและราคาหลักทรัพย์ กลยุทธ์การซื้อขายหุ้นแบบต่าง ๆ การใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ การจัดพอร์ตการลงทุน และการจำลองการซื้อขายหลักทรัพย์

Thai economy and business, introduction to stock trading, important information in stock trading, factors affecting business management and stock prices, various types of stock trading strategy, use of applications to analyze and manage investment portfolios, and simulated stock trading

GE108 การบริหารความมั่งคั่ง 3(3-0-6)

(Wealth Management)

การวางแผนทางการเงิน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับตลาดการเงินและความเสี่ยงในการลงทุน การลงทุนที่นำไปสู่ความมั่งคั่งผ่านการฝากเงินธนาคาร พันธบัตร อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ การประกันภัย การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ กองทุนรวม และการวางแผนการลงทุนเพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี

Financial planning, financial market and investment risk. Wealth investments via bank deposits ,gold , real estate, bonds, mutual funds, investment trusts and investment planning for the tax benefits.

GE109 ธุรกิจอาหารเพื่อสุขภาพและความงาม 3(3-0-6)

(Food Business for Wellness and Beauty)

ความหมาย ลักษณะความสำคัญและบทบาทของอาหารเพื่อสุขภาพและความงาม ประเภทและตัวอย่างผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพและความงาม ที่ผลิตในเชิงการค้า กระบวนการผลิตและการควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพและความงาม แนวโน้มทิศทางของผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพและความงาม

Meaning, importance and roles of food in wellness and beauty, types and examples of commercial food products for wellness and

beauty, production processes and controls of food production for wellness and beauty, trends in food production for wellness and beauty

GE110 **สัมมาทิฐิเพื่อการประกอบการ** 3(3-0-6)

(Right View Entrepreneurship)

ความหมายและคุณประโยชน์ของสัมมาทิฐิ กระบวนการและเทคนิคในการพัฒนาสัมมาทิฐิให้เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน การนำสัมมาทิฐิมาใช้ในการดำเนินชีวิต การบริหารจัดการ การแก้ไขปัญหาและข้อขัดแย้งในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

Meaning and benefits of Right View. Process and techniques in developing Right View in daily life. How to supply Right View into personal life management, administrative management, as well as problem and conflict solutions in entrepreneurs' business operations.

GE111 **โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยผู้ประกอบการ 1** 3(3-0-6)

(Entrepreneurial Driven Innovation Project 1)

เงื่อนไข ศึกษา ก่อน GE101 หรือ ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน

การศึกษาเรียนรู้ผ่านโครงการและความท้าทายในด้านกระบวนการค้นหาและนิยามปัญหา คุณค่า ลูกค้า รูปแบบของการแก้ไขปัญหาและเทคโนโลยี รวมไปถึงทรัพยากรและขีดความสามารถต่างๆ ที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กับการค้นหา การทดลอง และการดำเนินการในการสร้างนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนโดยการประกอบการ (ผลผลิตของการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม) โดยจะสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการในการสร้างผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม และมุ่งเน้นในโครงการที่ใช้องค์ความรู้ข้ามสาขาและสร้างผลกระทบในเชิงบวกกับมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในชุมชนดินแดงห้วยขวาง ซึ่งทำการออกแบบมาเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงการเรียนรู้ในด้านมายเซ็ทและกระบวนการของการสร้างการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรมผ่านการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์อย่างลึกซึ้ง ทั้งนี้รายวิชานี้ยังมุ่งเน้นกระบวนการสำรวจค้นหา ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดของขั้นตอนที่ 0 และเครื่องมือในการออกแบบเชิงความคิด

Project based learning and challenge in process of exploring and defining problem, value, people, a range of solutions and technology, and a range of necessarily resources and capability which is crucial and related to successfully Explore, Experiment with, and Execute on an entrepreneurial driven innovation (the output of IDE). This course will build to understand the process of innovation-driven entrepreneurship

focusing on a cross-disciplinary project of high impact to UTCC and its stakeholders in the Din Daeng/Huay Kwang community in which designed to give students an intensive, deep learning experience in the IDE mindset and process. This course has a greater emphasis on the Explore: Step 0 mindset and the tools of design thinking.

GE112 โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยผู้ประกอบการ 2 3(3-0-6)

(Entrepreneurial Driven Innovation Project 2)

เงื่อนไข ศึกษา ก่อน GE111 หรือ ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน

การศึกษาเรียนรู้ผ่านโครงการและความท้าทายในด้านกระบวนการค้นหาและนิยามปัญหา คุณค่า ลูกค้า รูปแบบของการแก้ไขปัญหาและเทคโนโลยี รวมไปถึงทรัพยากรและขีดความสามารถต่างๆ ที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กับการค้นหา การทดลอง และการดำเนินการในการสร้างนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนโดยการประกอบการ (ผลผลิตของการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม) โดยจะสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการในการสร้างผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม และมุ่งเน้นในโครงการที่ใช้องค์ความรู้ข้ามสาขาและสร้างผลกระทบในเชิงบวกกับมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในชุมชนดินแดงห้วยขวาง ซึ่งทำการออกแบบมาเพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านกรอบแนวคิดการสร้างการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรมให้มากกว่า โดยจะเน้นการใช้กระบวนการและมุ่งเน้นแนวคิดในการทดลองและการสร้างต้นแบบอย่างรวดเร็ว ผ่านการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่แตกต่างในด้านนวัตกรรมหรือเทคโนโลยี

Project based learning and challenge in process of exploring and defining problem, value, people, a range of solutions and technology, and a range of necessarily resources and capability which is crucial and related to successfully Explore, Experiment with, and Execute on an entrepreneurial driven innovation (the output of IDE). This course will build to understand the process of innovation-driven entrepreneurship focusing on a cross-disciplinary project of high impact to UTCC and its stakeholders in the Din Daeng/Huay Kwang community in which designed to develop students' IDE Mindset further beyond the prior level and required more rigorous use of the IDE process, with a great emphasis on the Experiment mindset and rapid prototyping through learning experience in a different innovation or technology.

(Entrepreneurial Driven Innovation Project 3

เงื่อนไข ศึกษาก่อน GE112 หรือ ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน

การศึกษาเรียนรู้ผ่านโครงการและความท้าทายในด้านกระบวนการค้นหาและนิยามปัญหา คุณค่า ลูกค้า รูปแบบของการแก้ไขปัญหาและเทคโนโลยี รวมไปถึงทรัพยากรและขีดความสามารถต่างๆ ที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กับการค้นหา การทดลอง และการดำเนินการในการสร้างนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนโดยการประกอบการ (ผลผลิตของการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม) โดยจะสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการในการสร้างผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม และมุ่งเน้นในโครงการที่ใช้องค์ความรู้ข้ามสาขาและสร้างผลกระทบในเชิงบวกกับมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในชุมชนดินแดงห้วยขวาง ซึ่งทำการออกแบบมาเพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านกรอบแนวคิดการสร้างการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างให้นักศึกษามีความมั่นใจและความต้องการที่จะ มองต่าง คิดใหญ่ และทำเล็ก ในรายวิชานี้จะเน้นการใช้กระบวนการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรมที่เพิ่มเติมในส่วนการดำเนินการจริงจากโอกาสทางการประกอบการโดยจะต้องเข้าใจในการขยายตัวและการจัดหาเงินทุนผ่านการเงินของผู้ประกอบการ

Project based learning and challenge in process of exploring and defining problem, value, people, a range of solutions and technology, and a range of necessarily resources and capability which is crucial and related to successfully Explore, Experiment with, and Execute on an entrepreneurial driven innovation (the output of IDE). This course will build to understand the process of innovation- driven entrepreneurship focusing on a cross-disciplinary project of high impact to UTCC and its stakeholders in the Din Daeng/Huay Kwang community in which designed to develop students' IDE Mindset, with a goal of giving students the confidence and willingness to See Different, Think Big, and Act Small. This course required more rigorous use of the IDE process, with an additional emphasis on how to Execute on and IDE opportunity, with an understand of scaling and entrepreneurial finance for seeking funding.

GE114	<p>โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 1 (IDE Project 1)</p> <p>เงื่อนไข ศึกษา ก่อน GE111, GE112, และ GE113</p> <p>ศึกษาผ่านโครงการและความท้าทายในด้านกระบวนการค้นหาและนิยามปัญหา คุณค่า ลูกค้า รูปแบบของการแก้ไขปัญหาและเทคโนโลยี รวมไปถึงทรัพยากรและขีดความสามารถต่างๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับปัญหาและความท้าทายที่นักศึกษาเลือก ทั้งนี้ต้องผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการ โดยโครงการจะต้องเป็นโครงการที่สามารถขยายตัวได้และสามารถที่จะทำให้เกิดความน่าสนใจและใหญ่กว่าโครงการที่นักศึกษาเคยได้ดำเนินการมา</p> <p>Project based learning and challenge in process of exploring and defining problem, value, people, a range of solutions and technology, and a range of necessarily resources and capability which is crucial and related to selected project by student. Student's project must be approved by an IDE committee. It must be an IDE scale project and should be more exciting and bigger than previous project that students have done.</p>	3(3-0-6)
GE115	<p>โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 2 (IDE Project 2)</p> <p>เงื่อนไข ศึกษา ก่อน GE114</p> <p>ศึกษาผ่านโครงการต่อเนื่องจากวิชา โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 1 (IDE Project 1)</p> <p>Continuous Project based learning and challenge after IDE Project 1</p>	3(3-0-6)
GE116	<p>การบัญชีสำหรับผู้ประกอบการ (Accounting for Entrepreneur)</p> <p>หลักการเบื้องต้นทางการบัญชีการเงิน บัญชีบริหารและภาษีอากร สำหรับผู้ประกอบการ</p> <p>Basic principles of financial accounting, managerial accounting and taxation for entrepreneur</p>	3(3-0-6)
GE117	<p>เศรษฐกิจของประเทศในเอเชีย (Economies of Asian Countries)</p> <p>ลักษณะและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆที่สำคัญในเอเชีย ปัจจัยต่างๆทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทาง</p>	3(3-0-6)

เศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้น ตลอดจนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่นๆ ในเอเชียและทั่วโลก

Economies and the development of some important Asian countries. This course also includes economic, social, and political factors that affect these economies as well as economic relationship with other Asian countries and the rest of the world.

GE118 **วิสาหกิจเพื่อสังคม **3(3-0-6)****

(Social Enterprise)

ความหมาย แนวคิด หลักการ ความสำคัญและคุณค่าของการสร้างกิจการเพื่อสังคม ศึกษาเทคนิคการดำเนินการ รวมทั้งโอกาส ปัญหา และอุปสรรคเกี่ยวกับการสร้างกิจการเพื่อสังคม โดยการใช้กรณีศึกษา และการฝึกปฏิบัติจริงในชุมชน

Meaning, concept, principles, importance and value of social enterprise. Techniques for managing including opportunities, problems and obstacles relating to managing social enterprise using case studies and real projects with local communities.

GE119 **เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค **3(3-0-6)****

(Consumer Economics)

ความสำคัญของผู้บริโภคต่อระบบเศรษฐกิจ แหล่งที่มาของรายได้และรายได้ที่ใช้ได้จริง ปัจจัยที่กำหนดทางเลือกในบริโภค หลักการซื้อสินค้าและบริการต่างๆ สินเชื่อเพื่อการบริโภค การใช้บริการประกันภัยและประกันชีวิต การวางแผนการเงินส่วนบุคคล แผนการออมและการเลือกรูปแบบการออม การวางแผนการลงทุนและการเลือกวิธีการลงทุน บริการที่รัฐให้แก่ผู้บริโภค การควบคุมราคาสินค้า และการคุ้มครองผู้บริโภค

Importance of consumers to the economic system, source of incomes and disposable income, factors that determine the choice of consumption, and principles in making decisions to buy products and services., consumption credit, using the insurance and life insurance, personal financial planning, saving plan and the way of choosing it types, planning for investment and selection of how to invest, government service for consumers, price control and consumers protection.

GE121	<p>พื้นฐานการบริหารจัดการตนเอง (Fundamentals of self-management)</p> <p>การบริหารจัดการตนเอง รู้จักการจัดการกับชีวิต ความคิด ความกลัว ความสงสัย แรงบันดาลใจ แรงเฉื่อย ความตื่นเต้น ความโกรธ ความกระวนกระวาย การตัดสินใจ การจัดการกับความล้มเหลว รู้จักความถนัดของตนเอง และเป้าหมายของตนเอง</p> <p>Study of self-management, how to deal with life, thoughts, fear, doubt, inspiration, inertia, excitement, anger, agitation, judgment, dealing with failure, and understand own aptitude and goals.</p>	3(3-0-6)
GE122	<p>การนำเสนอธุรกิจเพื่อระดมทุน (Intensive Pitching Workshop)</p> <p>การนำเสนอผลงานจากโครงงานวิทยาคอมพิวเตอร์ให้กับนักลงทุน การใช้ต้นแบบของโครงงานเพื่อนำเสนอ เทคนิคการโน้มน้าวนักลงทุน การนำเสนอธุรกิจจากโครงงานเพื่อระดมทุน</p> <p>Presentation of the capstone project to investors, presentation by using the prototype of the project to convince investors, presentation the business idea from the project to raise funds.</p>	3(3-0-6)
GE123	<p>พื้นฐานการเงิน (Basics of Finance)</p> <p>หลักการและแนวคิดด้านการเงินธุรกิจการคลังสาธารณะการเงินส่วนบุคคลตลาดการเงินการบริหารทางการเงิน</p> <p>Corporate Finance, Public Finance, Personal Finance, Financial Markets, Financial Services.</p>	3(3-0-6)
GE124	<p>พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น (Introduction to E-Commerce)</p> <p>ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ประเภทและรูปแบบของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ องค์ประกอบที่สำคัญของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การเตรียมความพร้อมเพื่อการเป็นผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การตลาดอิเล็กทรอนิกส์ การเลือกช่องทางการขายและการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า วิธีการชำระเงินของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดส่งสินค้า และการฝึกปฏิบัติการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์</p>	3(3-0-6)

Basic knowledge about e-commerce, types and business models for e-commerce, key components of e-commerce, preparation for e-commerce entrepreneurs, e-marketing, sales channels and customer communication, payment methods, shipping and e-commerce implementation.

GE125 การออกแบบชีวิต 3(3-0-6)
(Design Your Life)

หลักการและแนวคิดการคิดเชิงออกแบบ ระเบียบวิธีและเครื่องมือสำหรับการตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิต การแก้ไขทัศนคติที่มีความผิดปกติ และการสร้างสรรค์ชีวิตที่มีความหมายยิ่งขึ้น วิธีการประเมินเรื่องราวของชีวิต ชีวิตที่เปรียบเสมือนการเดินทาง และสมดุลของการทำงานและชีวิต

Principles and concepts of design thinking. Methodology and tools of making important life decisions, fixing dysfunctional attitudes, and creating a more meaningful life. Approach on life story assessment, life as a journey, and work and life balance.

GE126 ธุรกิจและการค้าในออสเตรเลีย 3(3-0-6)
(Business and Commerce in Australia)

วิชานี้มุ่งเน้นให้นักศึกษาเข้าใจกฎหมายและระบบการเงินของประเทศออสเตรเลีย และเปรียบเทียบความแตกต่างกับกฎหมายและระบบการเงินของประเทศไทย โดยเนื้อหาจะครอบคลุมเกี่ยวกับระบบการเงิน กฎหมาย กฎหมายสัญญาต่างๆ โครงสร้าง การบังคับใช้ และข้อยกเว้นของกฎหมาย การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตามหลักจริยธรรมในบริบทของประเทศออสเตรเลีย เอเชีย และโลก นักศึกษาจะต้องสามารถใช้วิธีการแก้ปัญหาเพื่ออธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย การบริหารจัดการ และการเงินที่อยู่ในวิชานี้ และต้องมีทักษะขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในกระบวนการวิจัยและการเขียน

This course supports students in understanding the particular aspects of law and finance that relate to an Australian context, and how these differ from Thai structures and processes. Topics include components of the Australian financial system, features of the Australian legal system, contract law in an Australian context (formation, enforceability terms and exclusion), effective, efficient and ethical management within the Australian, Asia-region and global contexts. Students will be required to apply problem solving methods to explain

areas of law, management and finance covered during the course, and be able to demonstrate introductory skills of academic research and writing.

GE127 การจัดการนวัตกรรมในสภาวะโลกและเครือข่าย 3(3-0-6)
(Global and Networked Innovation Management)

การเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรมที่มีความหลากหลาย การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมโลกที่ผันแปรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร แนวคิดด้านความเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรมในแต่ละสถานการณ์และแต่ละประเภทธุรกิจ ซึ่งรวมถึงองค์กรภาคเอกชน ภาครัฐบาล ครอบครั้ว และสังคม วิชาเน้นการใช้กรณีศึกษาจากประเทศออสเตรเลียและนานาชาติเพื่อสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษาด้านแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรม

Entrepreneurial and Innovation Diversity focuses on the importance, diversity and means by which entrepreneurial and innovative behavior take advantage of increasingly rapid change to pursue enterprise objectives. The course examines concepts of entrepreneurship and innovation in their numerous settings, including private sector, public sector, family and social entrepreneurial settings. The course places a heavy emphasis upon contemporary global and Australian case studies to illustrate key themes

GE128 นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และการประกอบการ 3(3-0-6)
(Innovation Creativity and Entrepreneurship)

การจัดตั้งธุรกิจใหม่ ธุรกิจทั่วไป และหลักการการทำธุรกิจที่มุ่งกิจกรรมธุรกิจที่เป็นนวัตกรรม วิชานี้ออกแบบมาเพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดธุรกิจและพฤติกรรมของผู้ประกอบการ แนวคิดและเทคนิคในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ นักศึกษาจะได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จสำหรับธุรกิจ และนำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้กับการสร้างธุรกิจจริง

Entrepreneurship can relate to new start-ups, general business and a business philosophy focusing on continually innovating business activity. This course is designed to introduce students to enterprise concepts and entrepreneurial behaviors. It provides an introduction to creativity and ideation techniques. Students will learn key success factors for enterprises and how to apply these to successfully innovate, develop and grow a business.

GE129

**ความเป็นผู้นำและจริยธรรม
(Leadership and Ethics)**

3(3-0-6)

เข้าใจแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรมและข้อปฏิบัติด้านจริยธรรม สำหรับผู้นำในศตวรรษที่ 21 วิชานี้ครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ซับซ้อน การจัดการที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักจริยธรรมในสถานการณ์ที่มีความท้าทาย โดยต้องสร้างสมดุลของความคาดหวังจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง วิชานี้ครอบคลุมถึงหลักการพื้นฐาน ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับ และทฤษฎีที่เน้นการสร้างมูลค่า ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมสำหรับผู้นำ การประเมินทฤษฎีและประเด็นร่วมสมัยด้านความเป็นผู้นำในองค์กรที่เน้นจริยธรรม การศึกษาถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 17 เป้าหมาย และบทบาทของผู้นำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว

This course introduces students to the concepts of ethics and ethical behavior within the context of leadership for the 21st century. The course will examine contemporary dynamic and complex business environments and explores the need for leaders to manage effectively ethically challenging situations, whilst seeking to balance the (often conflicting) expectations of multiple stakeholders. It examines both the foundations of ethical approaches within the context of leadership and the dominant normative leadership theories as well as emerging values-driven leadership theories. It evaluates such theories and examines closely contemporary issues in leadership and the special role the leader in nurturing ethically-orientated organizations. In addition, students are also introduced to the UN Sustainable Development Goals (SDGs) – ‘17 Goals to Transform Our World’. In the workshops we discuss the role of leadership in addressing these SDGs.

GE130

**การภาษีอากรสำหรับประเทศออสเตรเลีย
(Australian Taxation)**

3(3-0-6)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ในประเทศออสเตรเลีย ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล การสื่อสารข้อมูลและให้คำปรึกษาด้านภาษีแก่ลูกค้าผู้เสียภาษี วิชาเน้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการสื่อสาร

Australian income tax laws with specific emphasis on how to access provisions of the Income Tax Assessment Act and related legislation. In addition you will be made aware of tax planning issues that

exist in relevant personal and business environments and learn how to communicate technical tax information to client taxpayers. The graduate qualities of problem solving, decision making and communication are enhanced throughout.

GE131 กฎหมายธุรกิจประเทศออสเตรเลีย 3(3-0-6)
(Australian Business Law)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและประกอบธุรกิจในประเทศออสเตรเลีย ครอบคลุมความคิดด้านกฎหมายซึ่งส่งผลต่อการจัดตั้งธุรกิจ จัดหาเงินทุน กำกับดูแล ความสัมพันธ์ภายในและภายนอกองค์กร และกฎหมายล้มละลาย เปรียบเทียบรูปแบบธุรกิจในออสเตรเลียซึ่งรวมถึงหุ้นส่วนและสหกรณ์

Australian Business Law introduces students to the registered company as the dominant legal form for carrying on a business. It considers the legal framework that determines how a company deals with the issues of formation, financing, accountability, internal and external relations and insolvency. It also compares and contrasts the company with other types of business organization including partnerships and co-operatives.

GE132 กฎหมายธุรกิจประเทศพม่า 3(3-0-6)
(Myanmar Business Law)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและประกอบธุรกิจในสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ครอบคลุมความคิดด้านกฎหมายซึ่งส่งผลต่อการจัดตั้งธุรกิจ จัดหาเงินทุน กำกับดูแล ความสัมพันธ์ภายในและภายนอกองค์กร และกฎหมายล้มละลาย เปรียบเทียบรูปแบบธุรกิจในสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

Laws related to registered company as the dominant legal form for carrying on a business. The legal framework that determines how a company deals with the issues of formation, financing, accountability, internal and external relations and insolvency. It also compares and contrasts the company with other types of business organization.

GE133 การภาษีอากรสำหรับประเทศพม่า 3(3-0-6)
(Myanmar Taxation)

ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีทรัพย์สิน ภาษีการค้า ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีอื่นๆของประเทศพม่า

Corporate Income Tax, Property Tax, Commercial Tax, Personal Income Tax, and other taxes in Myanmar.

GE134 ธุรกิจและวัฒนธรรมยุโรป 3(3-0-6)
(European Business and Cultures)

ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประกอบธุรกิจในยุโรป ประวัติความเป็นมาของธุรกิจในยุโรป วัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติ และมารยาททางธุรกิจของยุโรป

Fundamental knowledge necessary for doing business in Europe, business history of Europe, cultures, traditions, and business etiquettes in Europe.

GE135 ธุรกิจและวัฒนธรรมเอเชีย 3(3-0-6)
(Asian Business and Cultures)

ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประกอบธุรกิจในเอเชีย ประวัติความเป็นมาของธุรกิจในเอเชีย วัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติ และมารยาททางธุรกิจของเอเชีย

Fundamental knowledge necessary for doing business in Asia, business history of Asia, cultures, traditions, and business etiquettes in Asia.

GE136 ธุรกิจและวัฒนธรรมจีน 3(3-0-6)
(China Business and Cultures)

ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการประกอบธุรกิจในประเทศจีน ประวัติความเป็นมาของธุรกิจในประเทศจีน วัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติ และมารยาททางธุรกิจของประเทศจีน

Fundamental knowledge necessary for doing business in China, business history of China, cultures, traditions, and business etiquettes in China.

7.3.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

GE202 นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ 3(3-0-6)
(Modern Innovation Technology)

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ การเกษตร การแพทย์ การสื่อสาร เทคโนโลยีชีวภาพ อุปกรณ์หรือระบบกักเก็บพลังงาน เทคโนโลยีการพิมพ์สามมิติ เทคโนโลยีวัสดุฉลาด เทคโนโลยีพลังงานทดแทน

รวมทั้งวิทยาการเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ที่มีต่อการเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิต การประกอบธุรกิจ และเศรษฐกิจโลก

Impact of advance in modern technology on environment, farm production, medical, communication, biological technology, power storage equipment and systems, 3- D printing technology, smart materials, alternative energy technology, new technology affecting ways of life, business management, and world economy

GE203 การคิดเชิงวิเคราะห์สำหรับธุรกิจ 3(3-0-6)

(Analytical Thinking for Business)

พื้นฐานการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์และสถิติที่มีต่อธุรกิจ เทคนิคและเครื่องมือที่ช่วยในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้มีประสิทธิภาพ

Introduction to mathematics and statistical analysis in business, techniques and tools assisting effective analytical and synthetic thinking

GE204 เกษตรอัจฉริยะ 3(3-0-6)

(Smart Farming)

เกษตรกับประเทศไทย 4.0 ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร ทฤษฎีเกษตรพอเพียง เทคโนโลยีการปลูกพืชแบบไฮโดรโปนิคส์และสวนแนวตั้ง เทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศทางการเกษตร การใช้ประโยชน์จากผลผลิตและของเหลือทางการเกษตร เกษตรอินทรีย์ ทิศทางการเกษตรของไทย กรณีศึกษาการทำธุรกิจเกษตร

Farming for Thailand 4.0, local wisdom in farming, sustainable and self-sufficiency farming theory, Hydroponics Technique and Vertical Farm, Biotechnology for Farming, Information Technology for Farming, Use of farm produce and waste, Organic Farming, Farming trends in Thailand, case studies on farming business.

GE205 ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางเพื่อสุขภาพและความงาม 3(3-0-6)

(Cosmetic Products for Health and Beauty)

ความสำคัญของเครื่องสำอางสำหรับสุขภาพและความงาม ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้า ผลิตภัณฑ์ดูแลและตกแต่งเส้นผม ผลิตภัณฑ์ตกแต่งสีส้นบนใบหน้า ผลิตภัณฑ์สำหรับช่องปาก ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็กและผู้ใหญ่ ผลิตภัณฑ์แนวสปา แนวทางเลือกการเลือกซื้อเครื่องสำอาง หลักการใช้

เครื่องสำอางแต่ละประเภทในการเสริมความงาม นวัตกรรมเครื่องสำอางที่เป็นประโยชน์ในทางเทคโนโลยีสุขภาพและความงาม

Importance of cosmetics for health and beauty, types of cosmetic products, skin-care products, hair-care products, facial make-up products, oral care products, child and adult products, spa products, cosmetic buying guides, beauty products instructions, benefits of cosmetic innovation on health and beauty technology

GE206 **ภูมิปัญญาสมุนไพรไทย** 3(3-0-6)

(Thai Herbs Wisdom)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสมุนไพรไทย ภูมิปัญญาคนไทยในอดีตและปัจจุบันในการใช้สมุนไพรไทย สรรพคุณของสมุนไพรไทยด้านการเกษตร การแพทย์และอุตสาหกรรม

Introduction to Thai herbs, Thai wisdom of the past and present relating to the use of Thai herbs, herbal properties in farming, medication and industry

GE207 **เทคโนโลยีดิจิทัล** 3(3-0-6)

(Digital Technology)

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ความหลากหลายของเทคโนโลยีผลกระทบที่มีต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล การประกอบธุรกิจ เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม รวมถึงคุณธรรม จริยธรรม และสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบในยุคดิจิทัล

Advances in technology in the digital era, diverse forms of technology, impact of technology on people's way of life in the digital era, business management, economy, and environment including morals, ethics, and human rights, as well as personal adjustment for changes in the digital era

GE208 **เกมดิจิทัล** 3(3-0-6)

(Digital Games)

เทคนิคการตัดสินใจ เทคนิคการแข่งขัน ความรู้ที่จำเป็นในการเล่นเกมนิตดิจิทัล กรณีศึกษาเกมนิตดิจิทัล

Decision-making techniques, competition techniques, knowledge required in playing digital games, case studies related to digital games

GE209	<p>ธุรกิจขยะรีไซเคิล (Recycling Business)</p> <p>เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการและการใช้ประโยชน์จากขยะรีไซเคิล ประเภทและสัญลักษณ์ขยะรีไซเคิล ขยะพลาสติกเบื้องต้น การคัดแยกและเปลี่ยนขยะเป็นเงิน มุ่งเน้นในเชิงปฏิบัติและความรู้ในเชิงธุรกิจ ตลอดจนการจัดการการตลาดในอนาคตของขยะรีไซเคิล ขยะรีไซเคิลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการรักษาสิ่งแวดล้อมในสังคมแบบยั่งยืน</p> <p>This course will study about recycling management and waste utilization, types and symbols of recyclable waste. Basic of plastic waste. Waste separation and waste to wealth process. This course is practice and business centric; students will also learn about marketing management, recycling management for sufficient economy and environmental sustainability.</p>	3(3-0-6)
GE211	<p>การนับจำนวนและความน่าจะเป็นเบื้องต้น (Counting and Elementary Probability)</p> <p>ทฤษฎีความน่าจะเป็นเครื่องมือและกลยุทธ์การนับจำนวนวิธีการแจกแจง</p> <p>Probability theory, counting tools and strategies, and distribution functions.</p>	3(3-0-6)
GE212	<p>พื้นฐานสถิติ (Basics of Statistics)</p> <p>หลักการแนวคิดและวิธีการทางสถิติขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่าง ลำดับการแปรผัน ปัจจัยกำหนดการแจกแจงการทดสอบสมมติฐานและการถดถอย</p> <p>Basic statistical principles, concepts, and methods, including sampling, variation series, point and interval estimation of distribution parameters, hypothesis testing and regression.</p>	3(3-0-6)
GE213	<p>พื้นฐานคอมพิวเตอร์ (Basic of Computers)</p> <p>แนวคิดพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมภาษาซี การแทนรหัสข้อมูล การโค้ด หน่วยคำนวณคอมพิวเตอร์ การจัดการและองค์ประกอบหน่วยความทรงจำ และการประเมินผลการทำงาน</p> <p>Fundamental concepts of computer systems. The C programming language, data representation, machine-level code, computer arithmetic,</p>	3(3-0-6)

code, memory organization and management, and performance evaluation.

GE214 **ตรรกะทางคณิตศาสตร์** 3(3-0-6)

(Foundations of Mathematical Logic)

หลักการเบื้องต้นของทางตรรกศาสตร์ ค่าความจริงทางตรรกศาสตร์และตัวบ่งปริมาณ แนวคิดของการมีเหตุผลและความจริงและความสัมพันธ์ของการนิรนัย

Introduction to formal logic, logic of truth, functions and quantifiers, concepts of validity and truth and their relation to formal deduction.

GE215 **พื้นฐานคณิตศาสตร์เชิงคอมพิวเตอร์** 3(3-0-6)

(Mathematical Foundations of Computing)

คณิตศาสตร์พื้นฐานทางสำหรับคอมพิวเตอร์ ความรู้พื้นฐานของทฤษฎีเซต ความสัมพันธ์ทวิภาคและอันดับ ประพจน์ในเชิงตรรกศาสตร์ เครื่องทัวริง และพื้นฐานการคำนวณ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ การพิสูจน์อย่างเคร่งครัด

The mathematical foundations required for computer science, set theory, binary relations and orderings, propositional logic, Turing machines, and basics of computability, introduction to formal mathematical reasoning, showing formal rigorous proofs in simple cases.

GE216 **พีชคณิตเชิงเส้น** 3(3-0-6)

(Linear Algebra)

มโนทัศน์พื้นฐานของพีชคณิตเชิงเส้นซึ่งประกอบไปด้วยระนาบและปริภูมิ โครงสร้างของปริภูมิ ปริภูมิเชิงเส้น เมทริกซ์ กฎของการดำเนินการทางเมทริกซ์ และการประยุกต์ใช้งาน

Basic concepts of linear algebra including “planes” and “spaces”, space structure, linear space, matrices, the rules of operations on matrices and basis of practical examples of their application.

GE217 **การฟื้นฟูสุขภาพเบื้องต้น** 3(3-0-6)

(Basic of Health Rehabilitation)

ความรู้พื้นฐานในการฟื้นฟูสุขภาพเบื้องต้น กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด จิตบำบัดในงานฟื้นฟูสุขภาพ การฟื้นฟูสภาพด้านจิตสังคม ฟื้นฟูสภาพแบบองค์รวม ระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน

Basic knowledge of health rehabilitation in physical therapy, occupational therapy and psycho therapy. Practice in social psychology rehabilitation, holistic rehabilitation for individual, family and community.

GE218 การสื่อสารเชิงสุขภาพ (Health Communication) 3(3-0-6)

แนวคิดและหลักการสื่อสารด้านสุขภาพ การประชาสัมพันธ์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ เทคนิคและวิธีการเลือกใช้สื่อเพื่อการจัดการเชิงประชาสัมพันธ์ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารด้านสุขภาพ

Concept and principle of health communication, public relations for health promotion, health behavior adaptation, technique and media of public relations in public health, practice communication technique and technology for health.

GE219 การสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ (Health Promotion in Older Persons) 3(3-0-6)

โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุและผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และระบบสุขภาพ ความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี และที่มีข้อจำกัดเล็กน้อยในการทำหน้าที่ แนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันการเจ็บป่วย การจัดการระบบและรูปแบบในการดูแลผู้สูงอายุ ประเด็นสังคม วัฒนธรรม กฎหมายและจริยธรรมในการดูแลผู้สูงอายุ

Demographic data of the aging population and its impact on social, cultural, economical, and political contexts, and health care system needs for healthcare of older persons with healthy and/or minor functional ability, concepts of health promotion and illness prevention; the healthcare management system; model of care for older people; social, cultural, and lego-ethical issues in aging care.

GE220 สรีรวิทยาการออกกำลังกายเบื้องต้น (Basic of Physiology for Exercises) 3(3-0-6)

การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของระบบต่างๆ ในร่างกายมนุษย์ที่ตอบสนองต่อการออกกำลังกายทั้งในขณะออกกำลังกายและภายหลังจากการฝึกฝน การเปลี่ยนแปลงของร่างกายในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อมีกิจกรรมลดลง รวมถึงวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกายทั้งในคนปกติและนักกีฬา

Physiological adaptations of various human body systems to acute and chronic exercises. Physiological adaptations of the human body systems to exercise for health and for competition, factors affecting exercises, effects of physical inactivity on human body and physical fitness test in healthy people and athletes.

GE221 การปฐมพยาบาลและการดูแลขั้นพื้นฐาน (Basic of First Aid and caring) 3(3-0-6)

ความหมายและความสำคัญของการปฐมพยาบาล และการดูแลขั้นพื้นฐาน เทคนิคการปฐมพยาบาลและการพยาบาลพื้นฐาน การรักษาพยาบาลในภาวะฉุกเฉิน การคัดกรองผู้ป่วย และการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

Definition and significance of basic first aid and caring. Technique first aid and basic nursing, emergency care, triage system and transporting of patients.

GE222 การส่งเสริมวิทยาศาสตร์สุขภาพ (Health Science Promotion) 3(3-0-6)

ความหมาย และความสำคัญของวิทยาศาสตร์สุขภาพ แนวคิดสุขภาพแนวใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนทัศน์สุขภาพแนวใหม่ กับกระบวนการส่งเสริมสุขภาพ แนวคิดและทฤษฎีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ระดับบุคคล และชุมชนบนพื้นฐานของสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

Definition and importance of health science. Concepts of new perspective on health. Relationship between the paradigm and health promotion process. Concept and theories of health promotion for health behavior change at the individual and community levels under the basis of socio-economic, culture as well as environment

7.3.4 กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม (Aesthetic and Culture)

1) กลุ่มสุนทรียศาสตร์

GE301 ปรัชญาความรัก (Philosophy of Love) 3(3-0-6)

แนววิถีศึกษาปรากฏการณ์ของความรักอันเป็นอารมณ์พื้นฐานของมนุษย์ โดย พินิจพิเคราะห์และอภิปรายประเด็นปัญหาของความรักผ่านมุมมองทางปรัชญา ทั้งใน ด้านที่เป็นปัจเจก และในด้านที่มีมิติสัมพันธ์กับสังคมรอบตัว

Study of the phenomenon of love as humans' basic emotion by analyzing and discussing love issues through philosophical aspects as an individual and social dimension

GE302 **ปรัชญาศิลปะ** 3(3-0-6)

(Philosophy of Art)

แนววิธีศึกษากระบวนทัศน์และการก่อขึ้นของความหมายในทางศิลปะ ตลอดจนความสัมพันธ์ของความจริง ความรู้ และคุณค่าในงานศิลปะ

Study of paradigms and meanings of art and its relationship to reality, knowledge, and values of art works

GE303 **รูปรสกลิ่นสีเสียง** 3(3-0-6)

(Shape, Taste, Smell, Color, Sound)

คำบอกรูปรสกลิ่นสีเสียงในภาษา สัญญาของรูปรสกลิ่นสีเสียงในมิติของธรรมชาติ ศาสนา สังคม และวัฒนธรรม อิทธิพลของรูปรสกลิ่นสีเสียงต่อความรู้สึกของมนุษย์และการสร้างสรรค์ศิลปะของทุกด้านของมนุษย์ เช่น สถาปัตยกรรม วรรณศิลป์ จิตรกรรม มัณฑนศิลป์ การนำความรู้เรื่องรูปรสกลิ่นสีเสียงไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจ ทั้งแพชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ การโฆษณา การปรุงและออกแบบอาหาร

Words signifying shape, taste, smell, color, and sound in language, perception of shape, taste, smell, color, and sound in various dimensions: nature, religion, society, and culture, influence of shape, taste, smell, color, and sound on human feelings and creation of art works in every form, such as architecture, literature, painting, and decorative arts, applying the knowledge of shape, taste, smell, color, and sound to product design, advertising, cooking, and food design

GE304 **เรื่องเล่าในโลกสมัยใหม่** 3(3-0-6)

(Narratives in the Modern World)

ความหมายและบทบาทหน้าที่ของเรื่องเล่า ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องเล่ากับชีวิต สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และจิตวิทยา วิเคราะห์เนื้อหา รูปแบบ และวิธีการเล่าเรื่องในสื่อต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติการเล่าเรื่องเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Meanings and functions of narratives, relationship between narratives and life, society, economy, politics, culture, and psychology;

analysis of contents, forms, and techniques used in various forms of media; practices in effective and purposeful storytelling

GE305 การตีความละครและภาพยนตร์ 3(3-0-6)

(Interpretation of Drama and Film)

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการตีความละครและภาพยนตร์ วัฒนธรรมการสร้างและเสพละครและภาพยนตร์ในสังคมไทย แนวทางการวิเคราะห์และตีความละครและภาพยนตร์ กรณีศึกษาการวิเคราะห์ละครและภาพยนตร์และฝึกปฏิบัติ

Theories and concepts relating to interpretation of drama and film, drama and film production and perceiving cultures in Thai society; guidelines to analyzing and interpreting drama and film, case studies on drama and film analysis and practice

GE306 นิทานโลก 3(3-0-6)

(Tales of the World)

ความหมายของนิทาน ความสำคัญและบทบาทของนิทานที่มีต่อมนุษยชาติ ลักษณะเด่นของนิทานทั้งของตะวันออกและตะวันตก อ่านตีความนิทานสำคัญบางเรื่องทั้งของตะวันออกและตะวันตก

Meaning, importance, and roles of tales in human beings' lives, characteristics of eastern and western tales, interpretative reading of selected significant pieces of Eastern and Western tales

GE307 พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี 3(3-0-6)

(HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn's Writing)

พระราชประวัติและพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความสำคัญ ลักษณะเด่น คุณค่า และความงามของพระราชนิพนธ์ ตลอดจนบทบาทของพระราชนิพนธ์ที่มีต่อวงการหนังสือและสังคมไทย

HRH Princess Chakri Sirindhorn's biography and writing, importance, outstanding characteristics, values, and beauty of her writing, as well as the roles of her writing on Thai society and publishing circles

GE308	<p>วรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (Southeast Asian Writers Award)</p> <p>ประวัติความเป็นมาของวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ความสำคัญ คุณค่าของวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียนของไทย ตลอดจนบทบาทของรางวัลซีไรต์ที่มีต่อวงวรรณกรรมไทย</p> <p>History of Southeast Asian Writers Award (S.E.A. Write), importance, values, and roles of Southeast Asian Writers Award on Thai literary circle</p>	3(3-0-6)
GE309	<p>การอ่านร้อยกรองไทย (Thai Poetry Recitation)</p> <p>หลักการและการฝึกทักษะการอ่านร้อยกรองไทยประเภท โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และทำนองการอ่านแบบต่าง ๆ ได้แก่ ทำนองเสนาะ ชับ สวด เหน่ พากย์ รวมทั้งกลวิธีการใช้เสียงให้เหมาะกับบทอ่าน</p> <p>Principles and practice of tonal recitation of Thai poetry in various forms and rhythms as well as voice projecting techniques appropriate for each type of tonal recitation</p>	3(3-0-6)
GE310	<p>นาฏศิลป์ไทย (Thai Classical Dance)</p> <p>หลักเบื้องต้นและแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย การฝึกปฏิบัติการรำพื้นฐาน เพลงช้า เพลงเร็ว รำแม่บท</p> <p>Introduction to Thai classical dance and basic movements, practice of Thai classical dance movements including slow movements (<i>plheng cha</i>), fast movements (<i>phleng reo</i>), and major movement series (<i>ram mae bot</i>)</p>	3(2-2-5)
GE311	<p>แดนซ์ (Dance)</p> <p>รูปแบบและประเภทของการเต้น เช่น Junior Dance, Street Jazz, Hip Hop, K-Pop, B Boy, Jazz Move, Junior Ballet, ฝึกการเต้นประเภทต่าง ๆ</p> <p>Dance genres and movements such as Junior Dance, Street Jazz, Hip Hop, K-Pop, B Boy, Jazz Move, Junior Ballet, practice of various dance movements</p>	3(2-2-5)

GE312	<p>การขับร้อง</p> <p>(Singing)</p> <p>วิธีการใช้เสียง ประเภทของเพลง ควบคุมการใช้เสียง การฟังและการจับจังหวะ ดนตรี ฝึกปฏิบัติการขับร้องในงานสังคมและการแสดงโอกาสต่าง ๆ ตลอดจนฝึกท่าทางการแสดงออกให้เหมาะสมกับรูปแบบของงาน</p> <p>Voice projection, music genres, voice control, listening for beats and rhythms, singing practice for social events and stage performance on various occasions, practice of movements appropriate for each type of events</p>	3(2-2-5)
GE313	<p>ดนตรีวิจักขณ์</p> <p>(Music Appreciation)</p> <p>การฟังดนตรีเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความซาบซึ้งในคุณค่าของการฟังดนตรี รวมถึงพัฒนาการของการฟังดนตรีประเภทต่าง ๆ ลักษณะของเพลงและเครื่องดนตรี</p> <p>Music listening for understanding and appreciation of its values, development of music and its genres, as well as characteristics of songs and musical instruments</p>	3(3-0-6)
GE314	<p>การจัดดอกไม้</p> <p>(Flower Decoration)</p> <p>ศาสตร์และศิลป์แห่งการจัดแต่ง และถ่ายทอดความหมายของดอกไม้ เพื่อขัดเกลาจิตใจให้เข้าถึงประสบการณ์สุนทรีย์ ตลอดจนสามารถเข้าใจถึงการใช้ดอกไม้เป็นภาพตัวแทนแห่งการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างละเอียดลออ</p> <p>Science and art of flower decoration, meaning of flowers leading to understanding of aesthetic experience, understanding of how to use flowers as a means to communicate and convey people's emotions and feelings</p>	3(2-2-5)
GE315	<p>พัสดราภรณ์</p> <p>(Costume and Garment)</p> <p>ประวัติของเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ศิลปะและวัฒนธรรมการตกแต่งร่างกายให้เหมาะแก่ระดับบุคคล ยุคสมัยและจุดประสงค์ ทั้งในบริบทวัฒนธรรมของราชสำนักและชาวบ้าน วิเคราะห์กรณีศึกษาการออกแบบพัสดราภรณ์ สืบค้นประวัตินิยมหลังของพัสดราภรณ์ไทย</p>	3(3-0-6)

History of costumes and accessories, fashion styling appropriate for social status, times, and purposes in the contexts of royal court and commoner cultures, analysis of case studies relating to costume and garment design, revitalization of Thai costumes and garments

GE316 การออกแบบเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า **3(2-2-5)**
(Costume and Make-Up Design)

ความหมาย และความสำคัญของเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ การฝึกออกแบบเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับให้เข้ากับการแสดงประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับยุคสมัยและสภาพของนักแสดง ทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งหน้าเบื้องต้น และเทคนิคการแต่งหน้าสำหรับการแสดง

Meaning and importance of costumes and accessories, practice of costume and accessory design for various types of performance, basic make-up theories and practice, make-up techniques for stage performance

GE317 ศิลปะวิจิตรศิลป์ **3(3-0-6)**
(Art Appreciation)

ความหมาย ความสำคัญ คุณค่าของศิลปกรรม หลักการวิจิตรศิลป์ศิลปกรรมประเภทต่าง ๆ ได้แก่ จิตรกรรม วรรณกรรม คีตกกรรม นาฏกรรม และสื่อบันเทิงร่วมสมัยต่าง ๆ ทั้งในด้าน รูปแบบ เนื้อหา แนวคิดสุนทรียรส

Meaning, importance, and values of the arts, principles of art appreciation for different art forms: painting, literature, music, dance, and contemporary entertainment media relating to forms, contents, and aesthetic concepts

GE318 การละเล่นและเพลงพื้นบ้านไทย **3(3-0-6)**
(Thai Folk Games and Songs)

ประวัติความเป็นมา ลักษณะ ประเภท และคุณค่าของการละเล่นพื้นบ้านในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย และเพลงพื้นบ้านไทยแต่ละประเภท อิทธิพลของสภาพสังคม ภูมิประเทศ ค่านิยมและคติชีวิตที่ต่อการการละเล่นต่าง ๆ และการประยุกต์ใช้เพลงพื้นบ้านในโอกาสต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

History, characteristics, genres, and values of Thai folk games in different regions of the country, Thai folk song genres, influence of social environment, geography, values, and principles of life on Thai folk games,

application of traditional Thai folk songs appropriately used on different occasions

2) กลุ่มวัฒนธรรม

GE351 **วัฒนธรรมประชานิยม** 3(3-0-6)

(Popular Culture)

ความหมาย ลักษณะของวัฒนธรรมประชานิยม ความสัมพันธ์ระหว่างประชานิยมกับระบบอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและสื่อมวลชนกับทุนนิยม บริบททางสังคม การบริโภควัฒนธรรมและการวิเคราะห์วัฒนธรรมประชานิยมที่มีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของคนในสังคมไทย

Meaning and characteristics of the popular culture. The relationship between the populism and the cultural industry; the mass media and the capitalism. The consumption of the popular culture and the analysis of the culture's influence on Thai society in everyday lives.

GE352 **สื่อบันเทิงอาเซียน** 3(3-0-6)

(ASEAN Entertainment Media)

ลักษณะเฉพาะและลักษณะร่วมของสื่อบันเทิงประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อบันเทิงกับสังคมในประเทศต่าง ๆ วัฒนธรรมการสร้างและเสพสื่อบันเทิงในประเทศต่าง ๆ ตลอดจนอิทธิพลที่มีต่อกันในภูมิภาคอาเซียน วิเคราะห์ประเด็นน่าสนใจที่ปรากฏในสื่อบันเทิงอาเซียน

Distinctive and shared characteristics of entertainment media in ASEAN countries, relationship between entertainment media and society in different countries, creation and consumption of entertainment media in different countries, influence of entertainment media from ASEAN countries on each other, analysis of interesting issues existing in ASEAN entertainment media

GE353 **ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน** 3(3-0-6)

(ASEAN Cultures)

แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ภาวะวิกฤตทางวัฒนธรรมร่วมสมัยของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน การ

ปรับตัวและการดัดแปลงศิลปวัฒนธรรมเพื่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวคิดชาตินิยม และการแก้ไขวิกฤตของชาติ

Concepts of art and cultural identity in ASEAN community, factors affecting the creation and conservation of art and culture in different countries, critical situation of contemporary cultures in ASEAN community, cultural adjustment and adaptation for tourism economy, nationalism, and solutions to countries' crises

GE354 **อิทธิพลวัฒนธรรมต่างชาติในศิลปะไทย** 3(3-0-6)

(Foreign Culture Influence on Thai Arts)

การรับและบูรณาการวัฒนธรรมต่างชาติในสังคมไทย อิทธิพลของวัฒนธรรม อินเดีย ลังกา เขมร จีน โลกมุสลิม และโลกตะวันตก การสร้างสรรค์ศิลปะไทย

Adopting and integrating foreign cultures in Thai society, influence of cultures from India, Sri Lanka, Khmer, China, Muslim world, and the Western world on the creation of Thai arts

GE355 **ประวัติศาสตร์สังคมไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง** 3(3-0-6)

(History of Thailand's Society after Revolution)

ประวัติศาสตร์สังคมไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ว่าด้วยการพัฒนาประเทศตามแบบตะวันตก และผลกระทบที่มีต่อสังคม การศึกษา การเมือง การปกครอง สื่อสารมวลชน ศิลปกรรม รสนิยม แนวคิดเรื่องความเป็นไทย ท้องถิ่น ตลอดจนอุดมการณ์ชาติ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง การคลี่คลาย และการดำรงอยู่ของสังคมไทยจากยุคพัฒนาถึงโลกาภิวัตน์

History of Thailand's society after revolution, policy relating to modernization and its impact on society, education, politics, administration, mass media, arts, tastes, local Thai conceptualization, and national ideology, analysis of change, disentanglement, and existence of Thai society from the modernization to globalization periods

GE356 **อุดมการณ์สร้างชาติของจีน** 3(3-0-6)

(China's National Ideology)

พัฒนาการด้านประวัติศาสตร์ ปรัชญา ภูมิปัญญา การเมืองการปกครองและเศรษฐกิจ ฯลฯ ที่สะท้อนมุมมองอุดมการณ์สร้างชาติของจีนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

Aspects of China's development in history, philosophy, wisdom, politics, administration, and economy, which reflect China's national ideology from past to present

GE357 เหตุการณ์ปัจจุบันของโลก 3(3-0-6)

(Current World Events)

เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลกปัจจุบัน รวมทั้งเหตุการณ์สำคัญในประเทศไทยที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ในโลก เพื่อให้สามารถคิด วิเคราะห์ วิจัย และเปรียบเทียบเหตุการณ์สำคัญของโลกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงได้

World's major events in political, economic, and social dimensions, cooperation and conflict in modern world society, and important events in Thailand related to world events; thinking about, analyzing, criticizing, and comparing these important world events occurring at different times and having impact on changes

GE358 ภาวะหลายภาษา 3(3-0-6)

(Multilingualism)

ลักษณะเฉพาะของภาวะหลายภาษาและภาวะหลายวัฒนธรรม เกณฑ์การจำแนกภาษาต่าง ๆ ในสังคม การแทรกแซงและผสมผสานทางภาษา และอิทธิพลของภาวะหลายภาษาที่มีต่อพลเมืองในสังคม

Characteristics of multilingualism and multiculturalism, criteria for language classifications in society, linguistic interference and integration, and the influence of multilingualism on people in society

GE359 การจัดการพิพิธภัณฑ์ 3(3-0-6)

(Museum Management)

ความหมาย หน้าที่ ความสำคัญและคุณค่าของพิพิธภัณฑ์ที่มีต่อสังคม ประเภทและรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ การจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ แนวคิดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ การบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ การตลาดของพิพิธภัณฑ์ การอนุรักษ์และการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นหรือพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ตัวแบบพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย การมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคมพิพิธภัณฑ์ในอุดมคติ พิพิธภัณฑ์เสมือนจริง

Meaning, function, importance, and values of museums on society, classifications and types of museums, museum displays, concepts

relating to museums, museum management, museum marketing, conservation and exhibition of local museums, models of Thai local wisdom museum, community participation and ideal museum society, virtual museum

GE360 **ปรัชญาตะวันตก** 3(3-0-6)

(Western Philosophy)

แนวคิดวิธีศึกษากระบวนการความคิดของโลกตะวันตก โดยมุ่งศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญในสมัยต่าง ๆ ได้แก่ สมัยโบราณ สมัยกลาง สมัยใหม่ และหลังสมัยใหม่ เพื่อเรียนรู้พื้นฐานและพัฒนาการทางความคิดที่เกิดขึ้นในโลกตะวันตก

Concepts and study of the thinking process in the Western World, focusing on critical issues existing in different periods: ancient, medieval, modern, and post-modern, with the aim to learn the foundation and development of the thinking process in the Western World

GE361 **ปรัชญาตะวันออก** 3(3-0-6)

(Eastern Philosophy)

แนวคิดวิธีศึกษากระบวนการความคิดของโลกตะวันออก โดยมุ่งศึกษาเฉพาะแนวคิดกระแสหลัก ได้แก่ อินเดีย จีน และญี่ปุ่น เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาสำคัญด้านการแสวงหาความหมายของชีวิต ตามวิถีแห่งตะวันออก

Concepts and study of the thinking process in the Eastern World, focusing on the mainstream concepts from India, China, and Japan, with the aim to consider critical issues relating to searching for the meaning of life in the Eastern Way

GE362 **วัฒนธรรมชา** 3(3-0-6)

(Tea Culture)

กำเนิด และพัฒนาการของวัฒนธรรมชา ประวัติศาสตร์ของสังคมที่เกี่ยวข้องกับชาในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะของจีน ญี่ปุ่น และภูมิภาคอาเซียน ประเด็นศึกษาวัฒนธรรมชาในสังคมไทย เช่น ความเชื่อและคติต่าง ๆ เกี่ยวกับใบชาและการบริโภคชา การสร้างสรรค์ธุรกิจชา วัฒนธรรมร้านน้ำชาในภาคใต้ ชากับพิธีกรรม ชาในฐานะวัฒนธรรมร่วมสมัยยุคโลกาภิวัตน์

Origin and development of tea culture, social history relating to tea in different countries, particularly in China, Japan, and ASEAN region, study of tea culture in Thai society, such as beliefs and principles of tea

leaves, tea consumption, creation of tea business, tea house culture in the South, tea and rituals, tea as a contemporary culture in the globalization era

GE363 วัฒนธรรมข้าว 3(3-0-6)
(Rice Culture)

ความหมายและขอบเขตของวัฒนธรรมข้าว ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมข้าวกับคนไทยทั้งในวัฒนธรรมหลวงและวัฒนธรรมชาวบ้าน วัฒนธรรมข้าวในกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก กรณีศึกษาวัฒนธรรมข้าวในสถานที่จริง วิเคราะห์และสร้างสรรค์วัฒนธรรมข้าวในบริบทสังคมร่วมสมัย

Meaning and scope of rice culture, relationship between rice culture and Thai people in both the royal court and commoner cultures, rice culture in the stream of change in the world society, case studies relating to rice culture as existing in real locations, analysis and creation of rice culture in the context of contemporary society

GE364 วัฒนธรรมน้ำ 3(3-0-6)
(Water Culture)

วัฒนธรรมน้ำในคติไทยที่ปรากฏในวรรณคดี ตำนาน เรื่องเล่า ศิลปกรรม บทบาทและความหมายของน้ำในพระราชพิธี ประเพณีและคติชนเกี่ยวกับน้ำในภูมิภาคต่าง ๆ ภูมิปัญญาของการจัดการน้ำของคนไทยในยุคอดีต มโนทัศน์เรื่องวัฒนธรรมน้ำในยุคชลประทาน การจัดการน้ำกับปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน

Water culture in Thai literature, legends, tales, and works of art, role and meaning of water in royal ceremony, tradition and folklore relating to water in different regions, Thai local wisdom of the past regarding water management, concept of water culture in the era of irrigation, water management and problems in modern Thai society

GE365 ศาลเจ้าและการไหว้เจ้าของชาวจีนในประเทศไทย 3(3-0-6)
(Chinese Shrine and Oblation in Thailand)

คติความเชื่อเกี่ยวกับศาลเจ้าและการไหว้เจ้าของชาวจีนในประเทศไทย การไหว้เจ้ากับการสร้างสรรค์วัฒนธรรมของชาวจีน ศาลเจ้ากับการตั้งชุมชนชาวจีนและการขยายตัวของชุมชน บทบาทของศาลเจ้าและการไหว้เจ้าในบริบทร่วมสมัย อาทิ ในด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คติชนสร้างสรรค์ และพัฒนาการของการ

สร้างสังคมจีนาวัดัน กรณีสึกษาศาลเจ้าและพิธีกรรมไหว้เทพเจ้าเงินที่เด่น ๆ ในสังคมไทย

Shrine and oblation belief of the Chinese in Thailand, oblation and the creation of Chinese culture, shrine and the establishment of Chinese community and its expansion, role of shrine and oblation in contemporary context, such as tourism, creative economy, creative folklore, and development of Sinicization, case studies relating to shrine and oblation in Thai society

GE366 ความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทย 3(3-0-6)

(Ethnic Diversity in Thai Society)

อัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญในสังคมไทย การธำรงไว้ซึ่งชาติพันธุ์ ความแตกต่างหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ เช่น ข้อดี ข้อเสียของกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมสังคมพหุลักษณะกับความท้าทายในประชาคมอาเซียน สำรวจพื้นที่ย่านที่อยู่อาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานครที่สำคัญ ๆ

Important ethnic identity in Thai society, maintaining ethnicity, ethnic diversity, advantages and disadvantages of ethnicity in society, plural society and challenge in ASEAN community, survey of some significant ethnic locations in Bangkok

GE367 ความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย 3(3-0-6)

(Gender Diversity in Thai Society)

ความหมายและความสำคัญของความหลากหลายทางเพศ แนวคิดและกระบวนทัศน์ในการศึกษาความหลากหลายทางเพศและเอกลักษณ์ทางเพศในมิติต่างๆ ทั้งทางวิทยาศาสตร์ มานุษยวิทยา จิตวิทยาและอื่นๆ ในบริบทสังคมไทย และการทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย

Meaning and importance of gender diversity and identity, concept and paradigm for the study of gender diversity in different dimensions; science, anthropology, psychology, etc. Understanding of gender diversity in Thai society.

GE368	<p>คติชนสร้างสรรค์ (Creative Folklore)</p> <p>ประวัติความเป็นมาของคติชนวิทยา แนวคิดทางคติชนแนวใหม่ และคติชนแนวใหม่เพื่อการสร้างสรรค์กิจกรรมทางสังคม รวมทั้งอิทธิพลของคติชนแนวใหม่ที่มีต่อสังคมไทยปัจจุบัน</p> <p>Origin and development of folklore, modern folklore concepts, and modern folklore for the creation of social activities, as well as the influence of modern folklore on current Thai society</p>	3(3-0-6)
GE369	<p>โบราณคดีของไทยและประเทศใกล้เคียง (Archaeology in Thailand and Neighboring Countries)</p> <p>ความหมายของวิชาโบราณคดี ความเกี่ยวพันระหว่างโบราณคดีและศิลปกรรม ประวัติของศิลปะไทยและศิลปะของประเทศใกล้เคียง และการศึกษาออกสถานที่</p> <p>Meaning of archaeology, relationship between archaeology and works of art, art history in Thailand and neighboring countries, fieldtrip</p>	3(3-0-6)
GE370	<p>ท้องถิ่นกับการสร้างสรรค์สินค้าทางวัฒนธรรม (Local and Creative Cultural Products)</p> <p>กระแสท้องถิ่นนิยมในสังคมไทย ความสัมพันธ์ระหว่างท้องถิ่นกับเศรษฐกิจชุมชนและระบบเศรษฐกิจของประเทศ แนวคิดเรื่องสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนที่นำไปสู่การสร้างสินค้าทางวัฒนธรรม กระบวนการสร้างและผลิตสินค้าทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาโดยเก็บข้อมูลในท้องถิ่นบ้านเกิดเพื่อแสวงหาสินค้าจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มา ต่อยอดสร้างสรรค์ให้เป็นสินค้าทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>Localism in Thai society, relationship between local and national economy, concepts relating to geographical indication and local culture leading to cultural products, creation and production processes of cultural products, use of case studies as a tool to collect data in local communities in search of products with geographical indication</p>	3(3-0-6)
GE371	<p>ราชประเพณีและพระราชพิธีในสังคมไทย (Royal Tradition and Ceremony in Thailand)</p> <p>ความหมายและหน้าที่ของราชประเพณีและพระราชพิธีในประเทศไทย พัฒนาการของราชประเพณีและพระราชพิธีในประวัติศาสตร์ไทย ราชประเพณีและพระราชพิธีสำคัญในราชสำนักไทย</p>	3(3-0-6)

Meaning and function of royal tradition and ceremony in Thailand, development of royal tradition and ceremony in Thai history, significant royal traditions and ceremonies in Thai royal court

GE372 **ประเพณีประดิษฐ์** 3(3-0-6)

(Invented Tradition)

ความหมาย ความสำคัญของประเพณีประดิษฐ์ กำเนิดและพัฒนาการของประเพณีประดิษฐ์ ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ประเพณีประดิษฐ์ วิกฤตสังคมกับบทบาทหน้าที่ของประเพณีประดิษฐ์ อิทธิพลของประเพณีประดิษฐ์ที่มีต่อการสร้างวาทกรรมตามความคิดของคนในสังคมปัจจุบัน กรณีศึกษาประเพณีประดิษฐ์ในสังคมไทย และวิเคราะห์ประเพณีประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน

Meaning and importance of invented tradition, origin and development of invented tradition, theories relating to the analysis of invented tradition, social crisis and role of invented tradition, influence of invented tradition on discourse construction in accordance with people's thought in modern Thai society, case studies relating to invented tradition in Thai society, and analysis of invented tradition existing in modern Thai society

GE373 **ประเพณีและเทศกาลในสังคมไทย** 3(3-0-6)

(Tradition and Festivals in Thailand)

ความสำคัญของประเพณีและเทศกาลในสังคมไทย หน้าที่ของประเพณีและเทศกาลต่อวิถีชีวิต คติความเชื่อ ค่านิยมและภูมิปัญญาไทย ประเพณีและเทศกาลประจำปีในสังคมไทย

Importance of traditions and festivals in Thailand, function of traditions and festivals in ways of life, beliefs, values, and Thai wisdom; annual traditions and festivals in Thai society

GE374 **ประวัติศาสตร์ของภาพถ่าย** 3(3-0-6)

(History of Photography)

ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของภาพถ่าย ความสำคัญและคุณค่าของภาพถ่ายในสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับภาพถ่าย ความหมายของภาพถ่ายที่มีคุณค่าทั้งทางจิตใจและทางประวัติศาสตร์ การสร้างสรรค์ศิลปะการถ่ายภาพ การผสมผสานทั้งทางด้านแนวความคิด ทฤษฎี เทคนิคปฏิบัติ และความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถและ

ทักษะที่นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพถ่ายเพื่อจรรโลงใจ
ต่อสังคม

Photography history, importance and value of photography in society, relationship between human and photography, meaning of photography with its sentimental and historical values, creation of photographic art by integrating concepts, theories, techniques, and creativity, photographic ability and skills applied to the creation of photographic art

GE375 ประวัติศาสตร์แอนิเมชัน 3(3-0-6)
(Animation History)

ประวัติศาสตร์และพัฒนาการของแอนิเมชัน มุมมองที่หลากหลายของแอนิเมชัน ตั้งแต่ลำดับเวลา วิธีการ และสื่อกลาง วัฒนธรรม ประเภท จนถึงคนวาดภาพ ทักษะคิดและอิทธิพลของเชื้อชาติ เพศ เทคโนโลยี อัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรม และความขัดแย้งระหว่างศิลปะกับอุตสาหกรรม

History and development of animation, various aspects relating to animation such as time sequence, production process, medium, culture, genres, animation artists, attitudes and nationality influence, gender, technology, cultural identity, and conflict between art and industry

GE376 ความเชื่อในสังคมไทย 3(3-0-6)
(Faith in Thai Society)

ความหมายของความเชื่อ ประเภทของความเชื่อ แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ศึกษาความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อกับสังคมไทยในท้องถิ่นต่าง ๆ การเก็บข้อมูลความเชื่อภาคสนาม วิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อ ปรากฏการณ์ของความเชื่อและการประยุกต์ใช้ความเชื่อเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ ในสังคมไทยร่วมสมัย

Meaning of faith, types of faith, concepts and theories used to study faith, relationship between faith and Thai society, faith data collection and analysis, phenomenon of faith, applying knowledge about faith for different purposes in contemporary Thai society

GE377 โหราศาสตร์และการพยากรณ์ 3(3-0-6)
(Astrology and Forecasting)

แนวคิดเรื่องโหราศาสตร์และการพยากรณ์ของสังคมตะวันออกและตะวันตกเชิงเปรียบเทียบ คติความหมายและระบบภูมิปัญญาในโหราศาสตร์ไทย ประเภทของ

โหราศาสตร์และการพยากรณ์ การใช้ตรรกะทางภาษาและการตีความทางโหราศาสตร์ การประดิษฐ์ประเพณีและการสร้างอัตลักษณ์ของนักพยากรณ์ กรณีศึกษาโหราศาสตร์ และการพยากรณ์ในสังคมไทยปัจจุบัน

Comparative concepts of astrology and forecasting in Eastern and Western societies, ideology, meaning, and wisdom in Thai astrology, classification of astrology and forecasting, use of linguistic logic and interpretation of meaning in astrology, astrologers' invented tradition and identity creation, case studies relating to astrology and forecasting in Thai society

GE378

ศาสนาของโลก

3(3-0-6)

(World Religions)

ความรู้เกี่ยวกับศาสนาสำคัญของโลก ได้แก่ ศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาฮินดู ปรัชญาและวัตรปฏิบัติของศาสนาสำคัญ ปรากฏการณ์สังคมยุคผสมผสานทางศาสนาในปัจจุบัน ศาสนาในท่ามกลางวิกฤตของสังคมโลก การวิเคราะห์การนำศาสนามาใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมไทย

Knowledge relating to world religions including Christianity, Buddhism, Islam, and Hinduism; philosophy and religious practice of world's major religions, current social phenomena in the era of mixed religions, religions amidst world crises, religion as a solution to social problems

GE379

หมากล้อม

3(2-2-5)

(Go)

การพัฒนาแนวคิดและเทคนิคขั้นพื้นฐานสำหรับเล่นในช่วงเปิดเกม กลางเกม และปิดเกม ความหมายของพื้นที่ ลักษณะหมากและทิศทางหมากเป็นตาย การจับ-เม็ต 9 เกม วิธีการเล่นหมากต่อ สูตรมูมและหมากเด็ด ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

Development of Go concepts and tactics used at the opening, middle, and ending stages, meaning of territory, types and direction of captured and alive stones, ending the game, proceeding the game, formula and tricks, history and culture

GE380 **หมากรุกไทยและสากล** 3(2-2-5)

(Thai and International Chess)

ประวัติและความเป็นมาของหมากรุกไทยและหมากรุกสากล ศึกษาตัวหมากรุกไทยและตัวหมากรุกสากล ทักษะและเทคนิคการเล่นหมากรุกสากล การนับศักดิ์และกลการเล่นของหมากรุกไทยและหมากรุกสากล ตลอดจนการฝึกปฏิบัติการเล่นหมากรุกไทยและหมากรุกสากล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่นและเข้าใจกลต่าง ๆ ของกีฬาหมากรุกไทยและหมากรุกสากลได้

History of Thai and International Chess, study of Thai and International Chess pawns, skills and tactics, scoring and strategy, practice of Thai and International Chess games

GE381 **วัฒนธรรมและประเพณีไทย** 3(3-0-6)

(Thai Culture and Traditions)

เงื่อนไข สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติทุกคณะ

วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ในสังคมไทย ค่านิยม วิถีชีวิตของคนไทยด้านต่าง ๆ

Thai culture and traditions, values, beliefs, and a way of life.

7.3.5 กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน (Quality of Life and Sustainable Society)

1). กลุ่มคุณภาพชีวิต

GE401 **ทักษะการรู้สารสนเทศในสังคมดิจิทัล** 3(3-0-6)

(Information Literacy Skills in Digital Society)

ความหมายและความสำคัญของการรู้สารสนเทศ กระบวนการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้รู้สารสนเทศโดยเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการสารสนเทศ การเลือกทรัพยากรสารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศตามความต้องการ การประเมินค่าสารสนเทศ การจัดการเนื้อหาและการใช้สารสนเทศอย่างมีจริยธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

Definition and importance of information literacy, the process of developing an information literate person through analyzing information needs, selecting information resources, accessing information, evaluating information, managing information, and using information ethically and legally

GE402	<p>เปิดโลกกว้างสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (Discovery of Learning Society)</p> <p>ความหมาย ความสำคัญขององค์ความรู้ที่มีต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน พลังแห่งการเรียนรู้ แนวคิดขององค์กร แห่งการเรียนรู้ สังคมและเครือข่ายการเรียนรู้ พลวัตของกระบวนการเรียนรู้ สังคม การเรียนรู้ในเครือข่ายโลกออนไลน์ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างพลังอำนาจและความต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการ เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเป็นระบบ และเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ได้ต่อไป</p> <p>Meaning and importance of knowledge in human resource development, developing and sharing knowledge, power of knowledge, concepts of learning organization, learning society and network, learning dynamics, online learning society, learning resources, strategic development of learning society, systematic life-long learning</p>	3(3-0-6)
GE403	<p>ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy Skill)</p> <p>ความหมายของการรู้เท่าทันสื่อ อิทธิพลของสื่อที่มีต่อผู้บริโภค หลักการและ แนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการรู้เท่าทันสื่อ จำแนกตามประเภทของสื่อ ได้แก่ ภาพ ข่าว โฆษณา รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่ออินเทอร์เน็ต โดยเน้น ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของสื่อ ครอบคลุมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสื่อ เทคโนโลยี สื่อ จิตวิทยาการสร้างสาร และรูปแบบและภาษาในสื่อ ฝึกวิเคราะห์ข่าวสารในสื่อ ประเภทต่าง ๆ และกฎหมายเพื่อการรู้เท่าทันสื่อ</p> <p>Media literacy meaning, influence of media on consumers, principles and concepts relating to media literacy, classification of media, news photography, advertisements, radio programs, television programs, films, and Internet media, focusing on understanding media context including media industry, media technology, media psychology and forms and language in media, practice of news analysis from different types of media, media literacy law</p>	3(3-0-6)
GE404	<p>จิตวิทยาวัยรุ่น (Adolescent Psychology)</p> <p>แนวคิด ทฤษฎีและการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของ</p>	3(3-0-6)

วัยรุ่น ปัญหาและการปรับตัวของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน การพัฒนาชีวิตอย่างมีคุณค่า และมีเป้าหมาย

Concepts, theories, and research on biological, mental, emotional, and social developments of adolescents; factors effecting adolescents' behavior and personality; adolescents' problems and adjustments in the present day; developing life goal and value.

GE405 จิตวิทยาพัฒนาการ 3(3-0-6)

(Developmental Psychology)

ความหมายและความสำคัญของพัฒนาการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคล ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาในแต่ละช่วงวัย

Meaning and importance of development, factors affecting a person's growth and development, theories on the development of human body, emotion, society, and intelligence at different ages

GE406 จิตวิทยากับการบริหารตนเอง 3(3-0-6)

(Psychology and Self-Management)

หลักการและการประยุกต์แนวคิดทางจิตวิทยาเพื่อทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลเกี่ยวกับการรับรู้ การเรียนรู้ แรงจูงใจ ความฉลาดทางอารมณ์ บุคลิกภาพ กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) และการปรับตัวเพื่อการรู้จักตนเอง เข้าใจผู้อื่นและปรับตัวได้ มีคุณธรรม และจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

Principles and application of psychological concepts to understand people's differences and social behaviors relating to recognition, learning, motivation, emotional quotient, personality, growth mindset, and self-adjustment to understand oneself and others, moral and ethics in everyday life

GE407 จิตวิทยาการทำงานเป็นทีม 3(3-0-6)

(Psychology for Teamwork)

ทฤษฎีและแนวคิดทางจิตวิทยาเพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงานเป็นทีม ทั้งในบทบาทของผู้นำในการสร้างทีมงาน มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ความร่วมมือจัดการกับปัญหา การสื่อสารเพื่อเข้าใจผู้อื่น ตลอดจนการบริหารความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

Psychological theories and concepts applied to teamwork as a leader or follower, human relations at work, cooperation in problem solving, effective communication, and conflict management

- GE408 การพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำ 3(3-0-6)**
(Personality Development for Leaders)
ทฤษฎี หลักปฏิบัติ และทักษะในการพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ การเพิ่ม ศักยภาพในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนทั้งด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์ และพฤติกรรมสังคม
Theory, practice, and skill to develop leadership personality, maximizing leadership potential regarding intelligence, personality, emotion, and social behavior
- GE409 แฟชั่น 3(3-0-6)**
(Fashion)
ความรู้เบื้องต้นของการออกแบบแฟชั่น ทั้งของตะวันออกและตะวันตก การ สร้างสรรค์แนวคิด รูปแบบของแฟชั่นออกเป็นงานแสดงแฟชั่น ประโยชน์ของแฟชั่น ต่อสังคม
Introduction to eastern and western fashion design, creative thinking, classification of fashion, fashion show, fashion and society
- GE410 การทำอาหาร 3(2-2-5)**
(Cooking)
ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารทั้งของไทย ตะวันออกและตะวันตก ฝึกปรุงอาหารและทำขนมอย่างง่าย
Introduction to Thai, eastern, and western styles of cooking, cooking practice of both savory and dessert dishes
- GE411 การดูแลสุขภาพและความงาม 3(3-0-6)**
(Health and Beauty Care)
หลักการดูแลร่างกาย การนวด โภชนาการ และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและ ความงาม รวมถึงสมาธิและจิตแจ่มใส ตลอดจนผลิตภัณฑ์เสริมความงาม
Principles of body care, massage, nutrition and exercise for health, beauty, as well as concentration and clear mind, beauty products

GE412	<p>ศาสตร์แห่งความสุข (Science of Happiness)</p> <p>ความหมายของความสุขที่แท้จริง และการทำความเข้าใจผ่านกลไกทางชีววิทยาและกระบวนการทางจิตใจ สาเหตุของทุกข์และพฤติกรรมที่ไม่ดีตนเอง ที่เป็นผลจากการแสวงหาความสุขผิดทาง การสร้างความสุขและพฤติกรรมที่ดีจากการเชื่อมั่นศรัทธาในตนเอง การคิดบวก ความฉลาดทางอารมณ์ กระบวนการปรับสมองให้คิดดี ทำดี ผ่านการตรวจสอบตนเอง การปฏิบัติกิจกรรม และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้พบกับความสุขที่แท้จริงภายในตนเอง และเป็นคนดีของสังคมและประเทศชาติต่อไป</p> <p>The meaning of true happiness. Understanding true happiness through biological mechanism and psychological process. Cause of suffering and self-destructive behaviors. Creating happiness and good behaviors from having self-esteem, positive thinking and Emotional Intelligence (EQ). Brain exercise to activate the awareness to think good and do good. Application of Sufficiency Economy Philosophy in everyday life to find true happiness from within and be a good citizen.</p>	3(3-0-6)
GE413	<p>การคิดเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิพากษ์ (Applied Creative and Critical Thinking)</p> <p>การฝึกฝนการใช้เหตุผลเชิงตรรกะ การแก้ปัญหา การคิดเชิงวิพากษ์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การลดความเอนเอียงทางความคิด เพื่อประยุกต์ใช้กับปัญหาจริงในด้านต่างๆ</p> <p>Practicing Logical reasoning, problem solving, critical and creative thinking, recognizing and mitigating cognitive biases, and applying them to concrete problems across domains.</p>	3(3-0-6)
GE414	<p>ระบบและสังคม (Systems and Society)</p> <p>การศึกษาการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมตามมุมมองของทฤษฎีระบบที่จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์และพลวัตของกลุ่ม และประยุกต์ใช้ความรู้ในการวิเคราะห์และพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคม</p> <p>Examining social interaction through the lens of complex systems theory, which provides a framework for understanding human behavior and group dynamics. Applying their understanding of these systems to analyzing and improving social interactions.</p>	3(3-0-6)

2) กลุ่มสังคมยั่งยืน

GE451 ศาสตร์ของพระราชา 3(3-0-6)

(Knowledge of the King)

พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยสังเขป แนวคิด ความหมาย หลักการทรงงาน ศาสตร์พระราชาในด้านต่างๆ อาทิ ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ฯปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ทั้งในระดับครอบครัวและชุมชน เพื่อการดำเนิน ชีวิตตามแนวทางปรัชญาฯและการพัฒนาที่ยั่งยืน

H.M. King Bhumibol Adulyadej's concise biography. The concept, meaning, working principles and each aspect of the king's philosophy such as economy, society, and environment. The sufficiency economy and its application at the family up to the community level for the sustainable development and living according to the philosophy.

GE452 หอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยของเรา 3(3-0-6)

(TCC and Our UTCC)

ประวัติความเป็นมาของหอการค้าไทย เครือข่ายของหอการค้าไทย บทบาทของหอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยต่อสังคมและประเทศในระดับภูมิภาคและสากล บุคคลสำคัญที่มีคุณูปการต่อหอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

History of Thai Chamber of Commerce (TCC), TCC network, the role of TCC and University of the Thai Chamber of Commerce (UTCC) in society and country at regional and international levels, TCC's and UTCC's prominent figures

GE453 สังคมศึกษาเพื่อสังคมที่ยั่งยืน 3(3-0-6)

(Social Studies for Sustainable Society)

หลักการ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสถานการณ์ เหตุการณ์ ปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยและสังคมโลก ระบบครอบครัว ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองการปกครอง ระบบการศึกษา ระบบสุขภาพ การวิเคราะห์เหตุปัจจัยและผลกระทบ รวมถึงการสังเคราะห์แนวทางแก้ไข ป้องกันปัญหา หรือแนวทางการปรับปรุงเพื่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมที่ยั่งยืน

Principles and basic concepts relating to major events and problems in Thailand and world society, family system, economic system, political

and administrative system, education system, health care system, analysis of factors and impacts as well as synthesis of problem solution and prevention or improvement plan to benefit oneself, others, and sustainable society

GE454 กฎหมายสำหรับชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)
(Law for Everyday Life)

ความหมายและลักษณะของกฎหมาย บ่อเกิดและวิวัฒนาการของกฎหมาย ระบบของกฎหมายที่สำคัญ ที่มาของกฎหมาย ชนิดและประเภทของกฎหมาย การจัดทำกฎหมายและกระบวนการนิติบัญญัติ การบังคับใช้กฎหมายการตีความ การอุดช่องว่าง การยกเลิกกฎหมายและกฎหมายที่สำคัญในชีวิตประจำวัน บุคคล นิติบุคคล นิติกรรม บุคคลสิทธิทรัพย์สินสิทธิ และกฎหมายอาญา

Definition of law, source of law and evolution of law; legal system , origin of law including legislation process, enforcement of law, interpretation, legal loopholes; law relating to everyday life such as person, legal act, right over individual and right over property, and criminal law

GE455 ททรัพย์สินทางปัญญา 3(3-0-6)
(Intellectual Property)

กฎหมายคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า การคุ้มครองผลงานที่เกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา การอนุญาตให้ใช้สิทธิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การเอาผิดกับผู้ละเมิด รวมถึงคดีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

Intellectual property law, copyright, trademark; protection, licensing, registration and infringement of intellectual property including related case studies

GE456 การท่องเที่ยวในเชิงภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม 3(3-0-6)
(Geography and Cultural Tourism)

ลักษณะ และความสำคัญของภูมิศาสตร์ ที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม การวางแผนกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว

Characteristics and importance of geography influencing culture and creative tourism, geographical and cultural identity, tourism activity planning in accordance with geography and culture, applying knowledge to professions in tourism industry

GE457 **ภูมิ-ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวไทย** 3(3-0-6)
(Geography and History for Thai Tourism)

ลักษณะทางกายภาพและประวัติศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมถึงสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปกรรม ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อการท่องเที่ยวไทย

Physical and historical characteristics of Thailand's tourist attractions including society, culture, tradition, works of art, problems, and impacts on Thai tourism industry

GE458 **มโนทัศน์เรื่องความตาย** 3(3-0-6)
(Concept of Death)

ปรัชญาเกี่ยวกับความตายในศาสนา แนวความคิดเกี่ยวกับความตายของนักปรัชญาสำคัญของโลก วิเคราะห์โลกทัศน์เกี่ยวกับความตายจากกวี ภาษิต เรื่องเล่าวรรณคดี เพื่อให้เข้าใจถึงระบบความคิดเกี่ยวกับความตายของคนไทย ภาวะคนใกล้ตาย การเตรียมตัวตายอย่างมีสติ แนวคิดเรื่องชีวิตหลังความตาย

Death philosophy in religions, concepts of death by prominent world philosophers, analysis of death concept from discourse, sayings, and literature leading to the understanding of Thai concepts of death, dying state, mindful preparation for death, concepts relating to life after death

GE459 **พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาชีวิต** 3(3-0-6)
(Buddhist Principles and Life Solutions)

หลักธรรมทางพุทธศาสนาเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ทั้งในชีวิตส่วนตัว การทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม โดยใช้กรณีศึกษาเหตุการณ์ในชีวิตจริงที่เผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ

Buddhist practice as a solution to everyday life problems including personal life, work, and living with others in society, authentic case studies relating to life problems and solutions

GE460	<p>นิเวศสำนึก</p> <p>(Ecological Consciousness)</p> <p>มโนทัศน์เรื่องนิเวศสำนึกของคนไทย ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติจากบทอ่านต่าง ๆ กำเนิดและพัฒนาการของแนวคิดเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในสังคม แนวทางการสร้างนิเวศสำนึก การสร้างสรรค์สื่อเพื่อรณรงค์ เรื่องนิเวศสำนึก อาทิ การสร้างภาพยนตร์สั้น การผลิตโปสเตอร์เพื่อประชาสัมพันธ์ การดำเนินโครงการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การแสดงละครเวที</p> <p>Concepts of ecological consciousness among Thai people, relationship between humans and nature, origins of natural resources and environmental conservation in modern society, building ecological consciousness; ecological consciousness campaigns, short films, posters, and stage dramas</p>	3(3-0-6)
GE461	<p>สิ่งแวดล้อมในอาเซียน</p> <p>(ASEAN Environment)</p> <p>ปรากฏการณ์ ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากระบบวัฒนธรรม ระบบการเมือง ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม โครงสร้างทางภูมิศาสตร์และการเคลื่อนย้ายของกลุ่มชาติพันธุ์ นโยบายและข้อตกลงความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน โครงสร้างองค์กรและกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมของอาเซียน และแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมในอาเซียนอย่างยั่งยืน</p> <p>ASEAN environmental phenomena and issues as a result of culture, politics, capitalist economy, geographical structures, and ethnic migration, policies and agreements relating to ASEAN environment, ASEAN's environmental organizational structures and cooperation mechanisms, sustainable environmental management</p>	3(3-0-6)
GE462	<p>วัฒนธรรมต้านทุจริต</p> <p>(Anti-Corruption Culture)</p> <p>การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีพฤติกรรมโดยรวมที่ดีงามใฝ่ดี ยึดมั่นในจริยธรรม สาเหตุ รูปแบบ สถานการณ์ ลักษณะของการเกิดทุจริต และปลูกจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมในการต้านทุจริตโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ด้านการป้องกันการทุจริต</p> <p>Cultivate a responsibility for themselves and the society, display decent, righteous and moral oriented behaviors. Causes, patterns, situations, and characteristics of the corruptions. Cultivate the</p>	3(3-0-6)

consciousness of the students to take part in the anti-corruption, through case studies to promote understanding, skills and attitude of anti-corruption.

GE463 **การรู้เท่าทันการคอร์รัปชัน** 3(3-0-6)
(Understanding Corruption)

แรงจูงใจ ความหมาย เทคนิค วิธีการของการคอร์รัปชัน ปัญหา ผลกระทบของการคอร์รัปชันที่มีต่อสังคม โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ตระหนักถึงอันตรายของการคอร์รัปชันที่มีผลต่อการสร้างสังคมที่ยั่งยืน

Motivation, meaning, techniques used for corruption cases. Problems and impacts that corruptions have to the society. Using real case studies. To create awareness for danger that corruptions have to the sustainability's of the society.

GE464 **กิจกรรมเพื่อสังคมที่สร้างสรรค์** 3(3-0-6)
(Creative Corporate Social Responsibilities)

ความหมายของกิจกรรมเพื่อสังคม แนวคิด หลักการ ขบวนการขั้นตอนในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมที่สร้างสรรค์

Meaning of corporate social responsibilities, concepts, principles and processes used in creating creative corporate social responsibilities projects.

GE465 **การบริการชุมชน** 3(3-0-6)
(Community Service)

การเรียนรู้ด้วยการทำ การสำรวจและการมีส่วนร่วมในวิธีที่จะคืนให้กับชุมชนในขณะที่การพัฒนาตัวเองและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับการทำงานเป็นทีม ผ่านการบริการแก่ผู้อื่นประสบการณ์ใหม่ที่จะได้รับจากการเข้าใกล้ปัญหาด้วยวิธีการแก้ไข ในขณะที่สร้างความเชื่อมั่นมิตรภาพและมิตรภาพที่ยั่งยืน

Learning by doing. Explore and participate in ways to give back to the community while self development and interpersonal relationships with teamwork. Through service to others, a new experience to be gained from approaching a problem with a solution while building trust, comradery, and long-lasting friendships.

GE466 การท่องเที่ยวและการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยไมตรีจิต 3(3-0-6)
(Tourism and Hospitality)

เงื่อนไข นักศึกษาทุกคณะ ยกเว้นคณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ

ความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยและต่างประเทศ รูปแบบการท่องเที่ยวสมัยใหม่ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การต้อนรับนักท่องเที่ยว และการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

Meaning, significance and components of tourism. Important tourism resources in Thailand and abroad. Types of tourism. Tourists' behavior. Cross-cultural communication. Hospitality and services.

8. การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา (Learning Outcome)

8. Development of Learning Outcomes

การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา (Learning Outcome) หมวดศึกษาทั่วไป มีดังนี้

Development of student's learning outcomes in general education courses are as follows:

1. คุณธรรม จริยธรรม

1. Ethics and Morals

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

1.1 Learning Outcomes Related to Ethics and Morals

- 1) มีวินัย ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 1) Maintaining self-discipline, punctuality and responsibility towards self and society.
- 2) มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
- 2) Maintaining honesty.
- 3) เคารพกฎระเบียบ และข้อบังคับของส่วนรวม
- 3) Respecting and complying with regulations of institutions and society.
- 4) มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม
- 4) Possessing public consciousness.
- 5) มีความเสียสละและมีความอดทน
- 5) Willing to sacrifice and having perseverance.

1.2 วิธีการสอน

1.2 Teaching Strategies

- 1) สอนโดยเป็นต้นแบบที่ดี เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา
- 1) Teaching and being a good role model for students.

- 2) มอบหมายงานให้นักศึกษาทำงานทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม โดยกำหนดเวลาส่งงานชัดเจน
- 2) Assigning students to work individually and in groups with clear deadline.
- 3) บรรยาย/ ฝึกปฏิบัติ/ กรณีศึกษา/ กิจกรรม (activity base)
- 3) Lecture/practice/using case study and activities

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3 Assessment Strategies

- 1) การเช็คชื่อเข้าห้องเรียนระบบ student attendance
- 1) Using Student Attendance system to check class attendance
- 2) การส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด
- 2) Submitting class assignments on time.
- 3) การส่งงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน
- 3) Submitting all assignments.
- 4) มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลได้อย่างถูกต้อง
- 4) Citing references correctly.

2. ความรู้

2. Knowledge

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

2.1 Learning Outcomes Related to Knowledge

- 1) ความรู้พื้นฐานด้านธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการบัญชี
- 1) Possessing basic knowledge in business, economics and accountancy.
- 2) ความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษธุรกิจ และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) Possessing knowledge and skills in communicating using the Thai language and business English effectively.
- 3) ความรู้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่
- 3) Possessing knowledge relating to mathematics, science and technology.
- 4) ความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม
- 4) Possessing knowledge and appreciation of arts and cultures.
- 5) ความรู้ ความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น
- 5) Possessing knowledge and understanding of self and others.

2.2 วิธีการสอน

บรรยาย อภิปราย กรณีศึกษา บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและศึกษาผ่านระบบ e-learning

2.2 Teaching Strategies

Teaching based on lecture, discussion, case studies, role-plays, simulation, use of software programs and self-study via e-learning.

2.3 วิธีการประเมินผล

2.3 Assessment Strategies

- 1) การนำเสนองานที่ได้รับมอบหมาย
- 1) Presenting assignments.
- 2) ทดสอบย่อยในห้องเรียน
- 2) Taking in-class quizzes.
- 3) สอบกลางภาคและปลายภาค
- 3) Taking mid-term and final examinations.
- 4) ศึกษาและทดสอบย่อยผ่านระบบ e-learning
- 4) Studying and taking quizzes on e-learning.

3. ทักษะทางปัญญา

3. Cognitive Skills

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

3.1 Learning Outcomes Related to Cognitive Skills

- 1) มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ
- 1) Being able to think systematically.
- 2) มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์
- 2) Possessing creativity.
- 3) มีความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3) Being able to solve problems in various situations.
- 4) มีความสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 4) Being able to apply knowledge to be used in daily life.

3.2 วิธีการสอน

กรณีศึกษา โครงการ การแก้ปัญหา การจำลองสถานการณ์ อภิปรายกลุ่ม ระดมสมอง

3.2 Teaching Strategies

Teaching based on case studies, projects, problems, simulation, discussion and brainstorming.

3.3 วิธีการประเมินผล

สอบย่อย สอบกลางภาค และสอบไล่ปลายภาค โดยเน้นข้อสอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ การนำไปใช้ การแสดงเหตุผล ประเมินผลงานของนักศึกษา

3.3 Assessment Strategies

Evaluating students using quizzes, mid-term and final examinations with an emphasis on analysis, application, and reasoning.

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4. Interpersonal Skills and Responsibility

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

4.1 Learning Outcomes Related to Interpersonal Skills and Responsibility

- 1) พัฒนาทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
- 1) Developing interpersonal skills between learner and learner, learner and teacher as well as being able to work well with others.
- 2) มีการพัฒนาภาวะผู้นำ
- 2) Developing leadership skills.
- 3) เคารพสิทธิ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 3) Respecting the others' right and opinions.
- 4) สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย
- 4) Being able to adjust to various situations and cultures.
- 5) มีบุคลิกภาพที่ดีทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งมีความสามารถในการเข้าสังคม
- 5) Possessing good personality both inside and outside and being able to socialize.

4.2 วิธีการสอน

4.2 Teaching Strategies

- 1) มอบหมายงานทั้งงานเดี่ยว และงานกลุ่ม และการนำเสนอผลงาน
- 1) Assigning individual work, group work and presentations.
- 2) การทำกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- 2) Arranging activities both inside and outside the university.
- 3) สถานการณ์จำลอง
- 3) Simulations

4.3 วิธีการประเมินผล

4.3 Assessment Strategies

- 1) ทำแบบทดสอบ on-line ในระบบ e-learning
- 1) Taking on-line tests in e-learning system.
- 2) การส่งงานผ่านระบบ web board
- 2) Submitting assignments via web board.
- 3) ประเมินการนำเสนอผลงาน
- 3) Evaluating presentations.

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

5.1 Learning Outcomes related to Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills

- 1) ทักษะการคิดคำนวณเชิงตัวเลข
- 1) Being able to use mathematical skills.
- 2) ทักษะในการสื่อสาร ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยการทำงานกลุ่ม
- 2) Communicating using speaking, listening, reading and writing skills through working in groups.
- 3) ทักษะการสืบค้นข้อมูลจาก internet
- 3) Being able to search for information on the Internet.
- 4) ทักษะการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณ นำเสนอ วิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล
- 4) Possessing skills in using applications or software programs to calculate, present, analyze and interpret data.
- 5) ทักษะการเรียนรู้ด้วยระบบ e-learning
- 5) Possessing study skills using e-learning system.
- 6) ทักษะในการนำเสนอข้อมูล โดยใช้รูปแบบ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- 6) Being able to present information using appropriate forms, tools and technologies.

5.2) วิธีการสอน

5.2 Teaching Strategies

- 1) มอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกฝนด้วยตนเองจากโปรแกรมสำเร็จรูป
- 1) Assigning work that students can practice by themselves from applications or software programs.
- 2) มอบหมายคว้าข้อมูลจาก website และสื่อการสอน e-learning โดยเน้นข้อมูลเชิงตัวเลขและสถิติอ้างอิง

- 2) Assigning students to search for information on websites and e-learning, emphasizing numerical and statistical data.
- 3) ฝึกทักษะทางการสื่อสาร
- 3) Practicing communication skills.

5.3 วิธีประเมินผล

5.3 Assessment Strategies

- 1) ทำรายงาน และนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ
- 1) Writing reports and presenting using various technologies.
- 2) ทำแบบฝึกทักษะแบบ on-line
- 2) Doing exercises on-line.

ความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้ของหลักสูตร และผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

Relationship of learning outcomes to the curriculum and results of learners according to higher education standards

ด้าน Field	ผลการเรียนรู้ Outcomes of Education	ผลลัพธ์ผู้เรียน ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา learners according to higher education standards		
		ผู้มีความรู้ ความสามารถ รอบด้าน (Learner Person)	ผู้ร่วม สร้างสรรค์ นวัตกรรม (Co-Creator)	พลเมืองที่ เข้มแข็ง (Active Citizen)
คุณธรรม จริยธรรม Ethics	(1) มีวินัย ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม Punctuality, responsibility for oneself and society			√
	(2) มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ Honesty in doing your duty			√
	(3) เคารพกฎระเบียบ และข้อบังคับของส่วนรวม Respect for public rules and regulations.			√
	(4) มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม Have a good awareness of society			√
	(5) มีความเสียสละและมีความอดทน Making sacrifice and being patient			√
ความรู้ Knowledge	(1) ความรู้พื้นฐานด้านธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการบัญชี Basic knowledge in business, economics and accounting	√	√	
	(2) ความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ธุรกิจ และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	√	√	

	Thai language knowledge and skills and business English and can communicate effectively			
	(3) ความรู้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ Knowledge of mathematics Modern science and technology	√	√	
	(4) ความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม Knowledge and awareness of the value of arts and culture			√
	(5) ความรู้ความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น Knowledge and understanding of oneself and others			√
ทักษะทางปัญญา Intellectual skills	(1) มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ Have the ability to think systematically		√	
	(2) มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ Have creative ability		√	
	(3) มีความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ Have the ability to solve problems in various situations		√	
	(4) มีความสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน Have the ability to apply knowledge in everyday life		√	
ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ Interpersonal skills and responsibilities	(1) พัฒนากิจกรรมในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี Develop skills in building relationships between learners and learners, learners and teachers as well as being able to work well with others	√		
	(2) มีการพัฒนาภาวะผู้นำ Leadership development	√		
	(3) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น Respect the rights and listen to the opinions of others	√		
	(4) สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย Able to adapt to various situations and cultures			√
	(5) มีบุคลิกภาพที่ดีทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งมีความสามารถในการเข้าสังคม Have good personality both inside and outside including being able to socialize	√		

ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ Numerical analysis skills communication and information technology use	(1) ทักษะการคิดคำนวณเชิงตัวเลข Numerical calculation skills		√	
	(2) ทักษะในการสื่อสาร ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยการทำงานกลุ่ม Communication skills include speaking, listening, reading and writing by working in groups	√		
	(3) ทักษะการสืบค้นข้อมูลจาก internet Data searching skills from the internet		√	
	(4) ทักษะการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณ นำเสนอวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล Skills in using software packages to calculate, present, analyze and interpret data		√	
	(5) ทักษะการเรียนรู้ด้วยระบบ e-learning Learning skills with e-learning systems		√	
	(6) ทักษะในการนำเสนอข้อมูล โดยใช้รูปแบบ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม Data presentation skills using appropriate forms and technologies		√	

9. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Learning Outcome)

9. Curriculum Mapping of Learning Outcomes from Curriculum to Courses

1.คุณธรรม จริยธรรม

1. Ethics and Morals

- 1) มีวินัย ตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 1) Maintaining self-discipline, punctuality and responsibility towards self and society.
- 2) มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
- 2) Maintaining honesty.
- 3) เคารพกฎระเบียบ และข้อบังคับของส่วนรวม
- 3) Respecting and complying with regulations of institutions and society.
- 4) มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม
- 4) Possessing public consciousness.
- 5) มีความเสียสละและมีความอดทน
- 5) Willing to sacrifice and having perseverance.

2. ความรู้

2. Knowledge

- 1) ความรู้พื้นฐานด้านธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการบัญชี
- 1) Possessing basic knowledge in business, economics and accountancy.
- 2) ความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษธุรกิจ และสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) Possessing knowledge and skills in communicating using the Thai language and business English effectively.
- 3) ความรู้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่
- 3) Possessing knowledge relating to mathematics, science and technology.
- 4) ความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม
- 4) Possessing knowledge and appreciation of arts and cultures.
- 5) ความรู้ความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น
- 5) Possessing knowledge and understanding of self and others.

3. ทักษะทางปัญญา

3. Cognitive Skills

- 1) มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ
- 1) Being able to think systematically.
- 2) มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์
- 2) Possessing creativity.
- 3) มีความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3) Being able to solve problems in various situations.
- 4) มีความสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 4) Being able to apply knowledge to be used in daily life.

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4. Interpersonal Skills and Responsibility

- 1) พัฒนาทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
- 1) Developing interpersonal skills between learner and learner, learner and teacher as well as being able to work well with others.
- 2) มีการพัฒนาภาวะผู้นำ
- 2) Developing leadership skills.
- 3) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 3) Respecting the others' right and opinions.
- 4) สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย

- 4) Being able to adjust to various situations and cultures.
- 5) มีบุคลิกภาพที่ดีทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งมีความสามารถในการเข้าสังคม
- 5) Possessing good personality both inside and outside and being able to socialize.

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills

- 1) ทักษะการคิดคำนวณเชิงตัวเลข
- 1) Being able to use mathematical skills.
- 2) ทักษะในการสื่อสาร ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยการทำงานกลุ่ม
- 2) Communicating using speaking, listening, reading and writing skills through working in groups.
- 3) ทักษะการสืบค้นข้อมูลจาก internet
- 3) Being able to search for information on the Internet.
- 4) ทักษะการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณ นำเสนอ วิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล
- 4) Possessing skills in using applications or software programs to calculate, present, analyze and interpret data.
- 5) ทักษะการเรียนรู้ด้วยระบบ e-learning
- 5) Possessing study skills using e-learning system.
- 6) ทักษะในการนำเสนอข้อมูล โดยใช้รูปแบบ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- 6) Being able to present information using appropriate forms, tools and technologies.

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

● ความรับผิดชอบหลัก (Primary Responsibility) ○ ความรับผิดชอบรอง (Secondary Responsibility)

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป - บัณฑิต																										
กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร																										
GE001	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (Thai for Careers)	●	●	●				●					●	●	●	●	○	○				●	○		○	○
GE002	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 (English for Communication 1)	●	●	○	○		○	●				○	○	●	●		○					●	○		○	
GE003	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (English for Communication 2)	●	●	○	○		○	●				○	○	●	●			○				●	○		○	
GE004	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 1 (English for Communication in Careers 1)	●	●	○	○		○	●				○	○	●	●			○				●	○		○	
GE005	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ 2 (English for Communication in Careers 2)	●	●	○	○		○	●				○	○	●	●			○				●	○		○	
GE067	ทักษะการนำเสนอและการพูดในที่สาธารณะ (Presentation and Public Speaking Skills)	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ																										
GE101	การประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-Driven Entrepreneurship)	•	○	○			○	•	○			•	•		○						○	•				○
GE120	จากศูนย์สู่การเป็นฮีโร่ (From Zero to Hero)	•	○	○			○	•	○			•	•		○						○	•				○
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี																										
GE201	การคิดเชิงนวัตกรรมทางดิจิทัลและการโค้ด (Digital Innovative Thinking and Coding)	○		•	○				•		○	○	•		○	○								○		
GE210	พื้นฐานการเขียนโปรแกรม (Foundation of Programming)	○	•						•			•		○	○	○		○			○		•			
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป - เลือก																										
กลุ่มวิชาภาษาและทักษะการสื่อสาร																										
กลุ่มภาษา																										
GE006	ภาษามาเลย์เพื่อการสื่อสาร (Malay for Communication)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○			•	○			○	
GE007	ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร (Vietnamese for Communication)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○			•	○			○	

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE008	ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร (Burmese for Communication)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	
GE008	ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร (Burmese for Communication)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	
GE009	ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 1 (Chinese for Conversation and Communication 1)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	
GE010	ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 2 (Chinese for Conversation and Communication 2)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	
GE011	ภาษาจีนสำหรับการสนทนาและการสื่อสาร 3 (Chinese for Conversation and Communication 3)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	
GE012	พัฒนาการฟังและการพูดภาษาจีน (Chinese Listening and Speaking Enhancement)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	
GE013	การอ่านและรายงานภาษาจีน (Chinese Reading and Report)	•	•	○	○		○	•				○	○		•	•		○				•	○		○	

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE014	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 1 (Korean for Communication I)	●	●	●	●	●		●		●	○	●	●	●	●	●	○	●	●	○		●	●		●	●
GE015	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร 2 (Korean for Communication II)	●	●	●	●	●		●		●	○	●	●	●	●	●	○	●	●	○		●	●		●	●
	กลุ่มทักษะการสื่อสาร																									
GE051	มิติแห่งศัพท์ (Aspects of Vocabulary)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE052	การเขียนโครงการทางวิชาการและวิจัย (Research and Academic Project Writing)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE053	การอ่านและการเขียนทางธุรกิจ (Business Reading and Writing)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE054	การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต (Reading for Life Development)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE055	ทักษะการพูดและการนำเสนอ (Speaking and Presentation Skills)	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●
GE056	การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication)	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	●	○	○	○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE057	นักข่าวพลเมือง (Citizen Report)	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	○	●	●	○	○	●
GE058	การเล่าเรื่องข้ามสื่อ (Transmedia Storytelling)	●	○					●			○	○	●	○				○	○			●				
GE059	การอ่านภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai Reading)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE060	การเขียนภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai Writing)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE061	การอ่านและการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ (Academic Thai Reading and Writing)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE062	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Thai for Communication)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE063	การฟังและการพูดภาษาไทย (Thai Listening and Speaking)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE064	การออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE065	ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอผลงาน (Presentation in English)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE066	การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Academic)	●	○					●				○				●			○	○		●	○			○
GE068	การเขียนและการนำเสนอเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Writing and Presenting)	○	●		○			●	●			○	○			○		○				●	○			○
GE069	การเขียนการเล่าเรื่องและการปฏิบัติอย่าง สร้างสรรค์ (Creative Writing, Storytelling, and Performing)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE070	การตีความ การสื่อสารและการออกแบบ (Interpretation, Communication , and Design)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	○
กลุ่มวิชาธุรกิจและการประกอบการ																										
GE102	จริยธรรมธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม (Business Ethics and Social Responsibility)	○	○		●		●	○		○	○	○		○	○		○	○			●			○	○	
GE103	การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking)	●	○	○			○	●	○			●	●	○			●	○	○		○	●			○	

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE104	ธุรกิจออนไลน์ (Online Business)	○	○	●			○	○	●			○		●	○			●	○	○		○	○			●
GE105	กฎหมายเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการ (Law for Entrepreneurs)	●	○				●	●			○	○		○	●	●		○				●	●		○	●
GE106	กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce Law)	●		●			●				○			●	●	●		●				○	●		●	●
GE107	การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (Trading and Investment)	●		○			●					●	○		○	○					●					
GE108	การบริหารความมั่งคั่ง (Wealth Management)	●		○			●					●	○		○	○					●					
GE109	ธุรกิจอาหารเพื่อสุขภาพและความงาม (Food Business for Wellness and Beauty)	●			○				●			●	○		○	○							○			○
GE110	สัมมาทิฎฐิเพื่อการประกอบการ (Right View Entrepreneurship)	●			○	○					●			○	●		○	●	●			○				
GE111	โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยผู้ประกอบการ 1 (Entrepreneurial Driven Innovation Project 1)	○	○	○	●	●	●	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE112	โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนตัวผู้ประกอบการ 2 (Entrepreneurial Driven Innovation Project 2)	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○
GE113	โครงการนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนตัวผู้ประกอบการ 3 (Entrepreneurial Driven Innovation Project 3)	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○
GE114	โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 1 (IDE Project 1)	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○
GE115	โครงการประกอบการที่ขับเคลื่อนโดยนวัตกรรม 2 (IDE Project 1)	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○
GE116	การบัญชีสำหรับผู้ประกอบการ (Accounting for Entrepreneur)	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○
GE117	เศรษฐกิจของประเทศในเอเชีย (Economies of Asian Countries)	●			○		●						●			○	●		○	○	●					○
GE118	วิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)	○	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE119	เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค (Consumer Economics)	•			○	•	•				○	•		○	•	○					•		•			
GE121	พื้นฐานการบริหารจัดการตนเอง (Fundamentals of Self-management)	•	•		○		•			○		○			•	○		○			○	○	○		○	○
GE122	การนำเสนอธุรกิจเพื่อระดมทุน (Intensive Pitching Workshop)	•		○	○		○	•				○		•			•	○				•				○
GE123	พื้นฐานการเงิน (Basics of Finance)	•		○			•					•	○		○	○					•					
GE124	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น (Introduction to E-Commerce)	•	○	•	•	○	•	•	•	•	•	•	•	•		•	•	•	•		•	•	•	•		
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี																										
GE202	นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Modern Innovation Technology)	○		•						•					•	○							○			○
GE203	การคิดเชิงวิเคราะห์สำหรับธุรกิจ (Analytical Thinking for Business)	•					•					•		○	○	○					•			○		○
GE204	เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming)	•			○	○			•				○		•	○							○			

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills							
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6		
GE205	ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางเพื่อสุขภาพและความงาม (Cosmetic Products for Health and Beauty)	•	○		○				•					○	•	○									○			○
GE206	ภูมิปัญญาสมุนไพรไทย (Thai Herbs Wisdom)	•			○	○			•					○	•	○									○			○
GE207	เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)	○		•					•		○		•	○	○	○									○			
GE208	เกมดิจิทัล (Digital Games)	○		•					•		○		•	○		○				○					○			
GE209	ธุรกิจขยะรีไซเคิล (Recycling Business)		•								○			•						•					•			
GE211	การนับจำนวนและความน่าจะเป็นเบื้องต้น (Counting and Elementary Probability)	•					•					•		○	○	○							•			○		○
GE212	พื้นฐานสถิติ (Basics of Statistics)	•					•		•			•		•	○	○							•			○		○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE213	พื้นฐานคอมพิวเตอร์ (Basic of Computers)	○		●					●		○		●	○	○	○							○			
GE214	ตรรกะทางคณิตศาสตร์ (Foundations of Mathematical Logic)	○							●			●			○	○					●			○		
GE215	พื้นฐานคณิตศาสตร์เชิงคอมพิวเตอร์ (Mathematical Foundations of Computing)	○							●			●			○	○					●			○		
GE216	พีชคณิตเชิงเส้น (Linear Algebra)	○							●			●			○	○					●			○		
กลุ่มวิชาสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรม																										
	กลุ่มสุนทรียศาสตร์																									
GE301	ปรัชญาความรัก (Philosophy of Love)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE302	ปรัชญาศิลปะ (Philosophy of Arts)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE303	รูปรสกลิ่นสีเสียง (Shape, Taste, Smell, Color, Sound)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills					
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6
GE304	เรื่องเล่าในโลกสมัยใหม่ (Narrative in the Modern World)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE305	การตีความละครและภาพยนตร์ (Interpretation of Drama and Film)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE306	นิทานของโลก (Tales of the World)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE307	พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้า มหาจักรีสิรินธร รัฐสีมา คุณากรปิยชาติ สยามบรม ราชกุมารี (HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn's Writing)	●	●	○	○		○	●				○	○		●	●		○				●	○		○	
GE308	วรรณกรรมสร้างสรรคียอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (Southeast Asian Writers Award)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○		○	○
GE309	การอ่านร้อยกรองไทย (Thai Poetry Recitation)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○		○	○
GE310	นาฏศิลป์ไทย (Thai Classical Dance)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○		○	○
GE311	แดนซ์ (Dance)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○		○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
GE312	การช้บร้อง (Signing)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE313	ดนตรีวิจัักษณ์ (Music Appreciation)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE314	การจัดดอกไม้ (Flower Decoration)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE315	พัสดุภรณ์ (Costume and Garment)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE316	การออกแบบเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า (Costume and Make-Up Design)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE317	ศิลปะวิจัักษณ์ (Art Appreciation)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE318	การละเล่นและเพลงพื้นบ้านไทย (Thai Folk Games and Songs)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
	กลุ่มวัฒนธรรม																										
GE351	วัฒนธรรมประชนันิยม (Popular Culture)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
GE352	สื่อบันเทิงอาเซียน (ASEAN Entertainment Media)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE353	ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Cultures)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE354	อิทธิพลวัฒนธรรมต่างชาติในศิลปะไทย (Foreign Culture Influence on Thai Arts)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE355	ประวัติศาสตร์สังคมไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการ ปกครอง (History of Thailand's Society after Revolution)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE356	อุดมการณ์สร้างชาติของจีน (China's National Ideology)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE357	เหตุการณ์ปัจจุบันของโลก (Current World Events)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE358	ภาวะหลายภาษา (Multilingualism)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE359	การจัดการพิพิธภัณฑ์ (Museum Management)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
GE360	ปรัชญาตะวันตก (Western Philosophy)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE361	ปรัชญาตะวันออก (Eastern Philosophy)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE362	วัฒนธรรมชา (Tea Culture)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE363	วัฒนธรรมข้าว (Rice Culture)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE364	วัฒนธรรมน้ำ (Water Culture)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE365	ศาลเจ้าและการไหว้เจ้าของชาวจีนในประเทศไทย (Chinese Shrine and Oblation in Thailand)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE366	ความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทย (Ethnic Diversity in Thai Society)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE367	ความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย (Gender Diversity in Thai Society)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE368	คติชนสร้างสรรค์ (Creative Folklore)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
GE369	โบราณคดีของไทยและประเทศใกล้เคียง (Archeology in Thailand and Neighboring)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE370	ท้องถิ่นกับการสร้างสรรค์สินค้าทางวัฒนธรรม (Local and Creative Cultural Products)	●	●		○		●			○		●		○	○	○		○			○	○	○			○	○
GE371	ราชประเพณีและพระราชพิธีในสังคมไทย (Royal Trading and Ceremony in Thailand)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○
GE372	ประเพณีประดิษฐ์ (Invented Tradition)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○
GE373	ประเพณีและเทศกาลในสังคมไทย (Tradition and Festival in Thailand)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○
GE374	ประวัติศาสตร์ของภาพถ่าย (History of Photography)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○
GE375	ประวัติศาสตร์แอนิเมชัน (Animation History)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○
GE376	ความเชื่อในสังคมไทย (Faiths in Thai Society)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○
GE377	โหราศาสตร์และการพยากรณ์ (Astrology and Forecasting)	●	●		○		●			○		○			●	○		○			○	○	○			○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
GE378	ศาสนาของโลก (World Religions)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE379	หมากล้อม (Go)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE380	หมากลุกไทยและสากล (Thai and International Chess)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE381	วัฒนธรรมและประเพณีไทย (Thai Culture and Traditions)	●	○					○		●		○	●		○	●			○	○		●	○				○
กลุ่มวิชาคุณภาพชีวิตและสังคมยั่งยืน																											
กลุ่มคุณภาพชีวิต																											
GE401	ทักษะการรู้สารสนเทศในสังคมดิจิทัล (Information Literacy Skills in Digital Society)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE402	เปิดโลกกว้างสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (Discovery of Learning Society)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE403	ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy Skills)	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	○
GE404	จิตวิทยาวัยรุ่น	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
	(Adolescent Psychology)																										
GE405	จิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychology)	●	●		○	●				○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE406	จิตวิทยากับการบริหารตนเอง (Psychology for Self-Management)	●	●		○	●				○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE407	จิตวิทยากับการทำงานเป็นทีม (Psychology for Teamwork)	●	●		○	●				○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE408	การพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำ (Personality Development for Leaders)	●	●		○	●				○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE409	แฟชั่น (Fashion)	●	●		○	●				○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE410	การทำอาหาร (Cooking)	●	●		○	●				○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE411	การดูแลสุขภาพและความงาม (Health and Beauty Care)	●	○		○				●				○		●	○							○				○
GE412	ศาสตร์แห่งความสุข (Science of Happiness)			○	●					●					●				●			●					

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills							
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6		
	กลุ่มสังคมยั่งยืน																											
GE451	ศาสตร์ของพระราชา (Knowledge of the King)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○
GE452	หอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยของเรา (TCC and Our UTCC)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○
GE453	สังคมศึกษาเพื่อสังคมที่ยั่งยืน (Social Studies for Sustainable Society)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○
GE454	กฎหมายสำหรับชีวิตประจำวัน (Law for Everyday Life)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○
GE455	ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property)	●		●				○	●			●		●	○	●		●					○	●		●	●	
GE456	การท่องเที่ยวเชิงภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม (Geography and Cultural Tourism)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○
GE457	ภูมิ-ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวไทย (Geography and History for Thai Tourism)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○
GE458	มโนทัศน์เรื่องความตาย (Concept of Death)	●	●		○		●			○		○			●	○			○			○	○	○			○	○

รหัสวิชา Course Code	รายวิชา Course Name	คุณธรรม จริยธรรม Ethics and Morals					ความรู้ Knowledge					ทักษะทางปัญญา Cognitive Skills				ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ Interpersonal Skills and Responsibility					ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills						
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	
GE459	พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาชีวิต (Buddhist Principles and Life Solutions)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE460	นิเวศสำนึก (Ecological Consciousness)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE461	สิ่งแวดล้อมในอาเซียน (ASEAN Environment)	●	●		○		●			○		○			●	○			○		○	○	○			○	○
GE462	วัฒนธรรมต้านทุจริต (Anti-Corruption Culture)	●	●	●	●	○		○			○	○			○	○	○	○		○		●	○			○	○
GE463	การรู้เท่าทันการคอร์รัปชัน (Understanding Corruption)	○	●	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○
GE464	กิจกรรมเพื่อสังคมที่สร้างสรรค์ (Creative Corporate Social Responsibilities)	○	○	○	●	●	●	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●
GE465	การบริการชุมชน (Community Service)	○		○	●	○	○	○			●				○	○		●	○	○		○	○				
GE466	การท่องเที่ยวและการต้อนรับนักท่องเที่ยว ไม่ตรีจิต (Tourism and Hospitality)	●	●		○						●				○	●			○	●	○	●	○			○	

ภาคผนวก ข
ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

(สำเนา)
ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิต ชั้นปริญญาบัณฑิต
พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควรให้มีการจัดทำระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิตให้เหมาะสมกับกาลสมัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๒๑๓ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ จึงมีมติให้ตราระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๕"

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความในระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๓๗ และระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือข้อบังคับอื่นที่ขัดต่อระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ระบบการศึกษา

๔.๑ มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในระบบทวิภาคโดยแบ่งเวลาการศึกษาในปีหนึ่ง ๆ ออกเป็นสองภาค การศึกษาปกติ คือ ภาคต้นและภาคปลาย และอาจจะมีภาคฤดูร้อนต่อจากภาคปลายอีกหนึ่งภาคก็ได้ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ภาคฤดูร้อนมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ และจัดให้มีชั่วโมงการศึกษาในแต่ละวิชารวมกันทั้งหมดเท่ากับการศึกษาในภาคปกติ

๔.๒ เวลาการศึกษาของภาคฤดูร้อน ๓ ภาค ให้เทียบเท่ากับเวลาการศึกษาของภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาค

๔.๓ คำว่า "หน่วยกิต" หมายถึง หน่วยที่แสดงปริมาณการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยจัดให้แก่นักศึกษา ตามปกติ หนึ่งหน่วยกิต หมายความว่านักศึกษาต้องศึกษาในห้องเรียนสัปดาห์ละหนึ่งชั่วโมงต่อหนึ่งภาคการศึกษา และทำงานที่กำหนดให้ภายนอกห้องเรียนอีกไม่น้อยกว่าสองเท่าตัว

๔.๓.๑ วิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๔.๓.๒ วิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ยกเว้นบางสาขาวิชา ซึ่งอาจจะกำหนดเวลาให้สูงกว่า ๒ ชั่วโมง ได้ตามความเหมาะสม

๔.๓.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๔.๓.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำ โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ต่อหนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๕. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๕.๑ เป็นผู้ไม่มีโรคติดต่ออย่างร้ายแรง โรคที่สังคมรังเกียจ และโรคที่จะเบียดเบียนขัดขวางต่อการศึกษา

๕.๒ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

๕.๓ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (ม.๖ หรือ ม.ศ.๕) หรือประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (ม.ศ.๖ หรือ ปวช.) ที่หน่วยงานของรัฐรับรอง หรือประกาศนียบัตรอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า หรือเป็นหรือเคยเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งหน่วยงานของรัฐรับรอง

๕.๔ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (วิทยาลัยการค้า) และสมัครเข้าศึกษาเพื่อรับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น

๕.๕ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอื่นหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยรับรอง และสมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น

ข้อ ๖. การคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา

การรับสมัครและการสอบคัดเลือกผู้สมัครเป็นนักศึกษาตามข้อ ๕ ให้เป็นไปตามระเบียบและประกาศของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่เกี่ยวกับการสอบคัดเลือก

สภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยอาจจะอนุมัติให้ผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ เข้าศึกษาโดยไม่ต้องคัดเลือก แต่จะต้องเป็นผู้ที่หน่วยราชการหรือองค์การระหว่างประเทศเป็นผู้ขอให้เข้าศึกษา

ข้อ ๗. การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๗.๑ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา โดยต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาด้วยตนเองตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗.๒ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแต่ไม่สามารถขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวัน ที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี และต้องขึ้นทะเบียนภายใน ๗ วัน นับจากวันขึ้นทะเบียนที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๘. การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิต

การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิตของนักศึกษาจากสถาบันอื่นเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สำหรับหลักสูตรที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรีให้มีหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นไปตามประกาศของทบวงมหาวิทยาลัยและระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙. การลงทะเบียน

๙.๑ การลงทะเบียนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ถ้ามีวิชาใดวิชาหนึ่งที่ต้องศึกษาก่อน (Prerequisite) ซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตร นักศึกษาจะต้องศึกษาวิชาที่ต้องศึกษาก่อนหรือสอบวิชาที่ต้องศึกษาก่อนให้ได้ หรือได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ จึงจะมีสิทธิลงทะเบียนวิชานั้นๆ

๙.๒ มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้มีการลงทะเบียนศึกษาวิชาต่าง ๆ ในต้นภาคการศึกษา นักศึกษาที่มีได้ลงทะเบียนภายในเวลาที่กำหนดจะไม่มีสิทธิเข้าเรียนในภาคการศึกษานั้น ยกเว้นในกรณีซึ่งนักศึกษามีเหตุจำเป็นสุดวิสัย และได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนได้เป็นกรณีพิเศษจากคณบดี โดยจะต้องเสียค่าปรับตามประกาศของมหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาที่ไม่สามารถลงทะเบียนศึกษาวิชาในภาคการศึกษาปกติจะต้องยื่นคำร้องขออนุมัติจากคณบดีและปฏิบัติตามระเบียบฉบับนี้ ข้อ ๒๐. เพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยประกาศ มิฉะนั้นจะถูกจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

๙.๓ จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะลงทะเบียนศึกษาได้มีดังนี้

๙.๓.๑ ภาคปกติ

๙.๓.๑.๑ นักศึกษาปกติ จะต้องลงทะเบียนศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาปกติไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต สำหรับภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๙.๓.๑.๒ นักศึกษาวิทยาทัศน์ จะต้องลงทะเบียนศึกษาในภาคการศึกษาปกติไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๖ หน่วยกิต สำหรับภาคฤดูร้อนลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๗ หน่วยกิต แต่อาจยื่นคำร้องขออนุมัติจากคณบดี เพื่อลงทะเบียนศึกษามากกว่าที่กำหนดไว้ได้อีกไม่เกิน ๓ หน่วยกิต ทั้งภาคปกติและภาคฤดูร้อน

๙.๓.๒ ภาคค่ำ

๙.๓.๒.๑ นักศึกษาปกติ จะต้องลงทะเบียนศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาปกติไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๙ หน่วยกิต และในภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๗ หน่วยกิต

๙.๓.๒.๒ นักศึกษาวิทยาทัศน์ จะต้องลงทะเบียนศึกษาในภาคการศึกษาปกติไม่ต่ำกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๖ หน่วยกิต และในภาคฤดูร้อนลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๔ หน่วยกิต แต่อาจยื่นคำร้องขออนุมัติจากคณบดี เพื่อลงทะเบียนศึกษามากกว่าที่กำหนดไว้ได้อีกไม่เกิน ๓ หน่วยกิต ทั้งภาคปกติและภาคฤดูร้อน

๙.๔ นักศึกษาอาจลงทะเบียนศึกษาวิชาต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามข้อ ๙.๓.๑ และ ๙.๓.๒ ได้ในกรณีที่นักศึกษามีวิชาที่ต้องศึกษาให้ครบตามหลักสูตรภายในสองภาคการศึกษาปกติ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี

๙.๕ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนศึกษาวิชาด้วยตนเองตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๙.๖ ให้นักศึกษาภาคปกติและภาคค่ำลงทะเบียนเรียนร่วมกันได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

๙.๖.๑ วิชาที่จะลงทะเบียนเรียนนั้นจะต้องเป็นวิชาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณบดี

๙.๖.๒ นักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนวิชาที่เปิดสอนของภาคค่ำ และนักศึกษาภาคค่ำที่ลงทะเบียนเรียนวิชาที่เปิดสอนของนักศึกษาภาคปกตินั้นจะต้องเป็นนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๕

๙.๖.๓ การลงทะเบียนเรียนร่วมกันระหว่างนักศึกษาภาคปกติและภาคค่ำ ให้ลงทะเบียนได้เฉพาะในสองภาคการศึกษาปกติ และหนึ่งภาคฤดูร้อนที่จะสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

๙.๖.๔ จำนวนหน่วยกิตในการลงทะเบียนและระยะเวลาศึกษาจะต้องเป็นไปตามระเบียบทั้งภาคปกติและภาคค่ำ

ข้อ ๑๐. การเพิ่มและการเพิกถอนวิชา

๑๐.๑ ภายได้บังคับแห่งระเบียบฉบับนี้ ข้อ ๑๑ การขอเพิ่มวิชาจะกระทำได้ภายใน ๓ สัปดาห์ นับแต่วันเปิดภาคเรียนของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๑ ๑/๒ สัปดาห์ นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาของภาคฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๐.๒ การขอเพิกถอนวิชาต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้มีผลดังต่อไปนี้

๑๐.๒.๑ การขอเพิกถอนภายใน ๓ สัปดาห์ นับแต่วันเปิดภาคเรียนของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๑ ๑/๒ สัปดาห์ นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาของภาคฤดูร้อน วิชาที่ขอเพิกถอนนั้นจะไม่นับที่สัญลักษณ์ W ในใบแสดงผลการศึกษา (Transcript)

๑๐.๒.๒ การเพิกถอนในสัปดาห์ที่ ๑๓ ของภาคการศึกษา หรือในสัปดาห์ที่ ๖ ของภาคฤดูร้อนนับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษา วิชาที่ขอเพิกถอนนั้นจะนับที่สัญลักษณ์ W ในใบแสดงผลการศึกษา (Transcript)

๑๐.๓ การขอเพิ่มและการขอเพิกถอนวิชานี้ จะต้องไม่ขัดกับจำนวนหน่วยกิตต่อภาคตามข้อ ๙.๓

ข้อ ๑๑. เวลาเรียน

นักศึกษาจะมีสิทธิเข้าสอบวิชาใดจะต้องมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในวิชานั้น ทั้งนี้ยกเว้นในวิชาที่คณบดีได้ประกาศไว้ก่อนว่าจะไม่คิดเวลาศึกษาในวิชานั้น

ข้อ ๑๒. ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่างๆ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓. ระยะเวลาการศึกษา

๑๓.๑ ภาคปกติ นักศึกษาต้องศึกษามีกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติหรือเทียบเท่า และอย่างมากไม่เกิน ๑๖ ภาคการศึกษาปกติหรือเทียบเท่า และต้องเรียนครบตามหลักสูตร

๑๓.๒ ภาคค่ำ นักศึกษาต้องศึกษามีกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๗ ภาคการศึกษาหรือเทียบเท่า และอย่างมากไม่เกิน ๒๐ ภาคการศึกษาปกติหรือเทียบเท่า และต้องเรียนครบตามหลักสูตร

๑๓.๓ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิตตามระเบียบฉบับนี้ ข้อ ๘ ให้มีระยะเวลาการศึกษาตามประกาศของทบวงมหาวิทยาลัยและระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔. สัญลักษณ์แสดงผลการศึกษา

๑๔.๑ ผลการสอบของแต่ละวิชา จะจัดออกมาเป็นลำดับชั้น ซึ่งมีแต้มประจำดังนี้

ลำดับชั้น	ความหมาย	แต้ม
A	ดีเลิศ Excellent	๔
B+	ดีมาก Very Good	๓.๕
B	ดี Good	๓
C+	ดีพอใช้ Fairly Good	๒.๕
C	พอใช้ Fair	๒
D+	อ่อน Poor	๑.๕
D	ผ่าน Pass	๑
F	ตก Failed	๐

การให้ F จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑๔.๑.๑ นักศึกษาเข้าสอบและสอบตก

๑๔.๑.๒ นักศึกษาขาดสอบ โดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณบดี

๑๔.๑.๓ นักศึกษาไม่มีสิทธิเข้าสอบ เนื่องจากได้รับการตัดสินว่ามีเวลาเรียนไม่ถึง ร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในวิชานั้น

๑๔.๑.๔ นักศึกษาทำผิดระเบียบสอบไล่ และได้รับการตัดสินให้สอบตก

๑๔.๒ นอกจากลำดับชั้นทั้ง ๘ ดังกล่าวในข้อ ๑๔.๑ ผลการศึกษาของวิชาหนึ่งๆ อาจจะถูกแสดงด้วยสัญลักษณ์ต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
W	เพิกถอนโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawal with Permission)
I	การวัดผลไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)

๑๔.๒.๑ การให้สัญลักษณ์ W จะกระทำได้เฉพาะวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนไว้แล้ว โดยนักศึกษาขอเพิกถอนวิชานั้นภายในเวลาที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐.๒ และได้รับอนุมัติ

๑๔.๒.๒ การให้สัญลักษณ์ I ในวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

ก. อาจารย์ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาเพราะนักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษา หรือการวัดผลของวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

ข. นักศึกษาป่วยนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลในวันที่ต้องสอบวิชานั้น โดยมีใบรับรองแพทย์และใบแสดงการรักษาของสถานพยาบาลของทางราชการ หรือโรงพยาบาลเอกชน

ค. นักศึกษาป่วยและได้มาสอบในวันที่มีการสอบ หากนักศึกษาไม่สามารถทำการสอบได้ พยาบาลของมหาวิทยาลัยและกรรมการอำนวยความสะดวก ๒ ท่านที่ได้รับมอบหมายได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ควรให้ทำการสอบต่อไป ทั้งนี้นักศึกษาต้องมาตามกำหนดเวลาที่มีสิทธิเข้าสอบในวิชานั้น

ง. นักศึกษาประสบอุบัติเหตุในวันที่มีการสอบจนไม่สามารถทำการสอบได้

จ. บิดา หรือมารดา หรือญาติใกล้ชิดของนักศึกษาถึงแก่กรรม และมีภารกิจจะต้องจัดงานศพ ทั้งนี้ต้องลาได้ไม่เกิน ๗ วัน

ฉ. นักศึกษาได้รับทุนไปต่างประเทศในระยะเวลาสั้นในช่วงที่มีการสอบ

ช. นักศึกษาได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนระดับชาติในการแข่งขันกีฬา และ/หรือเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้จะต้องอยู่ในระหว่างการสอบ

ซ. นักศึกษาได้รับหมายเรียกเกณฑ์ทหารเรียกระดมพล หรือหมายศาลในช่วงที่มีการสอบ

ทั้งนี้ จะต้องได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการอำนวยความสะดวก และนักศึกษาต้องทำการสอบ และ/หรือทำงานที่กำหนดให้ทำเพิ่มเติมให้เสร็จ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนรายงานผลการสอบได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป มิฉะนั้นสัญลักษณ์ I จะเปลี่ยนเป็น F และการให้สัญลักษณ์ I ตามข้อ ข. ถึง ฉ. นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการสอบแก่สัญลักษณ์ I ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕. การประเมินผลการศึกษา

๑๕.๑ การประเมินผลการศึกษาให้กระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค

๑๕.๒ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาเพื่อให้ครบหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของวิชาที่สอบได้เท่านั้น

ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนศึกษาซ้ำวิชาที่สอบได้ลำดับชั้นไม่สูงกว่า D^+ มากกว่าหนึ่งครั้ง ให้นับจำนวนหน่วยกิตของวิชาในหลักสูตรไปคิดหน่วยกิตสะสมเพียงครั้งเดียว ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนศึกษาซ้ำวิชาที่ระบุไว้ว่าเทียบเท่าวิชาอื่นที่ศึกษามาแล้วหรือกำลังศึกษาอยู่ การคิดหน่วยกิตสะสมให้นับหน่วยกิตของวิชาใดวิชาหนึ่งเท่านั้น

๑๕.๓ การรวมจำนวนหน่วยกิต เพื่อใช้ในการคำนวณแต้มเฉลี่ยสะสมจะนับจากหน่วยกิตของวิชาในหลักสูตรที่นักศึกษาสอบได้ลำดับชั้น A B^+ B C^+ C D^+ หรือ D เท่านั้น ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนศึกษาซ้ำวิชาที่สอบได้ลำดับชั้นไม่สูงกว่า D^+ มากกว่าหนึ่งครั้ง ให้นับจำนวนหน่วยกิตและแต้มที่ได้จากผลการศึกษาครั้งสุดท้ายไปใช้ในการคำนวณ ทั้งนี้การลงซ้ำวิชานั้น นักศึกษาจะได้ลำดับชั้นไม่สูงกว่า B

๑๕.๔ แด้มเฉลี่ยมี ๒ ประเภท ซึ่งคำนวณได้ดังนี้คือ

๑๕.๔.๑ แด้มเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแด้มของแต่ละวิชาตั้งหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น ๆ

๑๕.๔.๒ แด้มเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงการสอบไล่ครั้งสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแด้มของแต่ละวิชาตั้งหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของวิชาที่ศึกษามาทั้งหมด ยกเว้นวิชาที่ได้ลำดับชั้น F

ข้อ ๑๖. การสอบตกและการเรียนซ้ำ

๑๖.๑ นักศึกษาที่สอบตกในวิชาบังคับ จะต้องลงทะเบียนศึกษาวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะสอบได้

๑๖.๒ นักศึกษาที่สอบตกในวิชาเลือก จะต้องลงทะเบียนวิชานั้นซ้ำอีกหรือเลือกศึกษาวิชาอื่นแทนก็ได้

๑๖.๓ นักศึกษาจะศึกษาซ้ำวิชาได้แต่เฉพาะวิชาที่สอบได้ลำดับชั้นไม่สูงกว่า D+ เท่านั้น

ข้อ ๑๗. สภาพนักศึกษา

๑๗.๑ การจำแนกสภาพนักศึกษา จะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาภาคปกติแต่ละภาค ทั้งนี้ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก การจำแนกสภาพนักศึกษาจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติที่สองนับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาสำหรับภาคฤดูร้อนให้นำผลการศึกษาไปรวมกับผลการศึกษาในภาคการศึกษาปกติถัดไป

๑๗.๒ นักศึกษาปกติ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แด้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๑๗.๓ นักศึกษาวิทยาลัยได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แด้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐

ข้อ ๑๘. การพ้นสภาพ

๑๘.๑ นักศึกษาต้องสอบให้ได้แด้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๕๐ ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นภาคแรก

๑๘.๒ นักศึกษาต้องสอบให้ได้แด้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ เป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาแรกของนักศึกษา

๑๘.๓ นักศึกษาภาคปกติที่มีระยะเวลาการศึกษาครบ ๑๖ ภาคการศึกษาปกติหรือเทียบเท่า หรือ นักศึกษาภาคค่ำที่มีระยะเวลาการศึกษาครบ ๒๐ ภาคการศึกษาปกติหรือเทียบเท่าแล้ว แต่สอบได้หน่วยกิตยังไม่ครบตามหลักสูตรก็ดี หรือได้แด้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ก็ดี จะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๑๘.๔ นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียน หรือไม่ติดต่อกองทะเบียนและประมวลผลตามข้อ ๙.๒ มหาวิทยาลัย จะจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

๑๘.๕ มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษาด้วยเหตุกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๘.๖ มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๑๘.๗ ลาออก

๑๘.๘ ตาย

ข้อ ๑๙. การเทียบฐานะชั้นปีของนักศึกษา

- ๑๙.๑ นักศึกษาที่สอบได้ต่ำกว่า ๓๓ หน่วยกิต ให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑
- ๑๙.๒ นักศึกษาที่สอบได้ตั้งแต่ ๓๓ หน่วยกิต ขึ้นไปแต่ต่ำกว่า ๖๖ หน่วยกิต ให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒
- ๑๙.๓ นักศึกษาที่สอบได้ตั้งแต่ ๖๖ หน่วยกิต ขึ้นไปแต่ต่ำกว่า ๙๙ หน่วยกิต ให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๓
- ๑๙.๔ นักศึกษาที่สอบได้ตั้งแต่ ๙๙ หน่วยกิต ขึ้นไปให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๔

ข้อ ๒๐. การลาพักการศึกษา

- ๒๐.๑ นักศึกษาอาจจะยื่นคำร้องขออนุมัติลาพักการศึกษาได้ในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้
- ๒๐.๑.๑ ถูกเกณฑ์ หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- ๒๐.๑.๒ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน
- ๒๐.๑.๓ เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์ โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือโรงพยาบาลเอกชน
- ๒๐.๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอันควรได้รับการพิจารณาให้ลาพักการศึกษาได้ ทั้งนี้ ให้นักศึกษายื่นคำร้องโดยเร็วที่สุดและให้คณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
- ๒๐.๒ นักศึกษาที่มีความจำเป็นส่วนตัวอื่นอาจยื่นคำร้องลาพักการศึกษาได้ถ้ามีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
- ๒๐.๒.๑ ได้ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา
- ๒๐.๒.๒ มีแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ทั้งนี้ ให้นักศึกษายื่นคำร้องโดยเร็วที่สุดและให้คณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
- ๒๐.๓ การลาพักการศึกษาตามข้อ ๒๐.๑ และ ๒๐.๒ นั้น ให้อนุมัติได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ ถ้านักศึกษายังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักต่อไปอีก ให้อธิการบดีอนุมัติการลาพักเป็นกรณีพิเศษ
- ๒๐.๔ ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ ให้นำระยะเวลาที่ลาอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักได้ตามข้อ ๒๐.๑.๑
- ๒๐.๕ ระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษานักศึกษาจะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาปกติ มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ลงทะเบียนและลาพักการศึกษาหลัง ๔ สัปดาห์ ของภาคการศึกษาปกติ
- ๒๐.๖ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษานเมื่อจะกลับเข้าศึกษาต่อ ให้รายงานตัวต่อกองทะเบียนและประมวลผล และคณบดีที่นักศึกษาสังกัดอยู่ตามลำดับ
- ๒๐.๗ เมื่อนักศึกษาได้รับอนุมัติให้กลับเข้าศึกษาต่อแล้ว ให้มีสภาพนักศึกษาเหมือนก่อนได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๒๑. นักศึกษาที่กระทำผิดระเบียบการสอบ

การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดระเบียบการสอบไล่ปลายภาค หรือการสอบระหว่างภาคให้คนบดที่นักศึกษาสังกัดอยู่ และ/หรือคณะกรรมการอำนวยการสอบเป็นผู้พิจารณาว่าเป็นความผิดทุจริตหรือ سوءเจตนาทุจริต หรือเป็นความผิดอย่างอื่น

๒๑.๑ ถ้าเป็นความผิดประเภททุจริต ให้ลงโทษนักศึกษาผู้กระทำผิดดังต่อไปนี้

๒๑.๑.๑ ให้อธิการบดีสั่งให้ลำดับชั้น F ในวิชาที่กระทำผิดระเบียบการสอบ ส่วนวิชาอื่นที่นักศึกษาลงทะเบียนไว้ ถ้าเป็นวิชาที่สอบมาแล้ว ให้ได้ผลการสอบตามที่สอบได้จริง ถ้าเป็นวิชาที่ยังไม่ได้สอบก็ให้ดำเนินการสอบตามปกติ และให้ได้ผลการสอบตามที่สอบได้จริง

๒๑.๑.๒ ให้อธิการบดีสั่งพักการศึกษา นักศึกษาผู้กระทำผิด ๑ ภาคการศึกษาปกติเป็นอย่างน้อย การสั่งพักการศึกษาของนักศึกษาผู้กระทำผิดนั้น ให้เริ่มในภาคการศึกษาปกติ ถัดจากภาคการศึกษาที่กระทำผิด หากภาคที่ถัดจากภาคการศึกษาที่กระทำผิดเป็นภาคฤดูร้อน ให้สั่งพักภาคต้นของปีการศึกษาถัดไป ยกเว้นนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาในภาคฤดูร้อนให้สั่งพักภาคฤดูร้อนนั้น และให้นับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเฉพาะภาคการศึกษาปกติในการคิดสภาพนักศึกษาและระยะเวลาการศึกษาด้วย เมื่อนักศึกษาจะกลับเข้ามาศึกษาตามปกติ จะต้องชำระค่ารักษาสุขภาพให้ครบถ้วนเสียก่อน

ในกรณีนักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษาไปลงทะเบียนเรียนวิชาใดก็ตามในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ มหาวิทยาลัยจะไม่เทียบวิชาหรือรับโอนหน่วยกิตให้

๒๑.๒ ถ้าเป็นความผิดประเภททุจริตชั้นร้ายแรงให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๒. การขอคืนค่าเล่าเรียน

เงินค่าเล่าเรียน ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่างๆ ยกเว้นค่าประกันของเสียหาย เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับและออกใบเสร็จรับเงินให้นักศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยจะไม่คืนให้ เว้นแต่

๒๒.๑ นักศึกษาขอเพิกถอนวิชา เพราะมหาวิทยาลัยประกาศยกเลิกการสอนวิชานั้น นักศึกษามีสิทธิขอคืนค่าเล่าเรียนวิชานั้นได้เต็มจำนวนภายในกำหนด ๗ วัน นับถัดจากวันประกาศยกเลิก

๒๒.๒ นักศึกษาขอเพิกถอนวิชาภายใน ๓ สัปดาห์ของภาคการศึกษาปกติหรือภายใน ๑ ๑/๒ สัปดาห์ของภาคฤดูร้อน นับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษา มีสิทธิจะขอคืนค่าเล่าเรียนวิชานั้นได้เต็มจำนวน แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้ามาได้ในการศึกษาภาคแรก จะไม่ได้รับสิทธิดังกล่าว

๒๒.๓ นักศึกษาขอเพิกถอนวิชาเมื่อพ้นกำหนดในข้อ ๒๒.๒ จะไม่มีสิทธิขอคืนค่าเล่าเรียนวิชานั้น

ข้อ ๒๓. ระยะเวลาการศึกษาและการขอรับปริญญา

ในภาคการศึกษาสุดท้าย เมื่อนักศึกษาสอบได้จำนวนหน่วยกิตครบถ้วนตามหลักสูตร และได้แต้มเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ มีสิทธิยื่นคำร้องแสดงความจำนงรับปริญญาบัตรต่อกองทะเบียนและประมวลผล

เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว ให้ขึ้นทะเบียนบัณฑิตและขึ้นทะเบียนเป็นสามัญสมาชิกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ข้อ ๒๔. การให้อนุมัติปริญญา

นักศึกษาผู้ใดศึกษาได้หน่วยกิตครบถ้วนตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๐๐ แต่ไม่ต่ำกว่า ๑.๕๐ หรือสอบได้หน่วยกิตตามข้อกำหนดของหลักสูตรแต่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา มีสิทธิขอรับอนุมัติปริญญาตรีศึกษาในระบบหน่วยกิตที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วย 2554

ข้อ ๒๕. การอนุมัติปริญญา

๒๕.๑ นักศึกษาที่จะได้รับอนุมัติปริญญาจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๒๕.๑.๑ สอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร ภายในระยะเวลาการศึกษาที่กำหนด

ไว้ในข้อ ๑๓

๒๕.๑.๒ ได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๒๕.๑.๓ มีความประพฤติดี

๒๕.๑.๔ ไม่มีพันธะติดค้างหนี้สินใดๆ กับมหาวิทยาลัย

๒๕.๒ นักศึกษาที่สอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร แต่แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๐๐ จะได้รับอนุมัติปริญญาได้ก็ต่อเมื่อ

๒๕.๒.๑ ลงทะเบียนศึกษาวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรต่อไปอีกจนกว่าจะทำแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ภายในระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ ว่าด้วยเรื่องระยะเวลาการศึกษา

๒๕.๒.๒ ลงทะเบียนศึกษาซ้ำเฉพาะวิชาซึ่งนักศึกษาเคยสอบได้ลำดับชั้น D+ D หรือ F จนกว่าจะทำแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ ว่าด้วยเรื่องระยะเวลาการศึกษา

๒๕.๓ ในกรณีที่ได้รับร้องเรียนหรือปรากฏแก่มหาวิทยาลัยว่า นักศึกษาผู้ใดมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง สภามหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะระงับการอนุมัติปริญญาเอาไว้ก่อน เพื่อสอบสวนพฤติกรรมและหาความจริง

ในกรณีที่ผลของการสอบสวนเป็นที่ปรากฏชัดว่านักศึกษาผู้นั้นมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรงจริง สภามหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะไม่อนุมัติปริญญา

ข้อ ๒๖. การให้ปริญญาเกียรตินิยม

๒๖.๑ นักศึกษาที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมนั้น จะต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๕ และคุณสมบัติอื่นครบถ้วนตามข้อ ๒๖.๒ ๒๖.๓ และ ๒๖.๔

๒๖.๒ ปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง นักศึกษาที่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๒๖.๒.๑ นักศึกษาภาคปกติหรือภาคค่ำ ต้องสอบไล่ได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรที่กำหนด ใ้ภายในเวลาที่กำหนดในหลักสูตรภาคปกติ (๔ ปี) หรือหลักสูตรภาคค่ำ (๕ ปี) ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา และ

๒๖.๒.๒ เป็นผู้ที่ได้แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป และไม่เคยสอบวิชาใดได้ในลำดับชั้น F และต้องไม่เคยสอบได้ในลำดับชั้น D+ หรือ D ในวิชาเอก

๒๖.๓ ปรวิญญาเกียรตินิยมอันดับสอง นักศึกษาที่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๒๖.๓.๑ นักศึกษาภาคปกติหรือภาคค่ำ ต้องสอบไล่ได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรที่กำหนด ใ้ภายในเวลาที่กำหนดในหลักสูตรภาคปกติ (๔ ปี) หรือหลักสูตรภาคค่ำ (๕ ปี) ทั้งนี้ ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาและ

๒๖.๓.๒ เป็นผู้ที่ได้แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๒๕ ขึ้นไปและไม่เคยสอบวิชาใดได้ในลำดับชั้น F

๒๖.๔ นักศึกษาที่สอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรในกรณีระยะเวลาศึกษาเกินกว่าเวลาที่กำหนดในหลักสูตรภาคปกติ (๔ ปี) หรือหลักสูตรภาคค่ำ (๕ ปี) ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพัก มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยม ตามข้อ ๒๖.๒.๒ หรือ ข้อ ๒๖.๓.๒ ในกรณีระยะเวลาศึกษาที่เกินไ้ไปนั้นเกิดจากข้อขัดข้องเกี่ยวกับการจัดตารางสอน หรือเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์และ/หรือห้องปฏิบัติการที่ไม่ได้ยู่ในความรับผิดชอบของนักศึกษา

ข้อ ๒๗. การถอดถอนปริญญา

ผู้สำเร็จการศึกษาและได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยเป็นบัณฑิต ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจถูกถอดถอนปริญญาโดยสภามหาวิทยาลัย

๒๗.๑ เมื่อปรากฏแก่มหาวิทยาลัยในภายหลังว่าบัณฑิตผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตาม ข้อ ๕. และข้อ ๒๕. แห่งระเบียบนี้

๒๗.๒ บัณฑิตผู้นั้น ได้มาซึ่งปริญญาโดยทุจริต

ข้อ ๒๘. ให้ใช้ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๓๘ บังคับแก่นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๕ ไปจนกว่าจะสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๙. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง กำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) อชว. เตาลานนท์
(ดร.อชว. เตาลานนท์)
นายกสภามหาวิทยาลัย

สำเนาถูกต้อง

อุไรวรรณ นนสติก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรวรรณ นนสติก)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(สำเนา)
ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554

เพื่อให้มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยบรรลุพันธกิจหลักในการมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีลักษณะพึงประสงค์ตาม
อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ มีความใฝ่รู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีภาพลักษณ์ทางธุรกิจระดับสากล

นายกสภามหาวิทยาลัยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34(2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และมติสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในการประชุมครั้งที่
5/2554 (286) เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2554 จึงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วย การศึกษา
ระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญา
บัณฑิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อความแห่งระเบียบว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ.2545 ข้อ 24
การให้อนุปริญญา และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรี และได้แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอด
หลักสูตรต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งจุดเจ็ดห้าจากระบบสี่แต้มระดับคะแนน
ให้ได้รับอนุปริญญา

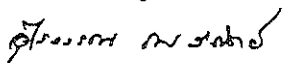
ข้อ 4 ให้เพิ่มเติมข้อความในข้อ 25 การอนุมัติปริญญา

25.1.6 สอบผ่านข้อสอบวัดมาตรฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ
ด้านบริหารธุรกิจ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ หากนักศึกษาไม่สามารถสอบผ่านครบทั้งสามด้าน นักศึกษา
จะไม่สามารถยื่นขอสำเร็จการศึกษาได้ การสอบผ่านข้อสอบวัดมาตรฐานความรู้นี้ จะเริ่มต้นใช้บังคับสำหรับนักศึกษา
ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2554

(ลงชื่อ) ชิงชัย หาญเจนลักษณ์
(ดร.ชิงชัย หาญเจนลักษณ์)
อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

สำเนาถูกต้อง

(รองศาสตราจารย์ ดร.อุไรวรรณ ธนสถิตย์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(สำเนา)
ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 4)
พ.ศ.2557

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีพันธกิจหลักในการมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและคุณธรรมให้เป็นคนดีและเก่งสมบูรณ์พร้อมทั้ง ความรู้ ร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ มหาวิทยาลัยจึงได้มีการกำหนดลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ หรือที่เรียกว่า บัณฑิตอุดมคติไทย เพื่อให้การดำเนินงานในกิจกรรมบัณฑิตอุดมคติไทย ของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 (2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 สภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยในการประชุม ครั้งที่ 6/2557 (306) เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 มีมติให้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2557 ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2557"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป

ข้อ 4 ให้เพิ่มความในข้อ 25 ของระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ.2545 ดังนี้

25.1.5 เข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตอุดมคติไทย อันประกอบด้วยกิจกรรมบังคับและกิจกรรมเลือกรวม 60 ชั่วโมง ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ หากนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดให้ครบถ้วน นักศึกษาจะไม่สามารถยื่นขอสำเร็จการศึกษาได้

นักศึกษา ปวส. เทียบโอน ให้เข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตอุดมคติไทย จำนวน 30 ชั่วโมง อันประกอบด้วยกิจกรรมระดับมหาวิทยาลัย 15 ชั่วโมง และกิจกรรมระดับคณะ 15 ชั่วโมง

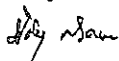
นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระบบการศึกษาทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ได้รับการยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตอุดมคติไทยทั้งหมด

ข้อ 5 การเข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตอุดมคติไทยสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2551 ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ 319/2549

ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน กันยายน พ.ศ. 2557

ลงชื่อ นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
(นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)
นายกสภามหาวิทยาลัย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนิธิตมา สังคหะ)

หัวหน้ากองวิชาการ

(ตำนาน)

ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ว่าด้วย การเทียบโอนหน่วยกิตในการเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘

.....

โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้มีการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อตอบสนองปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิตและขยายโอกาสทางการศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ (๒๔๑) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ จึงมีมติให้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การเทียบโอนหน่วยกิตในการเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การเทียบโอนหน่วยกิตในการเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่ขอเทียบโอนหน่วยกิต จากการศึกษาในระบบ สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการรับ โอนหน่วยกิตสำหรับหลักสูตรระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๔ นักศึกษาที่มีสิทธิขอเทียบโอนหน่วยกิต ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๔.๑ ผ่านการคัดเลือกและขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ประสงค์จะขอเทียบโอนหน่วยกิต การคัดเลือกนักศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๔.๒ เป็นหรือเคยเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรองหรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากสถาบันที่กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง

๔.๓ ต้องไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- ๑) เป็นผู้ที่มีโรคติดต่ออย่างร้ายแรง โรคที่ส่งมรณะถึง โรคที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา หรือติดยาเสพติด
- ๒) เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง
- ๓) เป็นผู้วิกลจริต

ข้อ ๕ การเทียบรายวิชาเรียน ให้ถือหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ๕.๑ เป็นรายวิชาในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความเห็นชอบหรือเทียบคุณวุฒิให้
- ๕.๒ เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาที่ขอเทียบ โดยพิจารณาจากคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตร/สาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาเดิมเทียบกับคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตร/สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ๕.๓ เป็นรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน วิชาเอก วิชาแกน หรือวิชาชีพ วิชาโทและหมวดวิชาเลือกเสรี ที่สอบไล่ได้ในระดับคะแนนตัวอักษร(letter grade) ไม่ต่ำกว่า C หรือแต้มระดับคะแนน(grade point) ๒.๐๐ หรือเทียบเท่าโดยไม่ต้องพิจารณาระดับคะแนนตัวอักษร (letter grade) ของวิชาที่ต้องศึกษาก่อนตามหลักสูตร

ข้อ ๖ นักศึกษาที่ขอเทียบโอนหน่วยกิตจะต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีในคณะวิชาที่ต้องการศึกษาภายใน ๑๔ วันนับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาเพื่อขอรับรองการอนุมัติเทียบโอนหน่วยกิตจากอธิการบดี

ข้อ ๗ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตจะต้องศึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษา โดยจะต้องลงทะเบียนศึกษาในสองภาคการศึกษาปกติแรกไม่ต่ำกว่า ๑๘ หน่วยกิตและลงทะเบียนศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จึงจะมีสิทธิสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๘ การเทียบฐานะชั้นปีของนักศึกษาเทียบโอน

- ๘.๑ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตไม่เกิน ๓๒ หน่วยกิต ให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑
- ๘.๒ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตั้งแต่ ๓๓ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๖๕ หน่วยกิต ให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒
- ๘.๓ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตั้งแต่ ๖๖ หน่วยกิตแต่ไม่เกิน ๘๘ หน่วยกิต ให้เทียบฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๓

๘.๔ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตั้งแต่ ๕๕ หน่วยกิตขึ้นไป ให้เทียบ
ฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๔

ข้อ ๕ นักศึกษาเทียบโอนจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ นักศึกษาจะได้รับปริญญาเกียรตินิยมหากได้ลงทะเบียนศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ ของ
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรและมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระบบ
หน่วยกิตขั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๒๖ การให้ปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง กำหนด
แนวทางปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้
หรือกรณีที่มีได้เป็นไปตามระเบียบนี้ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัย การวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็น
ที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) ประมนต์ สุธีวงศ์
(นายประมนต์ สุธีวงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัย

สำเนาถูกต้อง

ดร.อุไรวรรณ วัฒนศิริ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อุไรวรรณ วัฒนศิริ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ว่าด้วย การเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ จากการศึกษาจากระบบและ/หรือ
การศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตร
ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2547

โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีการเทียบโอนผลการ
เรียนจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อตอบสนอง
ปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิตและขยายโอกาสทางการศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา15
แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 6/2547 เมื่อ
วันที่ 3 ธันวาคม 2547 จึงมีมติให้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าด้วย การเทียบโอน
ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ จากการศึกษาจากระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่
การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2547 ไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการเทียบโอนความรู้
ทักษะและประสบการณ์ จากการศึกษาจากระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่
การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตร ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2547 "

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ จาก
การศึกษานอกระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ ตามหลักสูตร ระดับ
ปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ 4 การเทียบโอนที่นอกเหนือจากระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่า
ด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ.2545 ระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ว่าด้วย การรับโอนหน่วยกิตสำหรับหลักสูตรระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี พ.ศ.2544 และ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโท พ.ศ.2534

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายถึง มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

"นักศึกษา" หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่ขอเทียบโอนความรู้
ทักษะและประสบการณ์จากการศึกษานอกระบบ และ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัยของนักศึกษา
เพื่อนับเป็นหน่วยกิตเทียบเท่ารายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาในมหาวิทยาลัย

"การเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์" หมายถึง การเทียบโอนความรู้
ทักษะและประสบการณ์จากการศึกษานอกระบบ และ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัยของนักศึกษา

เพื่อนับเป็นหน่วยกิตเทียบเท่ารายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาในมหาวิทยาลัย

ข้อ 6 ผู้มีสิทธิขอเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ต้องมีความรู้พื้นฐานตามที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรองในระดับที่ขอเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้

6.1 กรณีขอเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ระดับปริญญาตรี ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป

6.2 กรณีขอเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ระดับบัณฑิตศึกษา ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ 7 การเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

7.1 นักศึกษาของมหาวิทยาลัยยื่นคำร้องต่อคณะวิชาให้เทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ภายในระยะเวลา 7 วัน นับตั้งแต่เปิดภาคการศึกษา โดยให้คณะกรรมการวิชาการ/คณะกรรมการบริหารในคณะวิชา คณะกรรมการประจำหลักสูตร ดำเนินการดังนี้

7.1.1 ระดับปริญญาตรี ให้คณะกรรมการวิชาการ/คณะกรรมการบริหารในคณะวิชาพิจารณาดำเนินการเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของนักศึกษาที่ยื่นคำร้องแล้วนำเสนอคณะดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

7.1.2 ระดับบัณฑิตศึกษา ให้คณะกรรมการประจำหลักสูตรพิจารณาการเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ของนักศึกษาที่ยื่นคำร้อง แล้วนำเสนอคณะดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

7.2 จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีจะลงทะเบียนศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการศึกษาระบบหน่วยกิตชั้นปริญญาบัณฑิต พ.ศ. 2545 และระเบียบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการเทียบโอนหน่วยกิตสำหรับหลักสูตรระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี พ.ศ.2544 จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะลงทะเบียนศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาโท พ.ศ.2534

7.3 การบันทึกผลการเรียนที่ได้จากการเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ให้บันทึกตามวิธีการประเมินผลดังนี้

7.3.1 หน่วยกิตจากการทดสอบมาตรฐาน ให้บันทึก "CS" (Credits from Standardized Test)

7.3.2 หน่วยกิตจากการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน ให้บันทึก "CE" (Credits from Exam)

7.3.3 หน่วยกิตจากการประเมินการศึกษา / อบรมที่จัดโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา ให้บันทึก "CT" (Credits from Training)

7.3.4 หน่วยกิตจากการเสนอเพิ่มสะสมผลงานให้บันทึก "CP" (Credits from Portfolio)

7.4 นักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

7.5 ในการคิดแต้มเฉลี่ยสะสม จะไม่นำผลการเรียนรู้จากการเทียบโอนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ มาคิดแต้มเฉลี่ยสะสม

ข้อ 8 นักศึกษามีระยะเวลาการศึกษาดังนี้

8.1 ระดับปริญญาตรี

8.1.1 นักศึกษาจะต้องศึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษา และลงทะเบียนศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จึงจะมีสิทธิสำเร็จการศึกษา

8.1.2 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตต่ำกว่า 33 หน่วยกิต จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลา 7 ปีการศึกษา

8.1.3 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตั้งแต่ 33 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 65 หน่วยกิต จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลา 6 ปีการศึกษา

8.1.4 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตั้งแต่ 66 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 98 หน่วยกิต จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลา 5 ปีการศึกษา

8.1.5 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนหน่วยกิตตั้งแต่ 99 หน่วยกิต แต่ต้องไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตร จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลา 4 ปีการศึกษา

8.2 ระดับบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาจะต้องศึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษาและลงทะเบียนศึกษาไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จึงจะมีสิทธิสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลา 4 ปีการศึกษา

ข้อ 9. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 24 ธันวาคม 2547

(ดร.อาชวี เตาลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การศึกษาประเด็นเร่งด่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
เรือสำราญของประเทศไทย”

The Study of Urgent Keystones for Thailand’s Cruise
Tourism Development

โดย

ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง และคณะ

ตุลาคม 2561

เลขที่สัญญา RDG60T0187

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การศึกษาประเด็นเร่งด่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญ
ของประเทศไทย”

The Study of Urgent Keystones for Thailand’s Cruise Tourism
Development

คณะผู้วิจัย

1. ดร.ไพฑูรย์	มนต์พานทอง
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์	ประสมทอง
3. ดร.สัญชัย	เกียรติทรงชัย
4. อาจารย์ไพโรจน์	พร้อมพงศ์
5. อาจารย์กิตติพงษ์	ครุฑทรง
6. นางสาวสุรพร	มุลกณี
7. นายภาณุมาศ	เกตุแก้ว

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช.สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ	RDG60T0187
ชื่อโครงการ	การศึกษาประเด็นเร่งด่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย
ชื่อนักวิจัย	ดร.ไพฑูรย์ มนต์พานทอง
หน่วยงาน	คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ระยะเวลาโครงการ	1 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 ถึง 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อสรุปสถานการณ์และบริบทการท่องเที่ยวเรือสำราญที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย 2) เพื่อประเมินปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย 3) เพื่อประเมินศักยภาพของท่าเรือของประเทศไทยและนำเสนอช่องว่างของการเป็นท่าเรือหลักหรือท่าเรือแวะพัก และเพื่อนำเสนอความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย

โดยการศึกษาในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้เครื่องมือในการศึกษาเป็นแบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวเรือสำราญที่ใช้บริการท่าเรือในประเทศไทยโดยมีการท่องเที่ยวบนฝั่งยังท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี และท่าเรือภูเก็ต ส่วนระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยใช้วิธีการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการการท่องเที่ยวเรือสำราญทั้งบนฝั่งและสายการเดินทาง เพื่อให้ทราบศักยภาพของปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย ทั้งนี้ในการศึกษาสถานการณ์และบริบทการท่องเที่ยวเรือสำราญที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทยใช้การทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง รวมถึงใช้การสำรวจเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือเพื่อใช้ในการประเมินศักยภาพของท่าเรือของประเทศไทยเพื่อนำเสนอช่องว่างของการเป็นท่าเรือหลักและท่าเรือแวะพัก การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากแบบสอบถามใช้การสรุปผลเป็นค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสำคัญและผลการดำเนินงาน การวิเคราะห์การสำรวจใช้การบรรยาย และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการใช้การวิเคราะห์แก่นสาระ

ผลการวิจัยสถานการณ์และบริบทการท่องเที่ยวเรือสำราญที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย พบว่า ปัจจุบันแนวโน้มและสถานการณ์การท่องเที่ยวเรือสำราญได้เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง การแข่งขันระหว่างสายการเดินทางเรือสูงมากขึ้น และมีอำนาจในการต่อรองมากขึ้น ส่งผลให้สายการเดินทางเรือปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ด้วยการสร้างเรือสำราญให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ด้านการตลาดการท่องเที่ยวเรือสำราญพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความหลากหลายมากขึ้น โดยมีกลุ่มชาวเอเชียและออสเตรเลียเป็นกลุ่มเป้าหมายใหม่

นักท่องเที่ยวเรือสำราญให้ความสำคัญในการเลือกท่าเรือแวะพัก ระยะเวลาในการล่องเรือโดยเฉลี่ยลดสั้นลงเหลือเพียง 3-5 วัน และมีความต้องการสื่อสารตลอดเวลา ทั้งนี้ในสถานการณ์ปัจจุบันมีความต้องการแรงงานในการทำงานบนเรือโดยเฉพาะคนเอเชียมากขึ้นอีกด้วย

ผลการวิจัยการประเมินปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญของประเทศไทย จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการท่าเรือสำราญที่ประสบความสำเร็จ สามารถสรุปเกณฑ์ท่าเรือต้นแบบได้ดังนี้ ท่าเรือแวะพักควรมีขนาดความยาวของท่าเรือประมาณ 500-1,000 เมตร มีร่องน้ำลึกประมาณ 12 เมตร มีพื้นที่ในการกลับลำเรือประมาณ 500 เมตร มีที่พักผู้โดยสารและมีระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็น พื้นที่ยอดยานพาหนะที่เพียงพอ มีการเชื่อมโยงกับระบบขนส่งสาธารณะ การเดินทางเข้าถึงเมืองและแหล่งท่องเที่ยวหลักประมาณ 10-15 กิโลเมตร รวมทั้ง มีการจัดการระบบความปลอดภัยที่เข้มงวด และมีนวัตกรรมในการจัดการท่าเรือ สำหรับท่าเรือหลักจะต้องมีโรงแรมที่พัก และมีการเดินทางเชื่อมโยงกับสนามบินและท่าเรือในระยะทางประมาณ 18-30 กิโลเมตร ผลการสำรวจท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือภูเก็ต และท่าเรือเกาะสมุย เปรียบเทียบกับท่าเรือต้นแบบ พบว่า ตัวท่าเรือยังมีข้อจำกัดอยู่แทบทุกด้าน เช่น ท่าเทียบเรือ ความลึกของร่องน้ำ ความสามารถในการรองรับเรือสำราญ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเรือ การบริการพื้นฐานของท่าเรือ ระบบโลจิสติกส์การขนส่งสาธารณะ และการเชื่อมต่อการเข้าถึงท่าเรือ

ผลการวิจัยประเมินศักยภาพของท่าเรือของประเทศไทย ท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวเรือสำราญให้ความสำคัญระดับสูงแต่ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ การบริการทางอินเทอร์เน็ต การบริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การให้บริการข้อมูล ห้องสุขา อาคารผู้โดยสาร พื้นที่นั่งรอ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สะพานเชื่อมต่อหรือทูลอยน้ำ ร้านสะดวกซื้อ ร้านขายของที่ระลึก ร้านค้าปลอดภาษี และพื้นที่จอดรถ ส่วนของท่าเรือภูเก็ต ประเด็นที่นักท่องเที่ยวเรือสำราญให้ความสำคัญระดับสูงแต่ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ความปลอดภัยของท่าเรือ ความสะอาด สุขอนามัย อาคารผู้โดยสาร พื้นที่นั่งรอ ห้องสุขา การบริการแลกเปลี่ยนเงินตรา ร้านอาหารเครื่องดื่ม พื้นที่จอดรถ ขั้นตอนการลงจากเรือ ความปลอดภัยของท่าเรือ การจัดการจราจรบริเวณท่าเรือ การบริการขนส่งสาธารณะ การต้อนรับที่ท่าเรือ และขีดความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ พบว่า จุดแข็งของท่าเรือภูเก็ต เช่น ท่าเรือมีทำเลที่ตั้งที่ดี ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการ จุดอ่อนของท่าเรือภูเก็ต เช่น ไม่มีความปลอดภัยใน การรองรับผู้โดยสาร ขาดความปลอดภัยในการรองรับเรือสำราญ ไม่มีท่าเทียบเรือที่เป็นมาตรฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยวเรือสำราญยังไม่เพียงพอ การขนส่งสาธารณะยังไม่มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบและไม่ทันสมัย ขาดการขับเคลื่อน การท่องเที่ยวเรือสำราญอย่างเป็นรูปธรรม แรงงานไทยไปทำงานบนเรือสำราญน้อย และบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเรือสำราญ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจึงนำเสนอความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญ โดยกำหนดประเด็นในการพัฒนาโดยมีแผนการดำเนินงาน หน่วยงานที่รับผิดชอบ ลำดับความสำคัญและระดับ

ความเร่งด่วนตามแต่ละกลยุทธ์ ได้แก่ ประเด็นเร่งด่วนที่ 1 การพัฒนาการจัดการท่าเรือ ประกอบด้วย การเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในการรองรับเรือสำราญและนักท่องเที่ยว พัฒนาระบบโลจิสติกส์ภายในท่าเรือ ปรับปรุงมาตรฐานและรักษาความสะอาดและสุขอนามัย และพัฒนากระบวนการบริหารจัดการท่าเรือ ประเด็นเร่งด่วนที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย ปรับปรุงท่าเทียบเรือที่มีอยู่ให้สามารถรองรับเรือสำราญได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเรือสำราญ และจัดทำแผนพัฒนาท่าเทียบเรือและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเด็นเร่งด่วนที่ 3 การพัฒนาความรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ ประกอบด้วย พัฒนาความรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะและศักยภาพของผู้ให้บริการ และส่งเสริมการไปทำงานบนเรือสำราญ ประเด็นเร่งด่วนที่ 4 การพัฒนานโยบาย กฎระเบียบและส่งเสริมการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเรือสำราญ ประกอบด้วย การพัฒนานโยบายการท่องเที่ยวเรือสำราญ ส่งเสริมการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเรือสำราญสู่การปฏิบัติ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ประเด็นเร่งด่วนที่ 5 การพัฒนาระบบคมนาคมและการเชื่อมโยง ประกอบด้วย การพัฒนาการบริการรถแท็กซี่ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมและการเชื่อมโยง ประเด็นเร่งด่วนที่ 6 การส่งเสริมศักยภาพสินค้าและบริการการท่องเที่ยว ประกอบด้วย เสริมสร้างศักยภาพสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และสร้างความหลากหลายให้กับสินค้าทางการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเรือสำราญ ประเด็นเร่งด่วน การพัฒนาท่าเรือสำราญ ศักยภาพท่าเรือ

ABSTRACT

Project Code	RDG60T0187
Project Name	The Study of Urgent Keystones for Thailand's Cruise Tourism Development
Researcher	Paithoon Monpanthong, Ph.D.
Organization	School of Tourism Management, The National Institute of Development and Administration
Project Duration	1 July 2017 to 28 February 2018

The research aimed to 1) summarize the situation and context of cruise tourism affecting cruise tourism management in Thailand 2) evaluate basic elements essential for cruise tourism in Thailand 3) evaluate cruise port's potentials in Thailand and exhibit gaps in being home port or port of call, and propose urgent needs in cruise tourism development in Thailand.

This research employed mixed methodologies. The quantitative method adopted a questionnaire on basic elements essential for cruise tourism in Thailand giving to cruise tourists disembarked at Laem Chabang port, Chonburi province and Phuket port as targeted population and sampling group. Whilst, the qualitative method utilized a semi-structured interview with relevant stakeholders in cruise tourism management from both cruise lines and shore sectors to retrieve the potentials of basic elements essential for cruise tourism in Thailand. A literature revision and a semi-structured interview were used to study the situation and context of cruise tourism affecting cruise tourism in Thailand. A survey was employed as another mean to evaluate the potentials of cruise port in Thailand in order to propose gaps in being home port and port of call. The quantitative data were analyzed by percentage, frequency, mean, and standard deviation; meanwhile, importance and performance analysis, and survey analysis were analyzed by descriptive approach. The qualitative data were examined by thematic analysis technique.

The results from the study of situations and context in cruise tourism affecting cruise tourism management in Thailand revealed that cruise tourism has grown rapidly and continuously. There are increasing competitions with greater bargain power, resulting in strategy adjustment among cruise liners by building bigger cruise ships. For cruise tourism marketing, there are various target groups; especially, Asians and Australians are new targets.

Cruise tourists give priority to ports of call and require to be connected all the time; while, average cruise duration is 3-5 days. Moreover, cruise companies demand workforce onboard increasingly, especially, Asian labor.

The results from evaluating basic elements essential for cruise tourism in Thailand by literature revision and research relating to successful cruise port management could be summed up the standard of a prototype port as follows: the length of port of call should be 500-1,000 meters with 12 meter channel depth, 500 meter for turning basin, passenger terminal and relevant infrastructure, sufficient parking lot, public transportation, 10-15 kilometer away from city and tourist attractions; including, provision of strict security measures and innovation in port management. For home port, accommodation and transportation linking between airport and cruise port within 18-30 kilometers. A comparison between Laem Chabang, Phuket and Koh Samui ports with prototype port showed that there are weaknesses in every aspect; for example, berth, the channel depth, capacity for handling a number of cruise passenger, infrastructure and facilities, services at ports, public transportation, traffic management on shore and connectivity into ports.

After all research data analysis, this research proposes urgent needs to develop cruise tourism in terms of operational plans, responsible sectors, priority and levels of urgency in each strategy. The first urgent issue is port management development which covers security measure increase to cater both of passengers and cruise ships, traffic management on shore development, cleanliness and hygiene standard improvements, and port administration development. The second urgent issue is infrastructure and facilities development which includes existing ports improvement to handle cruise ships effectively, facilities adjustment to support cruise tourism, and berth and infrastructure development plans. The third urgent issue is knowledge enrichment of staff from organizations relevant to cruise tourism which consists of knowledge enrichment for personnel involving with cruise tourism, skill and potential enhancement and improvement for service providers, and labor promotion to work onboard. The fourth urgent issue is the development of policy, regulation and cruise tourism promotion which embraces the development of cruise tourism policy, driving cruise tourism policy into actions, related law and regulation adjustments. The fifth urgent issue is transportation and connection system development which includes taxi service development, transportation and connection development. The sixth urgent issue is

tourism product and service potential enhancement which covers tourism product and service potential enhancement, and creation of tourism product and activity variety.

Keywords: Cruise Tourism, Urgent Issue, Cruise Port Development, Port Potentials

PROCEEDINGS

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา (SYMPOSIUM) ครั้งที่ 12
The 12th Graduate Research Conference

PROCEEDINGS การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา (SYMPOSIUM) ครั้งที่ 12

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

GRADUATE SCHOOL, UBON RATCHATHANI RAJABHAT UNIVERSITY

Tel.045-352097 Fax.045-352120 www.graduate.ubru.ac.th

วันเสาร์ที่ 28 มีนาคม 2563

ณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

GRADUATE SCHOOL, UBON RATCHATHANI RAJABHAT UNIVERSITY

การพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย
Service Quality Development for Low Cost Airlines in Thailand

จันทร์จิตต์ ฐนะศิริ¹ สุวดี บุญมาจรินนท์² วีรญา บริบูรณ์³ และณัฐพล ธัญญาวิณิชกุล⁴

^{1,2,3,4} คณะการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

E-mail: ajarnook@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย 2) ประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ผลการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทยกับการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แตกต่างกัน

สำหรับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ควรเพิ่มขนาดที่นั่งภายในห้องโดยสาร ตลอดจนการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการ 2) ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ควรให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาของเที่ยวบินทั้งขาเข้าและขาออก 3) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ควรเพิ่มความรวดเร็วในการส่งมอบสัมภาระแก่ผู้โดยสาร และให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาและข้อร้องเรียนของผู้โดยสารอย่างทันท่วงที 4) ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ควรจัดทำการประกันภัยการเดินทางให้แก่ผู้โดยสาร และ 5) ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการ และพฤติกรรมของผู้บริโภคแก่พนักงาน เพื่อให้เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของผู้โดยสาร และสามารถให้บริการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สายการบินต้นทุนต่ำ คุณภาพการบริการ การพัฒนาคุณภาพการบริการ

Abstract

The objective of this quantitative research; 1) to study the characteristics of demographic for low-cost airlines passenger in Thailand 2) to analyse the service quality of the low-cost airlines in Thailand 3) to suggest the way to improve service quality for the low-cost airline in Thailand. The sample size of this research was 400 people; which is Thai passengers that use the low-cost airlines in Thailand. The non-probability random sampling method has been used with a five-point Likert scale. The statistics in this research has been used percentage, mean, standard deviation, T-test and One-way ANOVA to analyse. The results of this research found that the majority of the sampling was men between 21-30 years old and single, and a bachelor degree educational level with income equal and less than 15,000 baht. Service quality results for low-cost airlines in Thailand found that the overall was a high level. The differentiation democracy result of the Thai's passenger with service quality found that if the educational level, occupation, and income is different, the evaluation level of service quality is also different.

Ways to improve the service quality for low-cost airlines in Thailand consists of 1) the physical evidence of service should increase the size of a passenger's seat, and integrate innovative technology in services. 2) in case of trust issue, the airlines should seek the importance of timeliness of the flight schedule in both departure and arrival. 3) in case of an occasion of respond time to the passenger, the airline should reduce the passenger's baggage deliver time, then seek the importance of passenger's complaint and problem-solving at once. 4) for the trustworthiness to the passenger, the airline should do insurance for the passenger in every case. 5) the empathy effect, the airlines should well educate and understand the passenger to succeed the customer need with efficiency and effectiveness.

Keywords: Low-Cost Airlines, Service Quality, Service Quality Development

บทนำ

อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวของประเทศไทยเจริญรุดหน้าไปพร้อมกับการพัฒนาองค์ประกอบพื้นฐานทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการสร้างสรรคสิ่งอำนวยความสะดวก (Infrastructure) สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย (Super-Structure) ต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุดและซับซ้อนของนักท่องเที่ยว (นิตา ชัชกุล, 2557) ทั้งนี้ การคมนาคมขนส่งทางอากาศนอกจากจะเป็นกิจการสาธารณูปโภคประเภทหนึ่งแล้ว ยังจัดเป็นหนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานที่มีบทบาทสำคัญต่ออุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว โดยนับเป็นปัจจัยสำคัญในการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้อย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้น (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548) ด้วยเหตุนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงเลือกการคมนาคมขนส่งทางอากาศ เนื่องจากมีความสะดวก รวดเร็ว อีกทั้งยังมีความปลอดภัยกว่าการคมนาคมขนส่งในรูปแบบอื่นๆ

อุตสาหกรรมการบิน เป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีขนาดใหญ่และมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา จากสถิติที่ผ่านมามีการคาดการณ์มูลค่าที่เกิดจากอุตสาหกรรมการบินทั่วโลก (World annual RPK: Revenue Passenger Kilometers) เติบโตเฉลี่ยที่ร้อยละ 4.7 ต่อปี (จากปี ค.ศ. 2012-2032) และจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าในทุกๆ 15 ปี จากปี ค.ศ. 1980 โดยคาดการณ์ไว้ว่าจำนวนผู้โดยสารต่อปีในเที่ยวบินประจำทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า คือ จาก 2.7 พันล้านคน ในปี พ.ศ. 2554 เป็น 6 พันล้านคน ภายในปี พ.ศ. 2573 และจำนวนเที่ยวบินถูกประเมินว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 30 ล้านเที่ยวบิน เป็น 60 ล้านเที่ยวบิน ภายในอีกประมาณ 20 ปีข้างหน้า ทั้งนี้ ปัจจัยหลักที่เป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของการตลาดในอุตสาหกรรมการบินต่อไปในอนาคต ได้แก่ การเติบโตแบบก้าวกระโดดของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา การเปิดกว้างยิ่งขึ้นของการค้าแบบเสรี และปรากฏการณ์การเติบโตอย่างต่อเนื่องของสายการบินต้นทุนต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชีย การขยายตัวอย่างรวดเร็วของตลาดการบินในประเทศจีน และอินเดียส่งผลให้ปริมาณจราจรในภูมิภาคและไปยังประเทศคู่ค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรวมแล้วภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกนี้ ถือเป็นพื้นที่ที่คาดการณ์ว่าตลาดการบินจะเติบโตต่อเนื่องไปในอัตราที่รวดเร็วที่สุดแห่งหนึ่งในโลก และจะแซงหน้าตลาดการบินในภูมิภาคยุโรปและอเมริกาเหนือไปเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกภายในปี ค.ศ. 2032 (บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด, 2562)

สำหรับอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (2560) รายงานว่า ในปี พ.ศ. 2560 มีผู้ถือครองใบอนุญาตประกอบกิจการการค้าขายการเดินทางอากาศ (AOL) จำนวนทั้งสิ้น 49 ราย (ยังให้บริการ 38 ราย) เมื่อพิจารณาสถิติการขนส่งผู้โดยสารภาพรวม 10 ปีที่ผ่านมาพบว่า มีผู้โดยสารเพิ่มขึ้นประมาณ 3 เท่าจาก ปี พ.ศ. 2551 คิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 11.7 ต่อปี แบ่งเป็นผู้โดยสารระหว่างประเทศเติบโตร้อยละ 10 และผู้โดยสารภายในประเทศเติบโตร้อยละ 13.6 และเมื่อพิจารณาสัดส่วนระหว่างผู้โดยสารทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า สัดส่วนผู้โดยสารภายในประเทศมีเพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการเติบโตของโลก นอกจากนี้ปริมาณผู้โดยสารทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 154.52 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จากปีที่ผ่านมา โดยสายการบินที่มีส่วนแบ่งตลาดในประเทศสูงสุด คือ สายการบินไทยแอร์เอเชีย สายการบินนกแอร์ และสายการบินไทยไลอ้อนแอร์ สำหรับการคาดการณ์การเติบโตของจำนวนผู้โดยสารของไทย จะยังคงเติบโตต่อเนื่อง โดยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) คาดว่าจะเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7.5 และในช่วง 10 ปี (พ.ศ. 2561 – 2571) คาดว่าจะเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 5.6

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า การเติบโตของสายการบินในประเทศไทยล้วนแต่เป็นสายการบินต้นทุนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ ฌัฐพงศ์ ประกอบการดี (2556) ที่กล่าวว่า สายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยมีการเติบโตสูง เนื่องจากเป็นสายการบินที่สามารถปรับตัวเข้ากับ

สภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัวในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี รวมถึงรูปแบบการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำนั้น แตกต่างจากการให้บริการของสายการบินปกติที่มุ่งเน้นการบริการแบบหรูหรา สะดวกสบาย และมีราคาค่าโดยสารที่สูง แต่รูปแบบการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำนั้นจะมุ่งเน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ลดการบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่จำเป็นออกไปเพื่อลดต้นทุน ทำให้สามารถกำหนดอัตราราคาโดยสารให้ต่ำลงได้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้ผู้โดยสารใช้บริการเป็นจำนวนมาก

แม้ว่าราคาจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผู้โดยสารเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ แต่ยังคงพบว่าการรับรู้คุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำของผู้โดยสารจะผันแปรไปตามความต้องการของผู้โดยสาร ซึ่ง Park, Robertson and Wu (2004; อ้างถึงใน วีริวิทย์ เลิศไทยตระกูล และอัครวัฒน์ แสงวิภาค, 2558) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพการบริการของผู้โดยสารสายการบินต้นทุนต่ำมีอิทธิพลทางตรงต่อการตั้งใจแสดงพฤติกรรมของผู้โดยสาร ได้แก่ การกลับมาใช้บริการซ้ำ การสื่อสารแบบปากต่อปากเพื่อให้ผู้อื่นรับทราบ นั้นหมายความว่าคุณภาพการบริการยังคงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้โดยสารสายการบินต้นทุนต่ำนอกเหนือจากราคาโดยสาร ดังนั้น คุณภาพการบริการจึงเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ เพราะสามารถสร้างความพึงพอใจ ความน่าเชื่อถือ ความโดดเด่น ภาพลักษณ์ และสร้างความจงรักภักดีของผู้โดยสาร รวมถึงการที่จะมีลูกค้ารายใหม่สนใจที่จะมาใช้บริการอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังพบว่าสายการบินต้นทุนต่ำยังขาดคุณภาพในการให้บริการ อาทิ 1) ปัญหาการบริการของพนักงานในการดูแลความสะอาด เนื่องจากมีระยะเวลาในการจอดที่สนามบินสั้น ทำให้ระยะเวลาในการดูแลความสะอาดเรียบร้อยสั้นลงไปด้วย อาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการรักษาความสะอาด และความเรียบร้อยภายในเครื่องบิน 2) ปัญหาตารางการบิน เนื่องจากสายการบินต้นทุนต่ำพยายามหลีกเลี่ยงตารางการบินที่มีสายการบินปกติให้บริการอยู่แล้ว เพื่อลดการแข่งขัน จึงทำให้ตารางการบินแตกต่างออกไป หรืออาจไม่ตรงกับช่วงเวลาที่คุณโดยสารมักเรียกใช้บริการ 3) ข้อบังคับเกี่ยวกับบัตรโดยสาร เช่น การไม่สามารถคืนตั๋ว หรือเปลี่ยนแปลงวันเดินทางได้ 4) ไม่มีเที่ยวบินไปยังสนามบินท้องถิ่น เนื่องจากเลือกให้บริการในเส้นทางหลักเท่านั้น 5) ไม่ตรงต่อเวลา ในบางกรณีสายการบินต้นทุนต่ำอาจมีสายการบินปกติเป็นเจ้าของ ซึ่งมักจะให้ความสำคัญกับความตรงต่อเวลาของสายการบินปกติ และอาจเกิดการแทรกแซงสายการบินต้นทุนต่ำ ทำให้เวลาขึ้นเครื่องหรือลงจอดล่าช้าออกไป 6) ไม่มีบริการชั้นธุรกิจ และ 7) ปัญหาเรื่องการเชื่อมต่อสายการบินอื่น เนื่องจากบางครั้งสายการบินต้นทุนต่ำไม่ตรงต่อเวลา ทำให้ผู้โดยสารที่ต้องการเดินทางเชื่อมต่อสายการบินอื่นพลาดเที่ยวบินได้ 8) ปัญหาการยกเลิกเที่ยวบิน เนื่องจากบางเส้นทางมีผู้โดยสารน้อย และทางสายการบินเห็นว่าไม่คุ้มค่าต่อการบิน ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสายการบิน 9) ปัญหาการขอเปลี่ยนแปลงหรือเลื่อนเวลาบิน และไม่มีมาตรการในการดูแล หรือรับผิดชอบในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว 10) ปัญหาการสำรองที่นั่งผ่านเว็บไซต์ เช่น การสำรองที่นั่งที่มีการตัดเงินจากบัตรเครดิตแล้ว แต่ไม่ได้รับเอกสารยืนยันจากสายการบิน ข้อมูลในเอกสารการสำรองที่นั่งไม่ตรงกับที่ได้สำรองไว้ ระบบการจองขัดข้อง เป็นต้น 11) ปัญหาความไม่มั่นใจในความปลอดภัย เนื่องจากผู้โดยสารบางคนยังมีทัศนคติที่ว่า “ของถูกและดี ไม่มีในโลก” (Mason, 2003; อ้างถึงใน เทิดศักดิ์ พรรณนา, 2552; สายชล สงวนพันธ์, 2559; สุทธิกา ทิพย์สุวรรณ, 2561; เฉลิมเกียรติ เฟื่องแก้ว)

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาข้างต้นเกิดจากการให้บริการที่ยังด้อยคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อความพึงพอใจ ความประทับใจ ตลอดจนการเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำของผู้โดยสารในอนาคต ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาคุณภาพของการบริการ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จ มีความพร้อมในการให้บริการ ตลอดจนสร้างสรรค์ความแตกต่างทั้งคุณค่าและคุณภาพการบริการให้เกิดความประทับใจแก่ผู้โดยสารต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย
2. เพื่อประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้โดยสารที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ได้แก่ สายการบินไทยแอร์เอเชีย สายการบินนกแอร์ และสายการบินไลอ้อนแอร์ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง จึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในกรณีไม่ทราบขนาดของประชากร โดยใช้สูตรคอเชราน (W.G. Cochran) โดยกำหนดสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 0.50 ต้องการระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้คลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 (นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี, 2549) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. ขอบเขตการวิจัย เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาคุณภาพการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยตามตัวแบบ SERVQUAL (Parasuraman et al, 1990) ประกอบด้วย ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibles) ความเชื่อถือไว้วางใจได้ (Reliability) การตอบสนองต่อผู้รับบริการ (Responsiveness) การให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ (Assurance) และความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ (Empathy)

2.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้โดยสารที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ได้แก่ สายการบินไทยแอร์เอเชีย สายการบินนกแอร์ และสายการบินไลอ้อนแอร์ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง เนื่องจากเป็นสายการบินที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงที่สุดในประเทศไทย (สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย, 2560)

2.3 ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย 1) ตัวแปรต้น คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2) ตัวแปรตาม คือ คุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ ความเชื่อถือไว้วางใจได้ การตอบสนองต่อผู้รับบริการ การให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีการวัดของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งกำหนดน้ำหนักตามระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2) การประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ ความเชื่อถือไว้วางใจได้ การตอบสนองต่อผู้รับบริการ การให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ และ 3) การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยอิสระเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริการ ตลอดจนองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ได้แก่ สายการบินไทยแอร์เอเชีย สายการบินนกแอร์ และสายการบินไลอ้อนแอร์ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทย ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

5.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทยกับการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรเพศกับการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ค่าสถิติ T-test ส่วนการเปรียบเทียบตัวแปร อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Fisher's Least-significant Different)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.75 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 87.25 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.25 ประกอบอาชีพพนักงาน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.25 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.00

2. ผลการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

คุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำ ในประเทศไทย	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ	3.47	0.82	มาก	5
ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้	3.56	0.89	มาก	3
ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	3.53	0.89	มาก	4
ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ	3.72	0.88	มาก	1
ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ	3.65	0.95	มาก	2
รวมทุกด้าน	3.59	0.83	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการประเมินคุณภาพการบริการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.72$) ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.65$) ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ($\bar{X} = 3.56$) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.53$) และด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ในแต่ละด้านผู้โดยสารชาวไทยได้ประเมินคุณภาพการบริการสูงสุดกับองค์ประกอบแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยส่วนใหญ่ประเมินคุณภาพการบริการกับองค์ประกอบด้าน พนักงานแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$)

ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยส่วนใหญ่ประเมินคุณภาพการบริการกับองค์ประกอบด้าน สายการบินมีชื่อเสียง น่าเชื่อถือ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยส่วนใหญ่ประเมินคุณภาพการบริการกับองค์ประกอบด้าน เส้นทางการบินมีให้เลือกหลากหลายเส้นทาง ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

ด้านการให้ความเชื่อมั่นต่อผู้รับบริการ พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยส่วนใหญ่ประเมินคุณภาพการบริการกับองค์ประกอบด้าน พนักงานให้บริการด้วยความคล่องแคล่วและกระตือรือร้น ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$)

ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้รับบริการ พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยส่วนใหญ่ประเมินคุณภาพการบริการกับองค์ประกอบด้าน พนักงานให้บริการผู้โดยสารทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานของการวิจัย คือ ผู้โดยสารที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แตกต่างกัน โดยแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ	ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้	ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ	ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ
เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อายุ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สถานภาพ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ระดับการศึกษา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง
อาชีพ	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	แตกต่าง*
รายได้	แตกต่าง*	แตกต่าง*	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทยกับคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า

- 1) ผู้โดยสารเพศชาย และเพศหญิง มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน
- 2) ผู้โดยสารที่มีอายุแตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน
- 3) ผู้โดยสารที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน
- 4) ผู้โดยสารที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แตกต่างกันในด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ และด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 5) ผู้โดยสารที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แตกต่างกันในด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ และด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 6) ผู้โดยสารที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยแตกต่างกันในด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบประเด็นที่น่าสนใจคือ ผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของทนู พรสุขสวัสดิ์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชริม ศิริไพบุลย์ (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำของผู้โดยสาร พบว่า ผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีรายได้ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท

เมื่อพิจารณาการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า คุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการประเมินคุณภาพการบริการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Theingi (2009) ที่

ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรคุณภาพการบริการ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการตั้งใจของผู้โดยสารสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า ความมั่นใจในการใช้บริการของผู้รับบริการส่งผลต่อความรับรู้คุณภาพการบริการสายการบินมากที่สุด และส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรณัท ธนาธิประนันท์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำ กรณีศึกษา สายการบินไทยแอร์เอเชียกับสายการบินนกแอร์ โดยพบว่า ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการที่ได้รับจากการใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมา หงษ์สินี และวอนชนก ไชยสุนทร (2560) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำให้ความสำคัญต่อคุณภาพการบริการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำให้ความสำคัญต่อคุณภาพการบริการในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ความน่าเชื่อถือของการบริการ ด้านการตอบสนองความต้องการของผู้ให้บริการ ด้านความไว้วางใจ ด้านการเข้าถึงจิตใจ และด้านลักษณะทางกายภาพ

นอกจากนี้ หากพิจารณาความแตกต่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทยกับการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า แม้ว่าสายการบินต้นทุนต่ำจะให้ความสำคัญกับราคา และการให้บริการผู้โดยสารอย่างเท่าเทียมกัน แต่ผู้โดยสารที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ก็ยังคำนึงถึงคุณภาพการบริการที่ต่างกัน กล่าวคือ ผู้โดยสารที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันจะมีสภาพทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันด้วย และมีทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงินที่ต่างกัน โดยผู้ที่มีรายได้ต่ำ จะมีความไวต่อราคา ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงจะให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพการบริการ สอดคล้องกับการศึกษาของภัทรี สุขอุดม ชัชฎาพร อินสมพันธ์ สมพงษ์ อัครวิชัยปิติ และปรีชา คำมาติ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องคุณภาพการให้บริการสายการบินต้นทุนต่ำตามตัวแบบ SERQUAL ตามความคาดหวังของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในเขตจังหวัดชลบุรีที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังต่อคุณภาพการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำ แตกต่างกัน

แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในแต่ละด้าน ตลอดจนข้อค้นพบที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน มาเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ดังนี้

1. ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสะดวกสบายของที่นั่งภายในห้องโดยสาร ความทันสมัยของอุปกรณ์ต่างๆ ภายในห้องโดยสาร รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการ ยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น สายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย อาจจำเป็นต้องเพิ่มขนาดที่นั่งให้กว้างขึ้น เพื่อให้ผู้โดยสารได้รับความสะดวกสบาย แม้ว่าจะทำให้จำนวนที่นั่งน้อยลง แต่สามารถสร้างความประทับใจให้แก่ผู้โดยสาร และส่งผลต่อการใช้บริการซ้ำได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในห้องโดยสารควรทันสมัย มีสภาพใหม่พร้อมใช้งาน มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการระบวนการให้บริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย และรวดเร็ว เช่น ระบบการจองผ่านระบบออนไลน์ที่ง่าย และไม่ซับซ้อน เหมาะสำหรับผู้ให้บริการทุกช่วงอายุ การบริการเช็คอินด้วยเครื่องเช็คอินอัตโนมัติที่มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ และมีพนักงานคอยให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวก เป็นต้น

2. ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความตรงต่อเวลาของเที่ยวบินขาเข้าและขาออก ยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น สายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ควรรักษาเวลาของเที่ยวบินทั้งขาเข้าและขาออกให้เป็นไปตามตารางเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการเดินทางของผู้โดยสาร รวมถึงสามารถสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจให้กับผู้โดยสารในการใช้บริการครั้งต่อไปได้

3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความรวดเร็วในการส่งมอบสัมภาระแก่ผู้โดยสาร และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาและข้อร้องเรียนของผู้โดยสาร แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากแต่ยังน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น สายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการล่าเสียงกระเป่าให้เป็นไปตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ ไม่ปล่อยให้ผู้โดยสารต้องรอกระเป่าเป็นเวลานานหลังจาก

เครื่องบิน นอกจากนี้ ผู้ให้บริการควรให้ความสำคัญกับปัญหาของผู้โดยสารที่จะต้องสามารถแก้ไขปัญหา และข้อร้องเรียนได้ทันทั่วทั้งที่ เพื่อให้ผู้รับบริการหรือผู้โดยสารได้รับความประทับใจ

4. ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การประกันภัยระหว่างการเดินทางอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด นั่นหมายความว่า ผู้โดยสารยังให้ความสำคัญกับการบริการประกันภัย ที่แม้ว่าจะใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ แต่ก็ยังคำนึงถึงความปลอดภัย ดังนั้น สายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ควรจัดทำประกันการเดินทางให้แก่ผู้โดยสาร เพื่อสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้โดยสาร แม้ว่าจะเป็นการลงทุนหรือทำให้ค่าบัตรโดยสารสูงขึ้น แต่สามารถสร้างความแตกต่าง และความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นแก่สายการบินได้

5. ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พนักงานเข้าใจความต้องการของผู้โดยสาร ยังมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น สายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยจะต้องสร้างการรับรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับความคาดหวัง ความต้องการ และพฤติกรรมของผู้บริโภค ตลอดจนจิตวิทยาการบริการให้แก่พนักงานผู้ให้บริการ เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการของผู้โดยสาร และสามารถให้บริการผู้โดยสารได้ตรงตามความต้องการที่แท้จริงได้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย 2) ประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย โดยจากผลการวิจัยพบว่า ผู้โดยสารชาวไทยที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ทั้งนี้ ผู้โดยสารชาวไทยได้ประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ซึ่งมีผลการประเมินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้รับบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ หากพิจารณาความแตกต่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้โดยสารชาวไทยกับการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย พบว่า ผู้โดยสารชาวไทยที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการประเมินคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย แตกต่างกัน

สำหรับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ควรเพิ่มขนาดที่นั่งภายในห้องโดยสาร ตลอดจนการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการ 2) ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ควรให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลาของเที่ยวบินทั้งขาเข้าและขาออก 3) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ควรเพิ่มความรวดเร็วในการส่งมอบสัมภาระแก่ผู้โดยสาร และให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาและข้อร้องเรียนของผู้โดยสารอย่างทันทั่วทั้งที่ 4) ด้านการให้ความมั่นใจต่อผู้รับบริการ ควรจัดทำประกันภัยการเดินทางให้แก่ผู้โดยสาร และ 5) ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการ และพฤติกรรมของผู้บริโภคแก่พนักงาน เพื่อให้เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของผู้โดยสาร และสามารถให้บริการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาประเด็นดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาคุณภาพการบริการของสายการบินต้นทุนต่ำจากผู้โดยสารชาวต่างชาติ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาคุณภาพการบริการให้ดียิ่งขึ้น และสามารถให้บริการได้ตรงกับความต้องการของผู้โดยสารทุกกลุ่ม
2. ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้โดยสารที่ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการ เพื่อนำผลการวิจัยมากำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษากลยุทธ์การจัดการลูกค้าสัมพันธ์ของสายการบินต้นทุนต่ำ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาสายการบินต้นทุนต่ำให้ลูกค้าเกิดความจงรักภักดีในตราสินค้า

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.ยงยุทธ แก้วอุดม คณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่สละเวลาให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในทุกขั้นตอน

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมเกียรติ เพ็ญแก้ว. ภาพลักษณ์ของสายการบินต้นทุนต่ำ. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550
 ชริน ศิริไพบูลย์. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำของผู้โดยสาร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม, 2558.
- ฐายิกา ทิพย์สุวรรณ. คุณภาพบริการของสายการบินต้นทุนต่ำ กรณีศึกษา เส้นทางการบิน อุบลราชธานี-กรุงเทพมหานคร-อุบลราชธานี. วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 7, 13 (มกราคม-มิถุนายน 2561): 11-24.
- ณัฐพงศ์ ประกอบการดี. กลยุทธ์การให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมการบิน. วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา. 5, 9 (มกราคม-มิถุนายน 2556): 56-66.
- ทนุ พรสุขสวัสดิ์. พฤติกรรมการเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2554.
- เทิศศักดิ์ พรรณนา. พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการของผู้โดยสารสายการบินต้นทุนต่ำ. การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. ระเบียบวิธีการวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549
- นิตา ชัชกุล. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ดีไซน์, 2548.
- บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด. อนาคตการบิน. (ออนไลน์) 2562 (อ้างเมื่อ 3 ตุลาคม 2562). จาก: <https://www.aerothai.co.th/th/aerothai-update/อนาคตการบิน>
- ปพิชญา หงษ์สินี และวอนชนก ไชยสุนทร. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2560
- พีรเมษฐ์ ธนาธิปวรนนท์. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำ กรณีศึกษา สายการบินไทยแอร์เอเชียกับสายการบินนกแอร์. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2554.
- ภัทรี สุขอุดม, ชัชฎาพร อินสมพันธ์, สมพงษ์ อัครวิธิปัติ และปรีชา คำมาตี. คุณภาพการให้บริการสายการบินต้นทุนต่ำตามตัวแบบ SERVQUAL ตามความคาดหวังของผู้ใช้บริการในเขตจังหวัดชลบุรี. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก. 7, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2561): 106-117.
- วีรวิชัย เลิศไทยตระกูล และอัครวรรณ์ แสงวิภาค. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการให้บริการสายการบินของสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทย. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. 12, 2 (ตุลาคม-ธันวาคม 2558): 24-33.
- สายชล สงวนพันธ์. การคุ้มครองผู้บริโภคจากการสำรองที่นั่งของสายการบินทางออนไลน์: ศึกษาเฉพาะกรณี สัญญาของผู้ให้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ. การค้นคว้าอิสระนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2558.
- สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย. รายงานสภาวะอุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย ประจำปี 2560. (ออนไลน์). 2560 (อ้างเมื่อ 3 ตุลาคม 2562). จาก: <https://www.caat.or.th/wp-content/uploads/2018/08/AE-รายงานสภาวะอุตสาหกรรมการบินของประเทศไทย-ประจำปี-2560.pdf>
- Parasuraman et al. *Delivering quality service: Balancing customer perceptions and expectation*. New York: The free press, 1990.
- Teingi, Saha ve. (2009). Service quality, satisfaction, and behavioural intentions: A study of low-cost airline carriers in Thailand. *Managing Service Quality*, 19(3), pp. 350-372.

29th - 30th August 2018 Bangkok, Thailand

1st International MICE Conference and Forum Conference Proceedings

ASEAN
MICE
EDUCATION HUB

Hosted by

Co-Hosted by

Strategic Partners

Supported by

The Rise of Artificial Intelligence and the Fall of Employment in the Event Industry

Chootham Tangjaitrong

Krittika Kunupakan

Rujipas Boonsamrej

Keywords: Artificial Intelligence, Technology, Event, Organizer, Employment, Displacement

Introduction

Artificial intelligence (AI) will soon revolutionize the event industry, and fewer human employees will be needed to work in the event organizing field (Groot, 2017). Many types of events, such as meeting, incentive, convention, and exhibition, have traditionally been slow to adapt to their changing environment, specifically the adaption of new technologies, with many event organizers believing that their industry is all about “high touch,” not so much about “high tech” (Pearlman & Gates, 2010). Even though some progressive event organizers have already successfully utilized AI to hold meetings and special events – with less human help, most event organizers do not yet have a clear understanding of what AI is and how it may be employed to address business needs. That is about to change. Undeniable, AI is becoming increasingly more relevant in these times of changes and has already disrupted many other industries displacing humans in communication, entertainment, financial services, healthcare, logistics, marketing, music, retail, and technology industries; for instance (PwC, 2017). Within the event industry, the boundary of AI applications seems limitless ranging from setting up efficient event webpage copy, to producing an exclusive visual identity for the event, to ensuring face recognition for attendee identification, to enhancing the event translation, to gaining access to the mass communication option, and many more (“This is How AI”, 2018). Therefore, the purpose of this paper is to create awareness among employees in the event industry that, due to the technology advancement of artificial intelligence, their jobs, like many others, are as well at stake. The scope of this paper discusses the domains of professional event organizers’ works, the rapid development and revolution of AI despite the unawareness of the coming displacement situation in the event industry, and how AI can help.

The Domains of Professional Event Organizers’ Works

Events bring people together to share some sort of experience and produce a measurable outcome. Any type of event is held for a reason, and once an event is initiated, it needs to be organized, whether it is an anniversary, a charity fundraiser, a civic celebration, a company picnic, a convention event, a corporate product introduction, an exhibition, a family reunion, a grand opening, a hospitality reception, an incentive program, a sports event, or a wedding. Event organizing is the integrated implementation of all the logistical and operational necessities of an event, depended on the scope of event elements incorporated into the event design. It is the job of the professional event organizers to put together and manage that event experience (Silvers, 2012). An event organizer is, no doubt, an exceedingly complex profession. Event budget, quality,

scope, and time, as well as the expectations of the event stakeholders including clients, hosts, sponsors, exhibitors, visitors, and others, need to be managed by event organizers. They also have to be mindful of administrative affairs, design parameters, legal issues, logistical matters, marketing implications, and risk management ramifications. To put in simple, each event organized, event organizers are required to make hundreds or even thousands of decisions, and have to handle the details that emerge from those decisions. (Silvers, 2012).

There are many ways to approach the complexity of organizing an event. To help professional event organizers making certain that attention is given to the whole scope of the event, within the budget and time limit, and that it is structured and thorough, a coalition of experts in event management have devised the Event Management Body of Knowledge – EMBOK Model. This model includes a definition of the core values, phases, processes, and domains. It is these domains that provide a comprehensive and systematic approach to the responsibilities associated with all types of professional event organizers. The domains are made up of five areas of management and can be subdivided into seven classes as shown below:

Administration	Design	Marketing	Operations	Risk
financial	content	plan	Attendee	compliance
human resources	theme	materials	Communications	decisions
information	program	merchandise	Infrastructure	emergency
procurement	environment	promotions	Logistics	health and safety
stakeholders	production	public relations	Participants	insurance
systems	entertainment	sales	Site	legal
time	food and beverage	sponsorship (donor)	technical production	security

(EMBOK Model, 2018)

Even after structured, these domains or scopes are still very difficult for event organizers to make certain that attention is wholly given to. One of the biggest challenges for event organizing companies, even before managing the event itself, is to manage employees. Central to the employee planning is introspectiveness of three different forms of flexibility: functional, numerical, and temporal. In the ideal situation, event organizing companies would always prefer the perfect number of employees, providing numerical flexibility; to be available when they are required, providing temporal flexibility; in order to satisfy customer wants and needs, providing functional flexibility. In reality, this perfectly just-in-time approach to employee management is rarely totally achievable. A well-trained, well-rounded, highly motivated, and perfectly reliable employees who can deploy generic skills in a wide variety of contexts and situations would take time to develop. Besides event organizing companies, operating in increasingly internationalized and extremely competitive markets, rarely have a budget for this. Equally, these highly trained employees are

unlikely to be able to bear the insecurity and anti-social nature of unpredictable working hours and therefore earnings. The balance between securing the perfect employees and the budget of doing so seldom happens (Ferdinand & Kitchin, 2017).

All of the hardship putting into employee management, however, suddenly becomes pointless when considering what Julia Rutherford Silvers (2012, p.1), an owner of a professional event organizing company, discussed. She stated that to a regular attendee showing up at an event, everything from decorations to food to tents to music, is usually already set and ready to use without realization of organizing team even being there. In other words, to someone not involved in the world of event organizers, attending an event operated by humans or AI, should not make any difference in term of experience. So, what the difference does it make if all event employees are replaced by an AI system?

The Rapid Development and Revolution: The Unawareness of the Coming Displacement Situation

In the eyes of event organizers, the idea of being displaced by an AI system just seems unimaginable. But what is AI, really? And how soon will it fully hit the job market? The idea of newer innovations replacing the old commons could be difficult to let in sometimes. Take a classic example of Jean-Baptiste Say, a famous 19th century French economist, who wrote in 1828 about the seemingly bizarre possibility of cars being used in place of horses (Braudel & Reynolds, 1992, p. 539).

Nevertheless... no machine will ever be able to perform what even the worst horses can – the service of carrying people and goods through the bustle and throng of a great city.

In his wildest imagination, Say could never have dreamed of cars being the main source of transportation. Two centuries is not exactly long by historical standard, and so just like a snap of fingers, horses were being displaced (Deahl, 2018; Huffman, 2018; Rajkomar, 2018).

In addition to the displacement situation, it is also important to mention that the length of time between technological inventions and their widespread, everyday use is continuously being reduced (Booker, 2017; Makridakis, 2017). It took two centuries from the time Thomas Newcomen devised a crude steam engine to pump water out of coal mines in 1712 to the time Henry Ford was able to launch the Model T, a reliable and affordable car, in October 1908 (“Henry Ford Biography”, 2017; “Thomas Newcomen Biography”, 2017). The length of time got shorter to about a century between the time Benjamin Franklin proved his electricity idea by conducting the famous kite experiment in 1752 to Thomas Edison invented the electric light bulb (“Who Discovered Electricity?”, 2017). And the length of time got even shorter to only a couple decades between the time the 30 tons Electronic Numerical Integrator and Computer (ENIAC) was built in 1946 to the time personal computers (PC) were first introduced by IBM in 1981 (“A BRIEF COMPUTER HISTORY”, 2018). And when the first ever public mobile phone call was made from a 1.1Kg handheld device by Martin Cooper in 1973, it took only a decade for commercial mobile phone to be introduced to the public by Motorola in 1983 (Goodwin, 2017).

The development and revolution have become even more rapid when it comes the time for digital revolutions. Arthur (2017) stated that in the 70s and 80s, the first morphing of digital revolutions arrived with personal computational assistance – integrated circuits. With that, engineering companies could use computer-aided design programs, oil companies could discern strata and calculate the chance of oil, and warehouses could track inventories in real time. Then in the 90s and 2000s, the second morphing arrived with the connection of digital processes. Telephonic, fiber-optic, and satellite transmission got computers linked together into local and global networks. Offshoring took off. Production concentrated wherever was cheapest. As a result, the age-old importance of geographical locality had slowly vanished and modern globalization arrived.

Finally, from roughly the 2010s, the third morphing has arrived with cheap and ubiquitous sensors, but when they were meshed together into wireless networks, masses of data arose. As a result, what became notable was the development of intelligent algorithms, methods, and methodologies for recognizing things, collecting data, and using that data. These intelligent algorithms were put together by using masses of data to do what believed only humans could do – forming association. AI can now recognize complicated pixel patterns and able to translate them to communicate with humans; for example, an image of an event attendee can be formed into a particular pixel pattern, so when an AI “sees” this particular person, it “knows” who she or he is. Basically, intelligent algorithms are associations made possible by statistical methods using oceans of data. And so, digital assistants, digital language translation, face recognition, inductive inference, and voice recognition are no longer out of reach (Arthur, 2017; McIvor, 2013). Fast-forward to 2018, the breakthrough technologies of this year such as Artificial Embryos, Cloud-based AI, Google Assistant, and Smart Compose, which seemed like a pure science fiction not long ago, are available today (MIT Technology Review, 2018). Given these rapid and continuous developments, the big challenge is not only to predict the major artificial intelligence innovations, nor predict how they may affect the job market in the next decade, but also to create awareness of such potential displacement to employees in the event industry today, not to repeat Jean-Baptiste Say’s short-sightedness of power of innovations.

No Human Employees? AI Can Help

Attendees nowadays love accessing to digital experiences, especially those that can increase their face-to-face interactions (“This is How AI”, 2018). According to American Express Meetings & Events’ 2018 Global Meetings & Events Forecast (Jouaneh, 2018),

Technology is expected to continue to transform meetings and events. In 2018, we expect that technology will continue to make an impact on the overall end-to-end management of the delivery of meetings and events, and also on the attendee experience perspective. The ongoing evolution of mobile apps and hybrid meeting solutions, combined with the potential applications for newer technologies such as virtual reality (VR) and artificial intelligence (AI), have exciting implications for meeting owners and attendees alike. Modern attendees expect an online experience will be available to enhance their face-to-face experience and are eager

to deploy technologies that facilitate personal event attendance goals, such as networking and interacting more deeply with content.

Therefore, in order for event organizers to respond to attendees' expectation today, AI will most likely be used, which can impact the way events are being planned and organized. Soon event organizing companies and event attendees alike will be able to experience and enjoy the results of advanced technology without the help of human employees. Touching back on the domains part of the EMBOK Model and view how some of the AI perks would gradually, but surely replace the need for human capital when organizing events.

A key visual of an event is like a face of it. Creating a visual is not only very important for the event, it is also not easy. It requires a creative mind and skill, time, and of course, money to hire a designer or a professional creative. AI can help. It can produce a visual identity for the event. New sites are offering AI-based design services, which for instance, can design an event logo with no human designer needed. All required are only chosen text, colors, and design styles. Then a number of random logos will be given to choosing from, so AI can recognize preferences for the event. In the end; in matters of minutes, in fact, the event logo will be created and shown how it looks on different merchandising products ("This is How AI", 2018).

After the event has its key visual, wordings come next. Copywriters are usually asked to write text of advertisements or publicity material. AI can help. It will be able to set up an efficient event webpage copy. In spite of the fact that the concept is still relatively new, a few platforms are already promising to deliver powerful copy that is aligned with a given event's goals, intentions, and values. Only keywords are needed to be inserted, and the text will be generated automatically. Soon a copywriter may no longer be needed for creating an event page ("This is How AI", 2018).

Just like any business, communication is an extremely important part of organizing events. In the past, event organizers often got bombarded with a litany of questions or doubts from attendees. A team of concierge is sometimes set up to support inquiries, but it was hardly possible for human staff to respond to everything in a timely manner. AI can help. AI enhanced systems and assistants, similar to Siri and Alexa, offer meaningful interaction for attendees and exhibitors. These automated assistants are becoming increasingly sophisticated and can be adopted for many functions at events. It can, for example, act as a concierge answering queries tirelessly, communicate efficiently, and providing all the information attendees need in a timely manner. In addition, with the use of voice activation, AI like chatbots can respond to voice commands and make suggestions on potential sessions that attendees may be interested in based on their personal preferences. Moreover, since chatbots do not require an app download or website login prior to use, the technology could enable all event content delivered through a Facebook Messenger chatbot making it even easier to access for attendees.

Even sometimes there are certain barriers, such as language, which prevents communication, AI can help. It can eliminate this barrier by improving the event translation and offer language translation services for attendees from foreign countries to enable activities like ordering products, customer support information, and more. Although, there is a problem of cultural aspects that cannot be translated exactly through AI technology, yet many event

organizing companies are already designing and developing AI instant translation apps to replace the use of human translators. To put it simply, AI system can get event organizing companies to access the mass communication option and improve attendee engagement (Groot, 2017; Owen, 2018; "This is How AI", 2018).

Using AI to communicate with attendees goes beyond just giving out information. Take matchmaking practice, for instance. While at a typical networking event, attendees may be matched manually with other attendees according to a manual form filled out pre-event, causing a tedious and expensive process for event planners, not to mention that the match not always being a good fit. Imagine attending a large networking event at IMPACT Exhibition and Convention Center, the biggest convention center in Thailand, sometimes exhibitions will match exhibitors with visitors automatically to help with networking. Most of the time, these matchmakers are too far off, creating bad matches at the event. AI can help. Personalizing event experience is probably the biggest game changer AI brings to the table. Tim Groot, co-founder and CEO at Grip, a UK-based event networking platform powered by AI, wrote that the scale and levels of personalizing and recommendations for event attendees that AI can offer were previously unheard of. Groot (2017) stated,

55% of people surveyed say they made a connection using Grip's AI matchmaking engine that they wouldn't have made otherwise. That's because, working with real-time recommendations, AI learns from your behavior as you interact with it, so attendees receive better recommendations the more they use it.

Lecun, Bengio, and Hinton (2015) mentioned that computational models can learn representations of data with multiple levels of abstraction using an AI function called Deep Learning, which has dramatically improved the state-of-the-art in speech recognition, visual object recognition, object detection and many other domains. Deep Learning basically relies on pattern recognition, taking sensory input, like data, and adding a component of reasoning to form new actions based on that reasoning. This brings one of the biggest advantages of AI over human capability – the ability to tirelessly learn and recognize patterns when exposed to oceans of new data. AI can now easily take already available registrant data from the event organizer and arrange the best possible match combinations, creating rich networking experiences for event attendees. Even more impressive, AI matchmaking systems can interpret data from attendee's social media profiles like Facebook and LinkedIn, to make recommendations of the best sessions to attend, networking opportunities, or even products that would best suit their business interests. Attendees can schedule meetings pre-event, or indicate they are not interested in the recommendations from the system during the event period, which helps improve the next set of recommendations. This type of intelligent matchmaking can also work in the favor of exhibitors, having access to information that tells them what potential visitors are interested in. Exhibitors not only can plan time, space, and staffing (if still needed) for the greatest visibility, but they also can also personalize their offerings to the potential ones for the greatest opportunities (Groot, 2017; Owen, 2018).

Event organizers can as well enjoy the benefits of AI ability to learn and recognize patterns. Groot (2017) stated that the organizers can anticipate what logistical requirements are needed at an event in terms of food & beverage, crowd control, etc., as the event progresses in real time. For example, an AI system can read footfall and registration data at an event and then calculate and report requirements necessary immediately. Making the anticipation even more accurate, the AI system could make judgments on the requirements based on data input from other or previous events of similar sizes and requirements. Owen (2018) also mentioned that since AI can monitor sentiment passively, it can identify and notify the event organizers of potential problems; from when cups, drinks, or product samples are running out to when event staff members are too busy and missing potential customers, for example. This will be an extremely useful technology for attendees, exhibitors, and event organizers, who may have to focus on many components simultaneously. It truly is a virtuous cycle.

During the event period, security is one of the most important aspects. Often, there is not sufficient security at an event. Owen (2018) mentioned that he has experienced thieves stealing items from an event space. When there are not enough security guards at an event, AI can help. It can support event security by identifying threats and notify organizing team members. In August of 2017, Chinese police in Shandong province arrested 25 suspects using a facial recognition system that was set up at the Qingdao International Beer Festival. In April 2018, Chinese police, once again, used facial recognition technology to catch one economic-crimes suspect while attending a 60,000-crowded concert in Nanchang City; a seemingly impossible task for the police if not supported by the AI system ("Chinese man caught", 2018).

Another important aspect of security is data protection. With all the input of data, some very personal ones, at the event, data protection and integrity are very concerned nowadays. A data protection compliance has to be strictly practiced while increasingly sophisticated analysis is applied in order to ensure high quality of data. The question is, how much can humans be trusted with this private matter? AI can help. When AI uses data to look for networking intent, users are anonymous to each other unless they indicate they are interested to meet each other. And private messages are private. It is important to draw deep insights while protecting attendees' privacy (Groot, 2017).

AI can also help eliminate lines for attendees. It does not matter how great an event is, if much time is taken in line before even entering the event, attendees' satisfactions already decrease right off the bat. Thus, due to the fact that AI can ensure face recognition for attendee identification, reference their face with their registration, and guide them through the line faster; increasing number of face recognition companies are interested in developing services for event organizers to help them set up efficient check-in dynamics. Long waiting lines and delays during the check-in procedure will soon be forgotten. AI can speed up event check-in faster than any human employees can, by eliminating the traditional processes which normally created event space constriction. (Owen, 2018; "This is How AI", 2018).

Organizers collect attendee feedbacks and often find out what is working and what is not from a survey that they ask attendees after the time of engagement. AI can help. It can take out all

the work of asking attendees how they felt since AI can also be used to monitor attendees' behavioral patterns and common characteristics, which will create a new found honesty and transparency for event organizers in terms of feedback. AI can even monitor multiple metrics on facial recognition, flow, and social media. In other words, AI can monitor sentiment passively; something that humans cannot. AI can, therefore, be used to drive event attendance, enabling event planners to identify and get involve with their target attendees as well as discover new, potential ones. The data collected can then be used to build a profile of the event's ideal target market and direct marketing efforts to target the most promising segmentations (Owen, 2018).

Final Thoughts

AI will soon revolutionize the event industry and play a central role in growing events. There is no point in denying the great impact AI technology can have on the way an event is designed, planned, and ran. Both event organizers' work and attendees' experience will shift greatly due to these new tools. AI offers many key benefits that event professionals can take advantage of in order to build and improve attendee engagement, add personalization to the event experience, and organize events more efficiently and competitively, among other things. All these benefits require no human employees. In conclusion, it is important for the event industry and especially the employees to ensure they are continuously keeping up with new ideas and technologies. Otherwise, they will soon be displaced by AI.

References

- 10 Breakthrough Technologies 2018. (2018, February 23). Retrieved April 30, 2018, from <https://www.technologyreview.com/lists/technologies/2018/>
- A BRIEF COMPUTER HISTORY. (n.d.). Retrieved May 2, 2018, from [http://people.bu.edu/baws/brief computer history.html](http://people.bu.edu/baws/brief%20computer%20history.html)
- A.I. Artificial Intelligence (2001). (2017). Retrieved April 30, 2018, from https://www.imdb.com/title/tt0212720?ref_=nv_sr_1
- Arthur, William Brian. (2017). Where is technology taking the economy?. *McKinsey Quarterly*, Number 4. 32-43.
- Booker, B. (2018, February 07). How Your Face Will Become Your Ticket to Event Success. Retrieved May 13, 2018, from <https://www.eventbrite.co.uk/blog/facial-recognition-tech-for-events-ds0c/>
- Braudel, F. (1992). *Civilization and capitalism, 15th - 18th century*(S. Reynolds, Trans.). Berkeley, CA: University of California Press.
- Chinese man caught by facial recognition at pop concert. (2018, April 13). Retrieved May 7, 2018, from <http://www.bbc.com/news/world-asia-china-43751276>
- Deahl, D. (2018, May 08). Gmail's Smart Compose will write emails for you. Retrieved May 10, 2018, from <https://www.theverge.com/2018/5/8/17331960/google-smart-compose-io-2018>
- EMBOK Model. (2018). Retrieved May 5, 2018, from <http://www.embok.org/>

Ferdinand, N., & Kitchin, P. J. (2017). *Events management: An international approach*. Los Angeles: SAGE.

Goodwin, R. (2017, March 06). The History of Mobile Phones From 1973 To 2008: The Handsets That Made It ALL Happen. Retrieved May 3, 2018, from <http://www.knowyourmobile.com/nokia/nokia-3310/19848/history-mobile-phones-1973-2008-handsets-made-it-all-happen>

Groot, T. (2017, August 04). AI in 2018: How Artificial Intelligence Is Impacting Events. Retrieved May 7, 2018, from <https://www.eventbrite.com/blog/ai-in-2018-artificial-intelligence-events-ds00/>

Henry Ford Biography. (2017). Retrieved May 2, 2018, from <https://www.thefamouspeople.com/profiles/henry-ford-122.php>

Huffman, S. (2018, May 08). The future of the Google Assistant: Helping you get things done to give you time back. Retrieved May 10, 2018, from <https://blog.google/products/assistant/io18/>

Jouaneh, I. (2018). *2018 Global Meetings and Events Forecast*(p. 6, Rep.). American Express Meetings & Events.

Lecun, Y., Bengio, Y., & Hinton, G. (2015). Deep learning. *Nature*,521(7553), 436-444.
doi:10.1038/nature14539

Makridakis, S. (2017). Forecasting the Impact of Artificial Intelligence (AI). *Foresight: The International Journal of Applied Forecasting*, (47), 7-13.

McIvor, R. (2013). Understanding the manufacturing location decision: the case for the transaction cost and capability perspectives. *Journal of Supply Chain Management, 49*(2), 23-26.

Nelson, K. B. and Silvers, J. R. (2009). Event Management Curriculum Development and Positioning: A Path Toward Professionalization. *Journal of Hospitality & Tourism Education, Vol. 21* (2), 31-39. Richmond, Virginia: International Council on Hotel, Restaurant and Institutional Education.

O'Toole, W. (2005). Management Software for Special Events. *Conference Proceedings, 2nd International EMBOK Imbizo Global Alignment Summit*. Johannesburg: Institute of Event Management.

Owen, T. (2018, February 28). How Artificial Intelligence Will Impact The Event Industry - Experiential Marketing A.I. Retrieved April 6, 2018, from <https://www.becore.com/artificial-intelligence-events/>

Pearlman, D. M., & Gates, N. A. (2010). Hosting Business Meetings and Special Events in Virtual Worlds: A Fad or the Future? *Journal of Convention & Event Tourism, 11*(4), 247-265.

Rajkomar, A. (2018, May 08). Deep Learning for Electronic Health Records. Retrieved May 10, 2018, from <https://ai.googleblog.com/2018/05/deep-learning-for-electronic-health.html>

Silvers, J. R. (2012). *Professional event coordination* (Second ed.). Hoboken, N.J: John Wiley & Sons.

Sizing the prize: What's the real value of AI for your business and how can you capitalise?(Rep.).

(2017). Retrieved April 29, 2018, from PwC website:

<https://www.pwc.com/gx/en/issues/analytics/assets/pwc-ai-analysis-sizing-the-prize-report.pdf>

This is How AI Will Impact the Future of Event Planning. (2018, February 28). Retrieved April 6,

2018, from https://www.eventplanner.net/news/8791_this-is-how-ai-will-impact-the-future-of-event-planning.html

Thomas Newcomen Biography. (2017). Retrieved May 2, 2018, from

<https://www.thefamouspeople.com/profiles/thomas-newcomen-6381.php>

Weak Artificial Intelligence (Weak AI). (2018). Retrieved April 30, 2018, from

<https://www.techopedia.com/definition/31621/weak-artificial-intelligence-weak-ai>

Who Discovered Electricity? (2017). Retrieved May 2, 2018, from

<https://wonderopolis.org/wonder/who-discovered-electricity>

แนวทางการพัฒนา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้งจังหวัดสมุทรปราการ

รัศมี อัจฉริยไพศาลกุล¹ นิภา วธวานิชกุล² และ อรทัย มูลคำ³

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

e-mail: ajratsameeap@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้แนวทางการพัฒนา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้าในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

โดยการวิจัยเป็นเชิงปริมาณและการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ประกอบการร้านค้าและผู้นำชุมชนในตลาดน้ำบางน้ำผึ้งจำนวน 400 ชุด โดยผู้วิจัยทำการกำหนดวิธีการและขั้นตอนการศึกษาโดยออกแบบแบบสอบถาม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 2) ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 3) แบบสอบถามปัจจัยความต้องการในการส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้าในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สรุปผลและข้อเสนอแนะจากการศึกษาพบว่า ในข้อมูลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ด้านการให้บริการ ด้านภูมิทัศน์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปัจจัยความต้องการในการส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับนั้น ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะได้มีความสำคัญในการพัฒนาของผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พบว่า ด้านปัญหาสินค้าเกินความต้องการของลูกค้าเป็นปัญหาหนักที่สุด

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน, คนในท้องถิ่น, ผู้ประกอบการ, ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เชิงอนุรักษ์, การพัฒนาที่ยั่งยืน

Developmental approach Ecotourism Case Study on Bang Namphung Floating Market Samut Prakarn Province

Ratsamee Ajcharyapaisankul¹ Nipa Watawanichakul² and Orathai Moonkhum³

Rattana Bundit University

e-mail: ajratsameepak@gmail.com

ABSTRACT

This research, development guidelines for eco-tourism, case study Bang Nam Phueng floating market Phra Pradaeng District Samut Prakarn Province With the following objectives: 1) to study the guidelines for the development of eco-tourism of Bang Nam Phueng Floating Market 2) to study factors affecting the needs of local people to promote and Eco-tourism development of Bang Nam Phueng floating market 3) To study the problems, obstacles and suggestions for participation of shop operators in promoting eco-tourism. Case study of Bang Nam Phueng floating market Phra Pradaeng District Samut Prakarn Province

The research is quantitative and data collection by using questionnaires from 400 shop operators and community leaders in Bang Nam Phueng floating market. In order to comply with the research objectives as follows: 1) General information of respondents as entrepreneurs in Bang Nam Phueng Floating Market 2) Information on the development of eco-tourism of Bang Nam Phueng Floating Market 3) Questionnaire on the needs for promotion and Ecotourism development of Bang Nam Phueng floating market 4) Questionnaire on opinions about obstacles and suggestions for participation of shop operators in promoting eco-tourism

Conclusions and recommendations from the study found that In the guidelines for the development of eco-tourism of Bang Nam Phueng floating market Service Landscape The cost of tourism Knowledge and understanding in eco-tourism Services and facilities Overall, it is important to develop at a high level. When considering each aspect of the factors of needs for promotion and The development of eco-tourism of Bang Nam Phueng floating market found that the knowledge and understanding of ecotourism The cost of tourism Landscape Services and facilities The importance of development is at a high level, in that order, in terms of opinions about obstacles and suggestions, it is important in the development of community leaders and shop operators. In the Bang Nam Phueng Floating Market, it was found that the problem of the product exceeds the needs of customers is the most problem.

บทนำ

ภาวะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน มีความสำคัญต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ในปัจจุบัน แนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสร้างจิตสำนึกของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวและตระหนักถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรมซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง รูปแบบของการท่องเที่ยวเพื่อรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม เป็นการจัดการการท่องเที่ยวที่รักษาคุณภาพ ทั้งการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรม นำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสหรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรงและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับมีความสำคัญในการพัฒนายังเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกอีกทั้งเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งกำหนดทิศทางการตลาดนำเพื่อการพัฒนา การขับเคลื่อนสู่แหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ (Quality Destination) ด้วยการบูรณาการอย่างเป็นระบบ และการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และเชื่อมต่อกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564) เพื่อเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ บนพื้นฐานศักยภาพของแต่ละกลุ่มพื้นที่

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นหนึ่งในรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง จากกระแสความนิยมของนักท่องเที่ยวที่ให้ความใส่ใจในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมากขึ้น เป็นรูปแบบหนึ่งของการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปกับธรรมชาติ คนในชุมชน และนักท่องเที่ยว ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยสนใจศึกษารูปแบบของการท่องเที่ยวตลาดน้ำ นับเป็นหนึ่งในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่มีกระแสความนิยมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษามีความสนใจในการศึกษาแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษา ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยความร่วมมือของชาวบ้านร่วมกับผู้นำท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสนับสนุนให้ชาวบ้าน มีรายได้จากการนำผลผลิตในท้องถิ่นของตนเองมาจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้และก่อให้เกิดการสร้างงานภายในชุมชน โดยสาเหตุที่เลือกศึกษาเพื่อทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ปลูกฝังการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพได้อย่างยั่งยืน การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ด้านแนวคิดการพัฒนาแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านความเข้าใจลูกค้า โดยสามารถนำข้อมูลงานวิจัยมาพัฒนาแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวปัจจัยส่งเสริมต่างๆในการพัฒนาชุมชนของคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้ำผึ้งและจังหวัดอื่นๆ ที่มีรูปแบบการขายที่คล้ายคลึงกัน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำเชิงอนุรักษ์ให้เติบโตยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง
- 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้าในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมุติฐานการวิจัย

- 1) ในปัจจุบันความต้องการของนักท่องเที่ยวมีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจึงต้องมีการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์
- 2) การพัฒนารูปแบบทางการท่องเที่ยวจำเป็นต้องศึกษาจากปัจจัยของคนในพื้นที่เพื่อหาแนวทางพัฒนาที่สมดุลระหว่างคนในชุมชนและความต้องการของนักท่องเที่ยว
- 3) การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในฐานะผู้ประกอบการจะสามารถให้มุมมองทางด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในด้านการพัฒนาทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือประชาชนในชุมชนทั้ง 11 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวน ประชากรทั้งหมด 4,949 คน แบ่งเป็นเพศชาย 2,368 คน เพศหญิง 2,581 คน (กรมการปกครอง พ.ศ., 2555) และผู้ประกอบการในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 4,949 คน นำมาคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้เกิดความผิดพลาดได้ไม่เกิน 5% ได้จำนวน กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ประกอบการร้านค้าและผู้นำชุมชนในตลาดน้ำบางน้ำผึ้งจำนวน 400 ชุด โดยผู้วิจัยทำการกำหนดวิธีการและขั้นตอนการศึกษาโดยออกแบบแบบสอบถามเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 2) ข้อมูลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 3) แบบสอบถามปัจจัยความต้องการในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้าในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผ้าตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้สอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา และปัจจัยความต้องการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภูมิทัศน์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และด้านการบริการและการและสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่ท่านคิดว่ามีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนและวิธีสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ที่เป็นแนวทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดเนวตารางและขอบเขตในการออกแบบสอบถามตามหัวข้อที่กำหนด และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมที่จะเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านภูมิทัศน์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และด้านการบริการและการและสิ่งอำนวยความสะดวก

3. สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และคำแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และได้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่า 0.5 และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (TRY OUT) กับผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 40 ชุด จากนั้นนำไปหาค่าไปวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-Coefficient) ของครอนบาค (ซูศรี วงศ์รัตน์.2549:66 – 67; อ้างอิงจาก CRONBACK.1976:161) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.939 ซึ่งมีค่าสูงเพียงพอที่จะใช้ในงานวิจัย

โดยแบบสอบถามที่ได้มี 4 ด้าน มีจำนวนข้อรวมกันจำนวน 25 ข้อ ดังนี้

(1) ด้านภูมิทัศน์	จำนวน 5 ข้อ
(2) ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	จำนวน 5 ข้อ
(3) ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	จำนวน 4 ข้อ
(4) ด้านด้านการบริการและการและสิ่งอำนวยความสะดวก	จำนวน 6 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข และตรวจสอบความเห็นชอบ จากนั้นได้จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามตารางโดยชี้แจงให้นักท่องเที่ยวทราบถึงการตอบแบบสอบถามในแต่ละตอน ผู้วิจัยรอเก็บแบบสอบถามเพื่อรวบรวมและนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้จากการเก็บรวบรวม
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและปัญหาสิ่งแวดล้อมของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อแต่ละข้อตามระดับของการประเมิน 5 ระดับ โดยพิจารณาความหมายของระดับมีความสำคัญในการพัฒนาดังนี้ คือ

4.50 – 5.00	หมายถึง มีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีความสำคัญในการพัฒนาในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง มีความสำคัญในการพัฒนาในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง มีความสำคัญในการพัฒนาในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการครอนบาค (Cronbach) อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:125-126
2. การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร(ชูศรี วงศ์รัตน์.2546:35)
3. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร(ชูศรี วงศ์รัตน์.2546:65)

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.5 อายุประมาณ 22 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 42.5 รายได้ 10,001 คิดเป็นร้อยละ 35.0
2. พบว่าระดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการโดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยว และด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. พบว่าแนวทางการพัฒนาของนักท่องเที่ยวต่อความสำคัญของแนวทางการพัฒนาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านภูมิทัศน์ โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความสำคัญในการพัฒนาของนักท่องเที่ยวในข้อ สภาพภูมิอากาศโดยรอบตลาดน้ำบางน้ำผึ้งมีมลภาวะเป็นพิษน้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อมีการจัดการขยะมูลฝอยเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4. พบว่าแนวทางการพัฒนาของนักท่องเที่ยวต่อความสำคัญของแนวทางการพัฒนาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านค่าใช้จ่ายในท่องเที่ยว โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คนในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้งมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดการจ้างงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5. พบว่าแนวทางการพัฒนาของนักท่องเที่ยวต่อความสำคัญของแนวทางการพัฒนาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการสร้างชุมชนบางน้ำผึ้งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ช่วยส่งเสริมอาชีพให้คนในชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อมีการเสนอความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

6. พบว่าแนวทางการพัฒนาของนักท่องเที่ยวต่อความสำคัญของแนวทางการพัฒนาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางภายในชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อมีสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านที่พัก เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

7. ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบาง

น้ำผึ้ง พบว่าผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าตลาดน้ำบางน้ำผึ้งจำแนกตามเพศโดยภาพรวมมีการให้ความสำคัญแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความสำคัญในการพัฒนาของนักท่องเที่ยวทั้ง 4 ด้านนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาแตกต่างกัน

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะพบว่า ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้า ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ได้ข้อสรุปว่า ปัญหาค่าเกินความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นปัญหามากที่สุดควมมีการพัฒนา

สรุปผลและอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านค้าในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปรากฏผลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญความสำคัญของแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งเป็นข้อดังนี้ ด้านการภูมิทัศน์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านความรู้

ความเข้าใจในการท่องเที่ยว ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยความต้องการในการส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อการสร้างชุมชนบางน้ำผึ้งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ช่วยส่งเสริมอาชีพให้คนในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวท่องเที่ยว โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คนในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้งมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนเกิดการจ้างงานมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญด้านปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ และในส่วนของจัดการขยะมูลฝอยเป็นอย่างดีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความสำคัญในการพัฒนาของนักท่องเที่ยวในข้อสภาพภูมิอากาศโดยรอบตลาดน้ำบางน้ำผึ้งมีมลภาวะเป็นพิษน้อยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ผลการเปรียบเทียบความสำคัญของแนวทางการพัฒนาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการตามวัตถุประสงค์นี้พบว่าผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าตลาดน้ำบางน้ำผึ้งจำแนกตามเพศโดยภาพรวมมีการให้ความสำคัญแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความสำคัญในการพัฒนาของนักท่องเที่ยวทั้ง 4 ด้านนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาแตกต่างกันข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียงลำดับปัญหาที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากที่สุด ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการพบว่า ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้า ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ได้ข้อสรุปว่า ปัญหาสินค้าเกินความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นปัญหามากที่สุดมีความมีการพัฒนา

สรุปผลและข้อเสนอแนะจากการศึกษาพบว่าพบว่ามีข้อมูลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ด้านการให้บริการ ด้านภูมิทัศน์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปัจจัยความต้องการในการส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับนั้น ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะได้มีความสำคัญในการพัฒนาของผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พบว่า ด้านปัญหาสินค้าเกินความต้องการของลูกค้านั้นเป็นปัญหามากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผล นำเสนอตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัด

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาของท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอบางแพ จังหวัด สมุทรปราการ ในด้านการให้บริการ ด้านภูมิทัศน์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านภูมิทัศน์ ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับนั้น ได้นำมีความสำคัญในการพัฒนาของผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง มาเสนอแนะเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลการวิจัยที่พบว่า ผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้ามีความรู้ความเข้าใจพอสมควรในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรทางด้านสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ พูนสิริ พิงโต (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเกิดจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและภาครัฐ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้ คนในชุมชนมีรายได้ นอกเหนือจากรายได้ประจำวันและให้คนในชุมชนได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อาทิ ธูปหอม เทียนหอม ตลอดจนอาหารโบราณและขนมหวานมากมายให้ก่อเกิดรายได้และเป็นการทำชื่อเสียงในการท่องเที่ยว

1.1.2 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ได้ทำการศึกษาวิจัย การพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชน ด้วยการจัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ดำเนินการโดยองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง สามารถแก้ไขปัญหาให้แก่ชุมชนเรื่องผลผลิตทางการเกษตรได้เพราะเป็นการสร้าง อาชีพและรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ความสำเร็จดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ กระแสการส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่สร้างความต้องการในการท่องเที่ยวของ ภาคประชาชนอย่าง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ จริยาวัฒน์ โลหะพูนตระกูล (2553 : บทคัดย่อ)

1.1.3 ด้านภูมิทัศน์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่เกาะพะงัน จังหวัด สุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการเพื่อการวางแผน พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทรัพยากรวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยพัฒนาเป็นศูนย์ กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก ให้เข้มแข็งและสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนโดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางเกษตรอินทรีย์เกษตร ยั่งยืน และเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ปิยวรรณ คงประเสริฐ (2551: บทคัดย่อ)

1.1.4 ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอบางแพ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการร้านค้ามองเห็นความสำคัญของรายได้มากกว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้เกิดปัญหาทางการท่องเที่ยวอย่างเห็นได้ชัด เพราะต่างคนก็มีลูกค้าที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการบางรายมีการจัดการ การท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ คือ มีกิจกรรม บริการอาหารและที่พัก ซึ่งผู้ประกอบการบางรายไม่มี ทำ

ให้ผู้ประกอบการในชุมชนมีการหาลูกค้ากันเอง และมักจะเกิดปัญหาแย่งลูกค้ากันบ่อยครั้ง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ นภักดิ์ วันภักดิ์ วัฒนคุณ (2545)

2. จากวัตถุประสงค์ที่ 2 ด้านปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ในด้านการให้บริการ ด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัย พบว่าผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง สมุทรปราการจำแนกตามเพศโดยภาพรวมมีความสำคัญในการพัฒนาแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความสำคัญในการพัฒนาผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้าด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

3. จากวัตถุประสงค์ที่ 3 ด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะผลที่ได้รับคือ ความสำคัญในการพัฒนาของผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้า ในตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง พบว่า ด้านปัญหาสินค้าเกินความต้องการของลูกค้าเป็นปัญหามากที่สุดทั้งนี้เนื่องจากประชาชนหรือผู้ประกอบการภายในชุมชนเองมีความต้องการขายสินค้าที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกันมาก จนขาดความหลากหลายในสินค้า

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาของท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอ พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มาเสนอแนะเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ควรมีการจัดการด้านความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้กับผู้นำชุมชนและผู้ประกอบการร้านค้ามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรทางด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

2. ด้านรายได้ควรมีการกระจายอย่างเป็นธรรมมีการจัดระบบระเบียบของการนำเสนอขายสินค้าผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลายและความเพียงพอต่อความต้องการของ เพื่อลดปัญหาการขายสินค้าเกินความต้องการของนักท่องเที่ยว

3. การนำเสนอจุดเด่นความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนควบคู่ไปกับแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้านการอนุรักษ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในยุคการตลาดแบบ 4.0 จะสร้างผลประโยชน์สูงสุดและลดผลกระทบทางลบ เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างไร

2. ศึกษาที่มีความสำคัญในการพัฒนาต่อยอดนักท่องเที่ยวที่มีต่อตลาดน้ำบางน้ำผึ้งในด้านการให้บริการสินค้าของผู้ประกอบการ อำเภอ พระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.2554. **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559.** กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คมลักษณ์ สงทิพย์ (2557) หน้า 23-27. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.** ค้นหาววันที่ 17 ธันวาคม 2561 จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/154409.pdf>

จริยวัฒน์ โลหะพูนตระกูล. **การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาชุมชน โดยการจัดการชุมชน : กรณีศึกษาลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ** วันที่ 17 ธันวาคม 2561 จาก <http://journal.hcu.ac.th/pdf/jn-27.hcu.ac.th/pdf/jn-27/pdf>

ดร.พรณี บัวเล็ก. **วิจัยตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง .กรณีศึกษาลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ** ค้นหาววันที่ 17 ธันวาคม 2561 จาก <http://library.krirk.ac.th/new/index.php?mod=product&cat=thesis&product=5>

นักรับ เถียรอำ (2552) **การสร้างชุมชนเข้มแข็งจากการจัดการท่องเที่ยวตลาดน้ำ: กรณีศึกษาลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ** ค้นหาววันที่ 17 ธันวาคม 2561 จาก <http://library.krirk.ac.th/new/index.php?mod=product&cat=thesis&product=5>

ปิยวรรณ คงประเสริฐ(2551). **การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่เกาะพะงัน จังหวัด สุราษฎร์ธานี** ค้นหาววันที่ 19 ธันวาคม 2561 จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Eco_Pla_Man/Piyawan_K.pdf

ธิดารัตน์ ตันนิรัตน์ (2559) .**ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาตลาดคลองสวน 100 ปี.**ค้นหาววันที่ 19 ธันวาคม 2561 จาก [file:///C:/Users/GGG/Downloads/29212-Article%20Text-64169-1-10-20150121%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/GGG/Downloads/29212-Article%20Text-64169-1-10-20150121%20(1).pdf)

สุธี เสฐฐศร (2558).**แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโค่น อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม.**ค้นหาววันที่ 25 ธันวาคม 2561 จาก file:///C:/Users/GGG/Downloads/suthee_sert.pdf

อาจารย์นาวาอากาศตรีถิ๊งศักดิ์ ชัยชาญ. (2556 : กิตติกรรมประกาศ) **การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.**ค้นหาววันที่ 25 ธันวาคม 2561 จาก <http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/bitstream/123456789/5040/2/Fulltext.pdf>

McCarthy, Jerome E. and William D. Perreault. 1991. *Essentials of Marketing*. 5th ed. Unite States : E. Jerome McCarthy and Associates.

Phillip Kotler. 2550. **การตลาด ฉบับ คอตเลอร์.** แปลจาก เมธา ฤทธานนท์.กรุงเทพมหานคร : พิษณุเศศ พริ้นท์ติ้ง เซ็นเตอร์.

Phillip Kotler. 2000. **Marketing management.** Millennium ed. New Jersey: Prentice-Hal.

ภาคผนวก ง

คำสั่งมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563)

คำสั่งสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่ 3 /2563

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563

สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 1/2563 (338) เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2563 มีมติอนุมัติให้แต่งตั้ง
คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563
เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการและเกณฑ์
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ

นายกสภามหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเรือสำราญ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2563 โดยมีรายนามดังต่อไปนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ราณี อธิชัยกุล	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ มนต์พานทอง	กรรมการ
3. นายวิษณุ บ้างสมบุญ	กรรมการ (ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ใช้บัณฑิต)
4. นายวัฒนา โชคสุวณิช	กรรมการ (ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ใช้บัณฑิต)
5. อาจารย์วงษ์จันทร์ ไพโรจน์	กรรมการ
6. อาจารย์ภาณุมาศ เกตุแก้ว	กรรมการและเลขานุการ

โดยมีภาระหน้าที่ ดังนี้

พัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงให้มีความเหมาะสม มีความทันสมัย และสอดคล้องตามความต้องการ
ของตลาดงาน โดยรักษามาตรฐานทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ รวมทั้งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 8 มกราคม 2563 ถึงวันที่ 7 มกราคม 2565

สั่ง ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2563

(นายกlinik สาร์สิน)

นายกสภามหาวิทยาลัย